

În preajma sărbătorii naționale a poporului român, la marele forum democratic al educației și culturii socialiste, conducătorul iubit al partidului și al țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, impulsionează energiile națiunii spre împlinirea și mai strălucită a idealurilor sub care s-a înfăptuit victoria de la 23 August

Prin noi,

iubita Românie,

Liberă-n veci,

va înflori!

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu

Un mobilizator program de acțiune în munca educativă de formare a omului nou, de formare și înflorire a spiritualității românești

În paginile 3, 4, 5 și 6

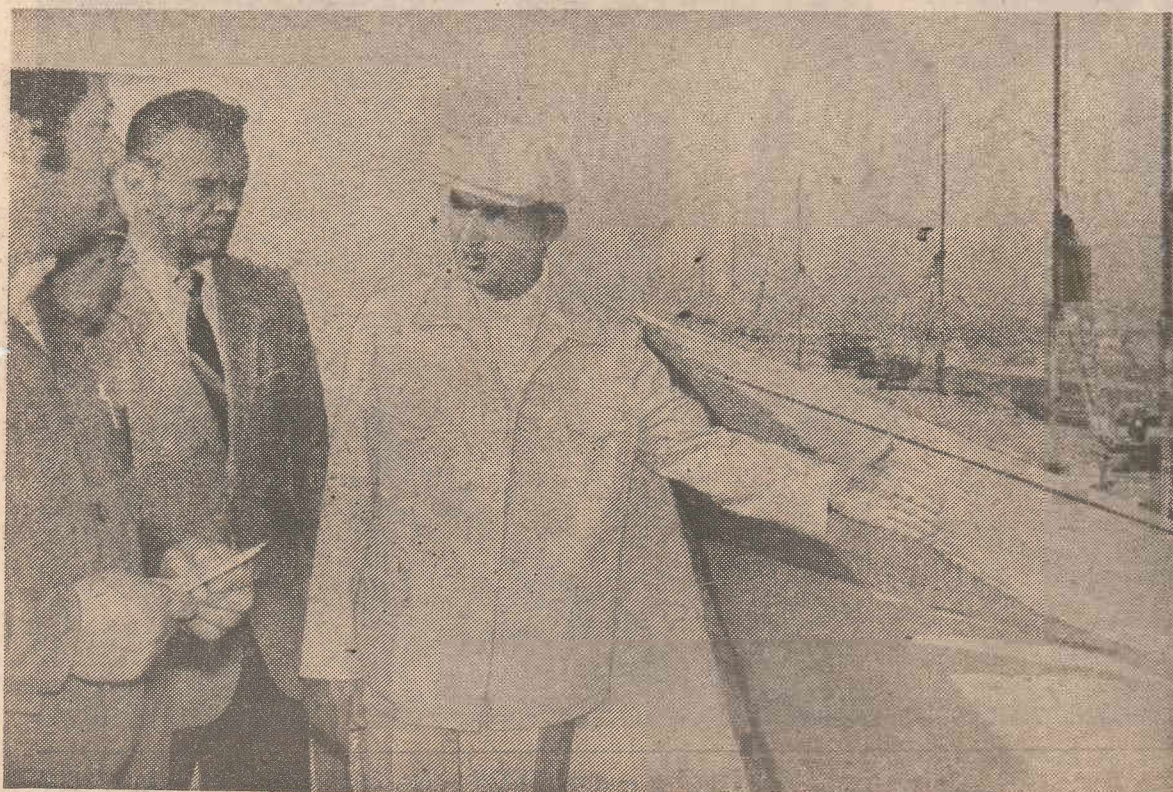
În acest număr

Lucrările
Congresului al III-lea
al educației politice
și culturii socialiste

flacăra

Săptăminal editat de Frontul Democratiei și Unității Socialiste

anul XXXVI
34 (1 679)
VINERI,
21 august
1987

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

a efectuat o vizită de lucru pe șantierul de amenajare a râului Argeș pentru navigație, irigații și alte folosințe

Comentariul în pagina 2

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU a efectuat o vizită de lucru pe șantierul de amenajare a râului Argeș pentru navigație, irigații și alte folosințe

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a efectuat, miercuri, 19 august, o nouă vizită de lucru pe șantierul de amenajare a râului Argeș pentru navigație, irigații și alte folosințe.

Inițiată, după cum este cunoscut, de secretarul general al partidului, această lucrare de anvergură, de deosebită complexitate, are scopul de a crea o mare acumulare de apă în apropierea Capitalei, de a asigura regularizarea râului, dezvoltarea sistemelor de irigații, prevenirea inundațiilor și combaterea eroziunii solului pe mari suprafețe de teren. Proiectul prevede în același timp valorificarea potențialului energetic al Argeșului, prin construirea, în cele 5 noduri hidrotehnice care se realizează în prezent, a unor microcentrale. Totodată, se va realiza o cale navigabilă ce va lega Bucureștiul de Dunăre, asigurându-se astfel sporirea volumului și îmbunătățirea, în continuare, a transporturilor, dezvoltarea și modernizarea localităților situate în această zonă.

Vizita a început la nodul hidrotehnic nr. 5 situat în apropierea comunei Cornetu.

Ministrul transporturilor și telecomunicațiilor, Pavel Aron, a prezentat stadiul la zi al lucrărilor, modul în care au fost aduse la îndeplinire indicațiile date de tovarășul Nicolae Ceaușescu la precedenta vizită pe șantier privind realizarea la termen și în cele mai bune condiții a lacului de acumulare, a șoselei de circulație pe deasupra barajului, pe drumul ce leagă Capitala de Alexandria, pentru finalizarea digului frontal și a celor laterale, care se află în stadii avansate de execuție.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că, deși s-a efectuat un volum mare de lucrări, există rămăneri în urmă în realizarea sarcinilor prevăzute pentru această etapă, cerînd ca în următoarele zile să se aducă perfecționări soluțiilor constructive adoptate pentru a se fructifica experiența acumulată la înălțarea barajelor pe râurile interioare.

În continuare, s-a vizitat un sector încredințat Antreprizei naționale a tineretului.

A fost relevat faptul că sînt realizate integral lucrările prevăzute în grafice, între care porțiunile de diguri și taluzarea lacului în sectorul șantierului național. Se află în curs de finalizare, de asemenea, sarcina suplimentară de realizare a două diguri record la nodul hidrotehnic de la Cometu.

Secretarul general al partidului a examinat, în continuare, o serie de aspecte legate de realizarea lacului de acumulare, precum și unele probleme ale dezvoltării și modernizării comunei Mihăilești.

Vizita de lucru a tovarășului Nicolae Ceaușescu a continuat pe șantierul portului „București - 30 Decembrie”.

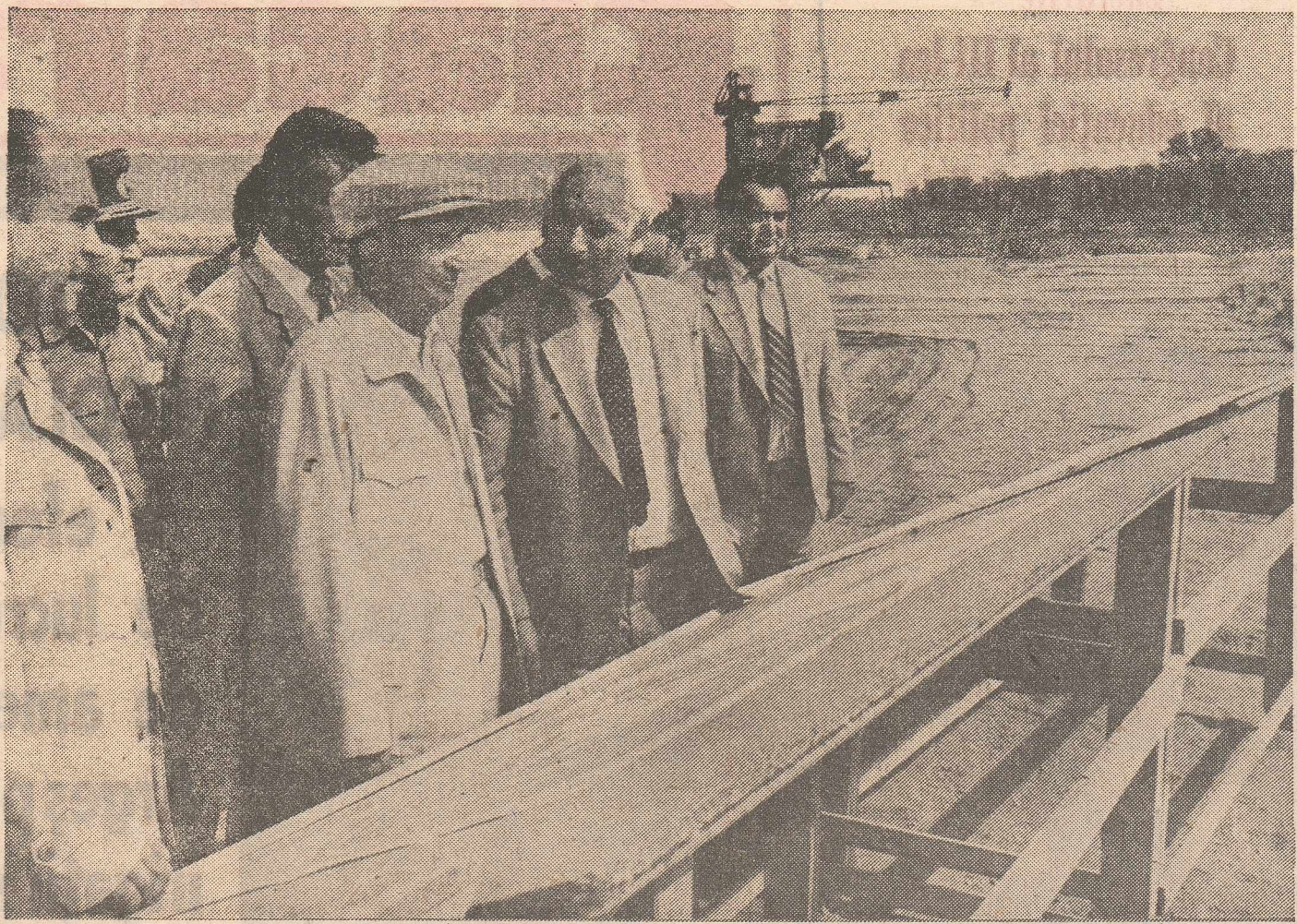
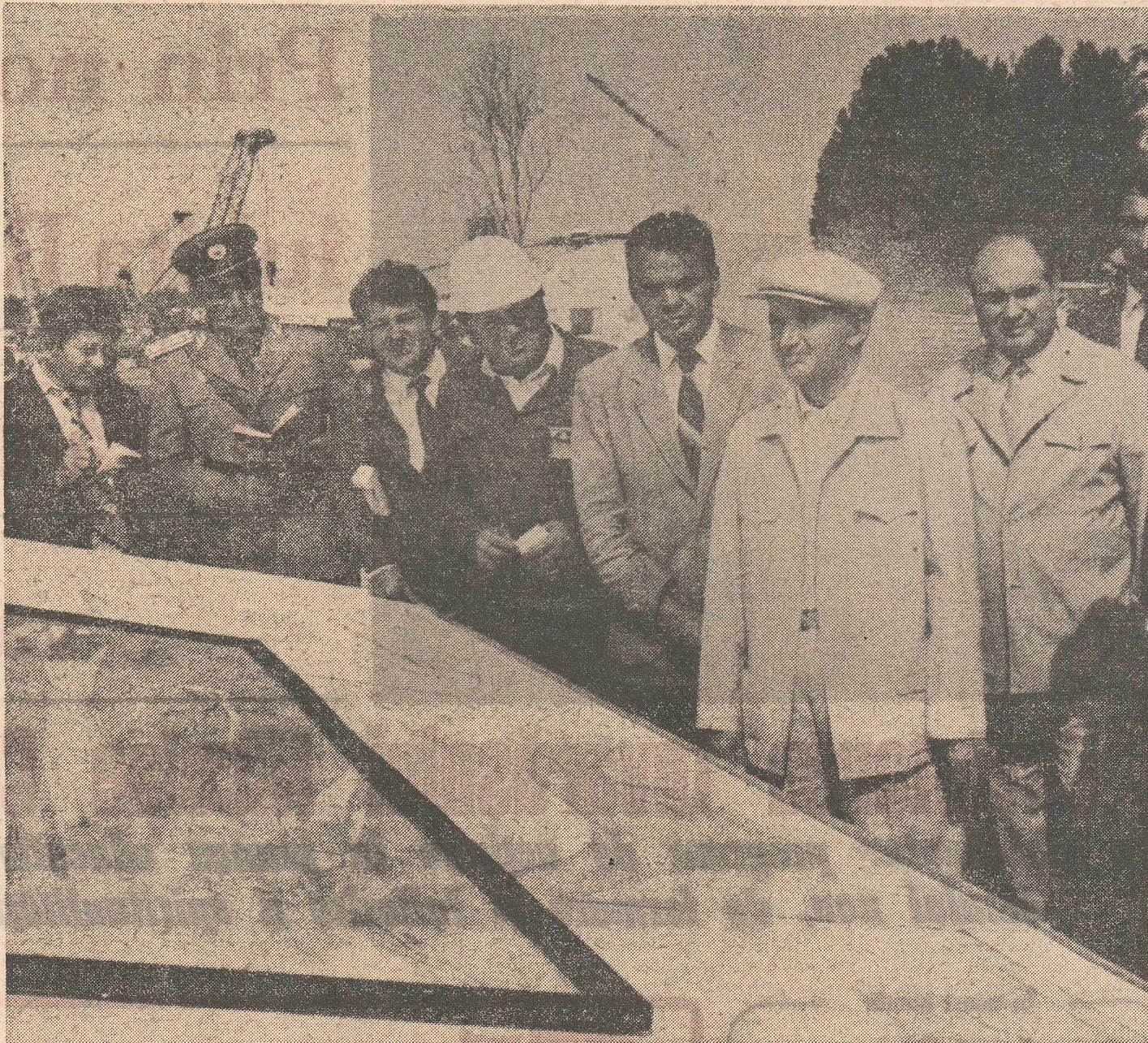
Tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost informat de directorul Antreprizei naționale a tineretului, că, în spiritul indicațiilor primite, s-a trecut la realizarea lucrărilor de suprastructuri ale cheurilor, constructorul își va îndeplini în întregime sarcina ce îi revine în realizarea conturului portului.

Atît în amonte, cît și în aval de port au fost deschise noi puncte de lucru pentru realizarea de îndiguiri și protecții de maluri, prin folosirea de materiale locale, extrase chiar din albia Argeșului, precum și pentru amenajarea cursului navigabil al canalului.

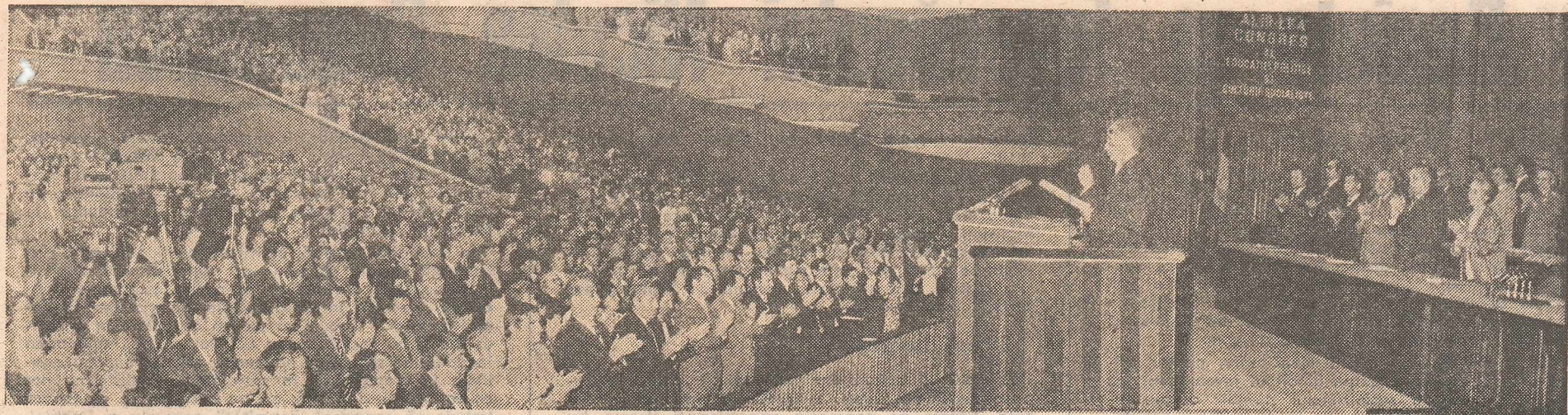
Vizita a continuat în sectorul încredințat spre execuție armatei.

Pe baza analizei care a avut loc la fața locului, s-a stabilit să fie adoptată varianta cu dublă funcționalitate care să asigure atît drenarea apelor, cît și folosirea lor pentru irigații. Totodată s-a indicat să se treacă la definitivarea traseului digurilor pe întreaga lungime prevăzută în proiect, creîndu-se astfel condiții pentru desfășurarea pe front larg a acestei lucrări.

Noul dialog de lucru cu factorii de răspundere, cu proiectanții și constructorii evidențiază preocuparea conducătorului partidului și statului nostru pentru realizarea, în cele mai bune condiții, a acestui obiectiv de mare importanță economică și socială.

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Stimați tovarăși,

La începutul lucrărilor celui de-al III-lea Congres al educației politice și culturii socialiste, am deosebită plăcere să vă adresez dumneavoastră, participanților la marele forum democratic, tuturor oamenilor muncii care își desfășoară activitatea în domeniul educației și culturii, în numele Comitetului Central al partidului, al Consiliului de Stat și al Guvernului, precum și al meu personal, un salut călduros, revoluționar, împreună cu cele mai bune urări. **(Aplauze și urale îndelungate, se scandează puternic „Ceașescu - P.C.R. I”, „Ceașescu și poporul I”).**

Congresul educației politice și culturii socialiste reprezintă un eveniment deosebit de însemnat în viața socială a patriei noastre, în activitatea de formare a conștiinței revoluționare, a omului nou - constructor conștient al socialismului și comunismului în România. **(Aplauze puternice).**

La congres participă mii de activiști de partid și de stat, cadrele de bază din domeniul științelor sociale, al activității politico-educative, creației literar-artifice și activității cultural-artifice de masă.

Pregătirea congresului a fost precedată de largi dezbateri democratice în adunările generale, în uniunile de creație și instituții cultural-artifice, în conferințele județene.

În cadrul marelui forum democratic al educației și culturii socialiste este necesar să se facă o temeinică analiză critică și autocritică a activității din cincinalul trecut și să se stabilească orientările și măsurile necesare în vederea îmbunătățirii întregii activități politico-educative, a creșterii rolului acestui important sector de activitate în dezvoltarea generală a patriei noastre, în îndeplinirea cu succes a hotărârilor Congresului al III-lea al partidului, a Programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și de înaintare a României spre comunism. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Întreaga activitate de pregătire și desfășurare a lucrărilor congresului constituie o nouă manifestare a forței democrației noastre muncitorești-revoluționare, care asigură participarea directă a tuturor oamenilor muncii la conducerea tuturor sectoarelor de activitate, demonstrează cu putere superioritatea orânduirii noastre socialiste, în care poporul este pe deplin stăpân pe destinele sale și își făurește în mod liber și independent viitorul său socialist și comunist. **(Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceașescu - P.C.R. I”, „Ceașescu și poporul I”).**

Stimați tovarăși,

Activitatea politico-educativă și culturală, formarea conștiinței revoluționare a omului nou constituie o parte inseparabilă a dezvoltării economico-sociale, a făuririi noii orânduirii sociale, a ridicării patriei noastre pe noi culmi de progres și civilizație.

Dezvoltarea puternică a forțelor de producție a creat condițiile necesare pentru progresul general al patriei noastre, deci și al educației și culturii.

Înfăptuirea revoluției de eliberare socială și națională, trecerea la făurirea socialismului au deschis calea unor profunde transformări sociale, revoluționare în țara noastră. Într-o perioadă istorică scurtă, România s-a transformat dintr-o țară slab dezvoltată - care, după ideologia orânduirii burghezo-moșierești, trebuia să rămână o țară „eminamente agricolă” - într-o țară industrial-agrară, cu o industrie modernă și o agricultură socialistă în plină dezvoltare. În această perioadă, țara noastră a parcurs mai multe etape de dezvoltare - de la societatea burghezo-moșierească împărțită în clase antagonice, în bogați și săraci, în exploatare și asupriți, la societatea socialistă multilateral dezvoltată, în care au fost lichidate pentru totdeauna inegalitățile economice, sociale și națio-

nale, exploatarea și asuprirea omului de către om, realizându-se orânduirea socialistă, care asigură deplina egalitate între toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate.

După cum este bine cunoscut, în anii construcției socialiste producția industrială a crescut de peste 100 de ori în comparație cu anul 1944, producția agricolă de circa 6 ori, venitul național de peste 32 de ori. S-au creat noi ramuri moderne ale industriei, care asigură mai mult de 60 la sută din întregul venit național. Pe această bază a avut loc creșterea continuă a nivelului de trai material și spiritual al poporului - țelul suprem al politicii partidului, esența societății socialiste multilateral dezvoltate pe care o edificăm cu succes în România. **(Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceașescu și poporul I”).**

Odată cu creșterea forțelor de producție și în strânsă legătură cu acestea, au cunoscut o puternică dezvoltare știința, învățămîntul, cultura - factori primordiali pentru taurirea cu succes a noii orânduirii sociale. Se poate afirma cu deplină temei că activitatea ideologică, politico-educativă, culturală a constituit o adevărată forță motrice a dezvoltării societății noastre în toate domeniile. **(Vii aplauze).**

Dezvoltarea puternică a proprietății socialiste - prin alocarea a circa o treime din venitul național pentru fondurile de dezvoltare - a asigurat crearea unei puternice baze tehnico-materiale și progresul general al tuturor sectoarelor de activitate. Trebuie să spunem, însă, deschis că în domeniul ideologic, al educației și culturii s-a ajuns la o anumită rămânere în urmă față de dezvoltarea rapidă și puternică a bazei tehnico-materiale. Pornind de la aceasta, este ne-

cesar să acționăm cu toată fermitatea pentru lichidarea acestei rămânări în urmă și realizarea unei concordanțe cât mai depline între aceste două laturi fundamentale ale dezvoltării societății socialiste. În general, trebuie să acționăm pentru înlăturarea tuturor contradicțiilor și disproporțiilor care au apărut între diferite sectoare de activitate, pentru a asigura permanent o dezvoltare armonioasă, unitară a tuturor sectoarelor de activitate, ca o condiție fundamentală în vederea realizării revoluției socialiste în noua etapă de dezvoltare. Este necesar să facem totul pentru ca știința și cultura, educația politică, activitatea ideologică să constituie permanent o puternică forță a dezvoltării economico-sociale. Trebuie să nu uităm nici un moment că făurirea noii orânduirii sociale, asigurarea progresului continuu al patriei noastre nu se pot realiza decât pe baza celor mai noi cuceriri ale științei, tehnicii și culturii, ale cunoașterii umane în general. **(Aplauze puternice, îndelungate).**

Stimați tovarăși,

După cum este bine cunoscut, fiecare orânduire socială a avut concepțiile sale filozofice, politice, care și-au pus amprentele pe educația maselor populare, pe întreaga dezvoltare culturală. Societățile sclavagiste, feudale, capitaliste, imperialismul au căutat fiecare să acționeze în domeniul educației și culturii în așa fel încât să folosească activitatea educativă, culturală pentru justificarea relațiilor sociale de inegalitate și asuprire, a politicii de dominație de clasă, de asuprire a popoarelor, a altor națiuni.

(Continuare în pag. 4)

Hotărîre

privind adoptarea cuvîntării tovarășului Nicolae Ceașescu
ca document programatic al întregii activități politico-educative,
de dezvoltare a conștiinței revoluționare și formare a omului nou,
de înflorire a culturii socialiste

Congresul educației politice și culturii socialiste dă o înaltă apreciere magistralei cuvîntări a tovarășului Nicolae Ceașescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, document de o inestimabilă valoare ideologică și politică, teoretică și practică, ce înfățișează, pe baza unei profunde analize a marilor transformări revoluționare petrecute în societatea noastră, a cerințelor și exigențelor noii etape de dezvoltare socialistă a României, obiectivele și orientările fundamentale pentru ridicarea la un nivel superior a întregii activități politico-educative, de dezvoltare a conștiinței socialiste, de formare a omului nou, înaintat, de înflorire și înnobilitare spirituală a vieții întregului nostru popor.

Congresul își însușește, în unanimitate, tezele, ideile și orientările cuprinse în cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceașescu și adoptă acest strălucit document drept program de muncă și acțiune al întregii activități de educație socialistă a maselor, de ridicare a nivelului politic, ideologic și cultural al tuturor membrilor societății, de creștere a contribuției muncii politico-educative la dezvoltarea generală, economico-socială a țării, la îndeplinirea Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

Cuvîntarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu

(Urmare din pag. 3)

Este adevărat că în toate aceste orînduiri, de-a lungul unei lungi perioade, au apărut întotdeauna clase sociale, forţe umane, ale ştiinţei, ale culturii care s-au ridicat împotriva acestor stări de lucruri, au fost motoarele unor concepţii noi despre relaţiile sociale, despre rolul culturii, despre rolul popoarelor ca adevărate făuritoare ale istoriei. Se poate afirma că tocmai aceste forţe au avut, alături de forţele de producţie, un rol determinant în marile transformări şi schimbări revoluţionare din întreaga lume.

Odată cu apariţia clasei muncitoare, pentru prima dată în istoria omenirii, gânditorii revoluţionari au elaborat concepţia socialismului ştiinţific despre lume şi viaţă, care porneşte de la necesitatea lichidării cu desăvîrşire a inegalităţilor economice şi sociale, realizării unei lumi în care omul să fie liber şi stăpîn pe destinele sale, să se înfăptuiască adevărata egalitate şi dreptate socială! (Aplauze puternice, îndelungate).

Victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie a deschis calea înfăptuirii năzuinţelor popoarelor de dreptate şi libertate socială şi naţională. Victoria socialismului într-un număr important de ţări, inclusiv în România, a dus la formarea unui puternic sistem al ţărilor socialiste, care au un rol tot mai important în întreaga viaţă economico-socială, în viaţa politică generală, manifestându-se cu putere ca forţele cele mai înaintate ale progresului economic şi social, în lupta pentru libertate, egalitate şi independenţă, pentru pace. (Aplauze puternice). În întreaga activitate politico-educativă şi culturală trebuie să se pornească de la aceste realităţi, să se pună cu putere în evidenţă marea superioritate a socialismului.

Viaţa, realitatea au demonstrat cu putere că socialismul se realizează într-o diversitate de forme specifice, de la o ţară la alta, de la o epocă la alta, că nu există şi nu pot fi şabloane sau modele unice obligatorii.

De asemenea, în construcţia societăţii s-au manifestat lipsuri, s-au comis greşeli, unele foarte grave, dar toate acestea n-au abătut popoarele din calea lor spre socialism.

Criticînd tot ce a fost negativ în trecut, trebuie să acţionăm cu fermitate pentru înlăturarea acestor stări de lucruri negative, pentru perfecţionarea conducerii şi dezvoltării largi a democraţiei muncitoreşti, socialiste, revoluţionare, pentru a asigura înfăptuirea neabătută a principiilor socialismului ştiinţific, victoria socialismului şi comunismului, viitorul de aur al omenirii. (Aplauze şi urale puternice; se scandează îndelung „Ceauşescu - P.C.R.!”).

Fără îndoială, în întreaga activitate politico-educativă şi culturală trebuie să se ţină permanent seama de tot ce s-a realizat de-a lungul mileniilor, aşezînd la baza ei tot ceea ce constituie un bun al culturii şi civilizaţiei. Dar, în acelaşi timp, trebuie înlăturate cu hotărîre şi fermitate concepţiile vechi, retrograde, tot ce este vechi şi perimat, trebuie promovate cu îndrăzneală noul, concepţiile revoluţionare despre lume şi viaţă, o cultură nouă, înaintată, în care omul, masele populare, popoarele constituie factorul determinant al întregii activităţi.

Este necesar să avem în vedere că popoarele s-au dezvoltat în anumite condiţii istorice şi sociale care şi-au pus amprenta pe însuşirile şi felul de a gândi şi trăi al fiecărui popor. Istoria poporului nostru, de mai bine de 2000 de ani, de la daci pînă în prezent - care demonstrează cu putere aceasta - este istoria luptelor împotriva asuprii străine, a luptelor pentru libertate şi independenţă, pentru progres economic şi social. Iată de ce, în munca politico-educativă, de formare a omului nou, cunoaşterea istoriei patriei constituie una din laturile de importanţă excepţională ale întregii activităţi.

Întregul popor, tineretul trebuie să cunoască şi să cinstească pe înaintaşi, pe aceia care au asigurat dezvoltarea şi formarea poporului şi naţiunii române, a limbii şi literaturii române! A lăsa şi a lăsa să se pierdă - de-a lungul celor două milenii - au pus întotdeauna mai presus interesele poporului, ale patriei, ale progresului economico-social şi cultural al ţării, au asigurat, cu preţul vieţii, existenţa poporului, a naţiunii noastre independente! (Aplauze şi urale puternice, îndelungate). În asemenea împrejurări s-a creat felul de a fi al poporului român, s-au dezvoltat dragostea de glie, de patrie, de libertate şi independenţă, statornicia, spiritul de omenie caracteristic poporului nostru.

În acelaşi timp, după cum este bine cunoscut, în primele secole ale mileniului al II-lea s-au aşezat pe teritoriul patriei noastre o serie de oameni ai muncii de alte naţionalităţi. Muncind şi luptînd împreună împotriva asuprii şi inegalităţilor, s-a dezvoltat între toţi fiii patriei noastre, fără deosebire de naţionalitate, o unitate frăţească, s-a realizat o forţă puternică a tuturor fiilor României, care asigură mersul ferm înainte al patriei spre socialism şi comunism! (Aplauze şi urale puternice; se scandează îndelung „Ceauşescu şi poporul!”).

Cultura şi limba poporului nostru s-au dezvoltat în strînsă legătură cu luptele pentru independenţă şi progres economico-social, sînt o creaţie a întregului nostru popor, în rîndurile cărui a acţionat oamenii înaintaşi. Doinele, baladele, romanţele, poveştile ce înfăţişează pe eroii care luptă pentru libertate şi dreptate, spiritul de hărnicie al poporului nostru reprezintă cel mai preţios tezaur cultural. Din toate ace-

tea s-au inspirat cei mai buni oameni de cultură şi artă.

Din tot ce este mai bun din trecutul patriei, din cultura universală să luăm tot ceea ce asigură ridicarea continuă a nivelului de cunoaştere şi cultură, realizînd o cultură nouă, corespunzătoare epocii socialiste, care să innobileze spiritual întreaga naţiune, să lumineze calea spre cele mai înalte culmi de progres şi civilizaţie, spre societatea comunistă! (Aplauze puternice, îndelungate).

Stimaţi tovarăşi,

Educaţia şi cultura înaintată, revoluţionară, presupune cunoştinţe vaste, multilaterale, în toate domeniile, bazate pe concepţia revoluţionară despre lume şi viaţă - materialismul dialectic şi istoric - pe idealurile nobile ale socialismului ştiinţific. În asemenea condiţii, educaţia politică, culturală constituie, asemenea soarelui, un adevărat astru care emană cultură şi luminează omenirii calea spre noi orizonturi, spre înţelegerea originii vieţii, a lumii înconjurătoare, a dialecticii naturii şi societăţii, a legilor obiective ale dezvoltării economico-sociale.

Înarmaţi cu cele mai înalte cunoştinţe din toate domeniile, ale culturii înaintate, omul poate să pătrundă şi să înţeleagă tot mai temeinic tainele naturii şi ale universului, să devină tot mai cuceritor, să-şi făurească în mod conştient viitorul liber, independent şi fericit. (Aplauze puternice).

Numai pe baza unei asemenea educaţii şi culturi, omul, poporul nostru - ca de altfel orice popor - poate fi pe deplin liber, în adevăratul înţeles al libertăţii. Fără o educaţie politică şi o cultură înaintată, oamenii rămîn prizonierii prejudecăţilor, misticismului, obscurantismului şi - în condiţiile uriaşelor prefaceri economico-sociale, ale schimbărilor ce au loc în raportul de forţe pe plan mondial - se pot uşor rătăci în vîltoarea vieţii.

Trebuie să pornim permanent de la faptul că socialismul şi comunismul nu se pot realiza decît pe baza celor mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii, ale cunoaşterii umane din toate domeniile, că omenirea a realizat noi şi noi descoperiri ale tainelor naturii, dar că procesul cunoaşterii nu s-a încheiat şi nu se va încheia niciodată.

Aceasta impune o ridicare continuă a nivelului general de cunoştinţe, cucerirea, îndrăzneală în întreaga activitate de cunoaştere a tainelor naturii şi universului, impune înlăturarea concepţiilor vechi, perimate, promovarea noului în viaţa economică şi socială, în relaţiile internaţionale, în realizarea unei societăţi mai drepte şi mai bune.

În întreaga activitate politico-educativă şi culturală de formare a omului nou trebuie să pornim de la dezvoltarea dragostei pentru muncă - factorul primordial al dezvoltării omenirii şi, îndeosebi, al formării omului!

Trebuie să facem ca fiecare cetăţean, tineretul patriei noastre să înţeleagă bine că fiecare, în cadrul complex al muncii creatoare, trebuie să desfăşoare o activitate permanentă, să-şi aducă contribuţia la dezvoltarea economico-socială, la ridicarea gradului de civilizaţie, a nivelului de trai material şi spiritual al patriei.

Să dezvoltăm puternic dragostea faţă de patrie, faţă de popor, spiritul de abnegaţie şi hotărîrea de a munci acolo unde societatea o cere, de a învinge orice greutăţi, de a se afirma şi rămîne, în toate împrejurările, un fiu credincios al poporului! (Aplauze şi urale puternice; se scandează îndelung „Ceauşescu şi poporul!”).

Să dezvoltăm dragostea faţă de partid - forţa conducătoare şi centrul vital al întregii naţiuni, de la care radiază conştiinţa revoluţionară!

Tot ceea ce am realizat - răsturnarea regimului burghezo-moşieresc, construcţia socialismului, marile înfăptuiri în dezvoltarea generală a patriei - datorăm existenţei partidului! Viitorul naţiunii este strîns legat de existenţa şi întărirea continuă a partidului, ca forţa conducătoare a întregii naţiuni! (Aplauze şi urale puternice; se scandează îndelung „Ceauşescu - P.C.R.", „Ceauşescu şi poporul", „Ceauşescu, eroism - România, comunism!”).

Pe baza marilor realizări obţinute în construcţia socialistă, să dezvoltăm puternic încrederea în forţele poporului, în socialism, hotărîrea fermă de a munci şi a face totul pentru înfăptuirea neabătută, în cele mai bune condiţii, a principiilor socialiste de muncă şi de viaţă, de proprietate şi repartiţie - ca factori hotărîtori pentru înaintarea României spre noi culmi de progres şi civilizaţie!

Să dezvoltăm puternic respectul faţă de avuţia întregii naţiuni, faţă de proprietatea întregului popor!

Să dezvoltăm la toţi oamenii muncii, la tineretul patriei noastre spiritul de răspundere pentru gospodăria în cele mai bune condiţii a mijloacelor materiale încredinţate fiecărui colectiv spre administraţie, pentru creşterea continuă a proprietăţii socialiste, a avuţiei naţionale - ca factor hotărîtor al mersului nostru înainte şi al întăririi forţelor materiale şi spirituale ale patriei!

Să punem la baza educaţiei generale principiile eticii şi echităţii socialiste, ale unei noi atitudini în muncă, în societate, în comportarea de zi cu zi! Să dezvoltăm dragostea de dreptate, de adevăr, de libertate!

Întreaga activitate politico-educativă, culturală trebuie să aibă drept scop formarea unui om cu înalte

calităţi moral-politice, încrezător în forţele poporului, ale societăţii, hotărît de a-şi aduce întreaga contribuţie la înfăptuirea Programului partidului, la dezvoltarea generală a patriei, de a fi întotdeauna la datorie şi de a acţiona ca adevărat revoluţionar în toate împrejurările!

În întreaga noastră activitate politico-educativă şi culturală trebuie să subliniem superioritatea orînduirii socialiste, care a lichidat pentru totdeauna orînduirea împărţită în clase sociale, antagoniste, în bogaţi şi săraci. Trebuie să punem cu putere în evidenţă faptul că socialismul a lichidat pentru totdeauna inegalităţile sociale şi naţionale, asigură deplină egalitate în drepturi, că în societatea socialistă nu pot exista bogaţi şi săraci, că tot ceea ce se realizează trebuie să servească dezvoltării generale a patriei, asigurării, în spiritul principiilor socialiste de repartiţie, a unor condiţii tot mai bune de viaţă pentru toţi cetăţenii patriei. Socialismul nu îşi propune să creeze un grup mai mare sau mai mic de bogaţi, ci o societate a oamenilor muncii, al căror nivel de trai, material şi spiritual, trebuie să se dezvolte continuu, în mod echilibrat, pe baza creşterii generale a avuţiei naţionale, ca rezultat al muncii unite a întregului popor!

Totodată, în activitatea politico-educativă trebuie să se acorde mai multă atenţie combaterii vechilor stări de lucruri moştenite de la orînduirea burghezo-moşierescă, precum şi a stărilor de lucruri negative care mai pătrund pe diferite căi din societatea împărţită în clase antagoniste. Trebuie să fie combătute cu fermitate lăcomia, egoismul, misticismul şi obscurantismul, să se acţioneze cu toată fermitatea pentru combaterea şovinismului, a naţionalismului, rasismului, antisemitismului, a tot ce înjoseşte omul.

Munca politico-educativă trebuie să dezvolte puternic spiritul de omenie, al cinstei şi dreptăţii, hotărîrea fiecărui om al muncii de a fi participant activ la întreaga activitate pentru progresul general al patriei! Să educăm oamenii muncii, tineretul, întregul popor în spiritul frăţei şi solidarităţii, al muncii unite pentru socialism şi comunism. (Aplauze puternice, se scandează îndelung „Ceauşescu şi poporul!", „Ceauşescu - P.C.R.!”). Pornind de la teza că socialismul îl construim cu poporul şi pentru popor, trebuie să realizăm educaţia politică revoluţionară şi culturală generală cu poporul şi pentru popor!

Disponem de o puternică bază materială pentru întreaga activitate politico-educativă şi culturală. Teatrele, casele de cultură şi cluburile, căminele culturale asigură condiţii minunate pentru o intensă activitate cultural-educativă. Disponem de zeci de mii de activişti culturali şi propagandişti care acţionează în toate domeniile. Zecile de mii de formaţii cultural-artistice, care cuprind sute şi sute de mii de oameni, îndeosebi tineretul, dau activităţii politico-educative forţa uriaşă a participării maselor, a poporului la formarea culturii şi educaţiei revoluţionare. O expresie a acestei uriaşe activităţi o reprezintă „Cîntarea României", care s-a transformat, în cei peste 15 ani de activitate, într-o adevărată forţă de creaţie a poporului în toate domeniile, a dezvoltării unei culturi noi, în care poporul reprezintă factorul determinant.

Ne-a produs o deosebită impresie expoziţia organizată cu prilejul acestui congres, în care sînt redată creaţiile ştiinţifice, tehnice din toate domeniile, activitatea cultural-educativă, care confirmă pe deplin participarea largă a maselor populare la creaţia întregii noastre naţiuni. Doresc să felicit pe toţi participanţii la acest mare festival creator, „Cîntarea României"! (Aplauze şi urale puternice; se scandează îndelung „Ceauşescu şi poporul!", „Ceauşescu, România - stîmna noastră şi mindria!”).

Avem marea obligaţie să dezvoltăm larg şi să perfecţionăm continuu activitatea Festivalului naţional „Cîntarea României", să asigurăm, în toate unităţile economico-sociale, în toate oraşele şi cartierele oraşelor, în toate comunele dezvoltarea tot mai puternică a formaţiilor cultural-artistice, a acţiunii de creaţie în toate domeniile, care prin întreaga lor activitate să aibă un rol tot mai important în formarea omului nou, cu o înaltă conştiinţă revoluţionară, al societăţii socialiste româneşti! Aceasta reprezintă garanţia mersului ferm al patriei noastre spre comunism, acest om nou reprezintă viitorul României! (Aplauze şi urale puternice; se scandează „Ceauşescu şi poporul!”).

Stimaţi tovarăşi,

Congresul al III-lea al educaţiei politice şi culturii socialiste are loc la începutul celui de-al 8-lea cincinal, 1986-1990, cînd poporul nostru este angajat cu toate forţele în îndeplinirea neabătută a prevederilor planului cincinal, a programului de dezvoltare economico-socială a patriei.

Obiectivul strategic al actualului cincinal este dezvoltarea intensivă a industriei, agriculturii şi celorlalte sectoare de activitate, pe baza celor mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii.

În acest cincinal, prin înfăptuirea hotărîrilor Congresului al III-lea al partidului, a Programului de faurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi de înaintare spre comunism, ţara noastră va trece la un nou stadiu de dezvoltare - cel de ţară socialistă mediu dezvoltată.

În primul an al cincinalului 1986-1990 şi în prima jumătate a anului 1987 s-au obţinut o serie de

Cuvîntarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu

rezultate importante în toate domeniile de activitate. Cu toate acestea, avem o rămânere serioasă în urmă, în prima jumătate a acestui an. De aceea, este necesar să facem totul pentru realizarea în cele mai bune condiții a planului pe acest an, punind astfel o bază trainică realizării întregului plan cincinal.

În acest sens, și activitatea politico-educativă și culturală trebuie să pună în centrul preocupărilor sale realizarea în toate unitățile a planurilor de dezvoltare economico-socială.

Este necesar să acordăm o atenție corespunzătoare îmbunătățirii calității și nivelului tehnic al producției. A vorbi de un nivel ridicat înseamnă a vorbi de oameni cu o temeinică pregătire profesională și tehnică și o înaltă cultură generală, care să nu accepte ca, din minile lor, să iasă produse de slabă calitate și cu defecte, oameni care să asigure un nivel ridicat, tehnic și calitativ, al produselor, care să constituie o mândrie pentru întregul colectiv. A realiza mașini, utilaje, produse de larg consum de bună calitate constituie o latură a activității de educație și cultură. A realiza produse de înaltă calitate, de ridicat nivel tehnic, estetice constituie o latură importantă a activității politico-educative și cultural-artistice!

Trebuie să acordăm o atenție corespunzătoare desfășurării exportului, realizării programelor de modernizare și organizare a producției și a muncii, de normare economico-financiară, de creștere a eficienței economice și perfecționare continuă a întregii activități. Activitatea politico-educativă și culturală trebuie să acționeze în direcția valorificării depline a materiilor prime, a reducerii consumurilor, recuperării și refolosirii materialelor. Nu se poate concepe a activitate politico-educativă și culturală care să nu pună în centrul obiectivelor sale problemele legate de desfășurarea în cele mai bune condiții a programelor de dezvoltare în toate domeniile și la toți indicatorii! **(Aplauze puternice).**

În agricultură, avem, de asemenea, o serie de rezultate pozitive. S-au obținut succese importante în desfășurarea obiectivelor noii revoluții agrare. Anul trecut am avut un județ și zeci de unități care au primit titlul de „Erou al Noii Revoluții Agrare”.

În acest an avem o situație ceva mai bună. În mai multe județe s-au obținut producții de grâu și orz care sînt la nivelul cerințelor noii revoluții agrare.

De asemenea, peste 300 întreprinderi de stat și cooperative agricole au realizat producții de peste 8000 kg de grâu la hectar și peste 8000 kg la orz, obținînd astfel titlul de „Erou al Noii Revoluții Agrare”.

Iată de ce putem spune că, în acest an, avem de acum un buchet puternic de flori, care ne dă dreptul să vorbim de începutul primăverii agriculturii românești, de desfășurarea cerințelor noii revoluții agrare! **(Aplauze puternice, îndelungate).**

Aș dori ca, de la tribuna Congresului educației politice și culturii socialiste, să adresez tuturor oamenilor muncii cele mai calde felicitări pentru rezultatele obținute în activitatea lor și urarea de a face totul pentru îndeplinirea în cele mai bune condiții a planului pe acest an și pe întregul cincinal! **(Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaușescu, România — stima noastră și mindria!”).**

De asemenea, doresc să adresez județelor și unităților care au obținut producții mari la grâu și orz, și vor primi titlul înalt de „Erou al Noii Revoluții Agrare”, întregii țărâni felicitări pentru rezultatele obținute în producția de cereale de vară. Le adresez tuturor urarea de a acționa pentru recolte bogate la porumb și celelalte culturi de toamnă, asigurînd astfel o producție bună pe întreaga agricultură și punînd o bază trainică pentru anul viitor și pentru întregul cincinal. **(Aplauze puternice, prelungește).**

Toate aceste realizări oglindesc, fără nici o îndoială, și contribuția activității politico-educative și culturale, de dezvoltare a conștiinței și atitudinii noi în munca constructorilor socializmului.

Este necesar să acționăm cu toată hotărîrea în vederea bunei funcționări a cadrului democratic care asigură participarea tuturor categoriilor sociale, a întregului popor la conducerea societății, să perfecționăm continuu activitatea acestora, să facem să crească spiritul de răspundere, de ordine și disciplină în toate domeniile de activitate.

Activitatea politico-educativă și culturală trebuie să asigure generalizarea experienței bune, să combată stările de lucruri negative, înapoiate, corupția, furtul, lenenia, inerția, birocratismul, tot ceea ce este străin principiilor de etică și echitate socialistă. Ea trebuie să contribuie la crearea și dezvoltarea conștiinței revoluționare și a spiritului revoluționar de muncă, la promovarea noului în toate domeniile, la perfecționarea conducerii și planificării, la creșterea răspunderii activiștilor și cadrelor din toate domeniile de activitate, la întărirea legăturilor cu poporul. Este necesar ca fiecare activist din orice domeniu de activitate să-și desfășoare munca în strînsă legătură cu poporul, sub conducerea partidului, să nu aibă odihnă și să acționeze cu toată termitatea pentru îndeplinirea planurilor și programelor de dezvoltare, a hotărîrilor partidului, a legilor țării, să servească în orice împrejurări partidul și poporul! **(Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Vom munci și vom lupta, patria vom înălța!”).**

Pentru a putea răspunde încrederii partidului și poporului, cadrele de partid și de stat din toate sectoarele economico-sociale trebuie să-și ridice continuu nivelul ideologic, politic și cultural, să-și perfecționeze stilul și metodele de muncă. Numai așa vor putea să acționeze, întotdeauna, ca adevărați revo-

luționari, vor putea să-și îndeplinească misiunile și sarcinile încredințate în unirea întregului popor în desfășurarea hotărîrilor Congresului al XIII-lea, a Programului de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate și de înaintare spre comunism. **(Aplauze puternice).**

Stimați tovarăși,

Înfăptuirea hotărîrilor Congresului al XIII-lea, a Programului partidului impune îmbunătățirea generală și a activității de educație și cultură, de formare a omului nou, cu o înaltă conștiință revoluționară.

În educarea generală a tinerii generații un rol important îl are familia, care trebuie să sodească, din fragedă copilărie, în conștiința copiilor, a tineretului, cele mai nobile idealuri de dreptate și adevăr, de slujire a partidului, a poporului, să cultive în conștiința lor dragostea față de muncă, de adevăr. De altfel, poporul nostru spune că trebuie să se asigure tineretului „cei 7 ani de acasă”. Dar nu numai tineretului! **(VII aplauze)**

Dar, în același timp, un rol important revine școlii, învățămîntului, care trebuie să asigure educarea tineretului, care își petrece 12-15 ani în școală — începînd cu grădinița și pînă la liceu — iar apoi, o parte, și în institute de învățămînt superior.

Deci, școala, învățămîntul, constituie unul din factorii hotărîtorii în educația și formarea conștiinței revoluționare a tineretului, în dezvoltarea spiritului patriotic, a dragostei de muncă, de adevăr, de dreptate, a hotărîrii de a acționa în toate împrejurările ca revoluționari, de a servi întotdeauna cauza socialismului, a patriei, a progresului economic și social. **(Aplauze puternice).**

Cadrelor didactice din întregul învățămînt au cea mai nobilă misiune, dar și cea mai mare răspundere în educarea și formarea copiilor, a tineretului pentru muncă și viață.

Să întărim legătura școlii cu familia, să asigurăm conducerea de către partid a întregii activități de formare și educare a tineretului — vîtorul patriei noastre! **(Aplauze puternice; se scandează îndelung „Ceaușescu — tinerii!” „Ceaușescu și poporul!”).**

În întreaga activitate cultural-educativă un rol important îl au literatura, muzica, artele plastice, teatrul, cinematografia. Toate aceste sectoare importante ale activității culturale-educative trebuie să aducă o contribuție tot mai importantă la realizarea unei culturi revoluționare, înaintate. Literatura trebuie să realizeze opere care să redea, cit mai variat ca stil și formă, marile realizări obținute, să înfățișeze epopeea transformării revoluționare a patriei, să oglindească lupta revoluționară a comunisti și democrați în anii ilegalității, lupta întregului nostru popor pentru edificarea noii societăți — opere care să stea la baza educației patriotice, revoluționare a tineretului patriei noastre. Avem nevoie de noi opere de muzică revoluționară și patriotică, de noi opere de artă plastică, opere care să redea activitatea uriașă desfășurată pe întreg cuprînsul patriei noastre, așa cum avem nevoie de piese de teatru, de filme cu un conținut mai angajant, care să reflecte eroii noi ai patriei, eroii uriașelor transformări revoluționare și ai realizărilor din țara noastră! Avem nevoie de piese și filme în care eroii să nu reprezinte pe acei oameni, puțini la număr, care încearcă să se sustragă răspunderii față de colectivul din care fac parte sau încălcă morala și normele sociale. Nu asemenea oameni sînt eroii patriei noastre! Nu aceștia trebuie să-și găsească loc în piese și filme — ca, de altfel, în nici un domeniu al creației — ci acei eroi, mii, zeci și sute de mii, care fac totul pentru a asigura înălțarea patriei pe noi culmi de progres și civilizație! Aceștia sînt, de fapt, și participanții activi la creația cultural-artistică de masă, aceștia sînt adevărații făuritori ai României socialiste, deci și ai culturii socialiste! **(Aplauze puternice, prelungește).**

Oamenii de artă, de cultură, din toate domeniile, trebuie să se angajeze ferm și să creeze cu poporul și pentru popor, să se inspire din izvoarul viu, veșnic al națiunii noastre, din creația și din felul de a fi al poporului nostru. Numai o asemenea cultură, o asemenea activitate literar-artistică, de toate genurile, inspirată din munca și viața poporului va avea, într-adevăr, o contribuție uriașă la întreaga operă de transformare a societății, de formare a omului nou, cu un înalt spirit revoluționar, constructor conștient al socialismului și comunismului în România! **(Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaușescu și poporul!”).**

Avem multe realizări bune în domeniul creației artistice din toate domeniile. Partidul, întregul popor dau o înaltă apreciere tuturor acestor realizări valoroase; dar în noua etapă a revoluției socialiste apar cerințe noi. De aceea, doresc ca de la această înaltă tribună a Congresului educației politice și culturii socialiste să adresez tuturor creatorilor din toate domeniile chemarea de a acționa și ei în spirit revoluționar, în spiritul uriașelor transformări care au loc, de a lucra și crea împreună cu poporul, pentru popor, pentru socialism, de a sluji necontenit partidul, cauza socialismului, libertatea și independența țării! **(Aplauze puternice îndelungate; se scandează „Ceaușescu — P.C.R.!” „Ceaușescu și poporul!”).**

Un rol important îl au radioul și televiziunea. În tot ceea ce ele redau, prin mijloacele lor specifice — și mă refer îndeosebi la televiziune — trebuie să reflecte mai bine activitatea uriașă desfășurată de întregul popor în diferite domenii, marile realizări și transformări ce au loc în patria noastră. Radioul și televiziunea trebuie să redea — prin conferințe, prin filme, piese, cîntece și alte forme specifice — tot ceea

ce este mai avansat, să contribuie la generalizarea și extinderea noului și la înlăturarea stărilor de lucruri negative, să acționeze în așa fel încît să aibă o contribuție tot mai importantă la întreaga activitate politico-educativă și culturală.

De asemenea, presa, inclusiv presa literară, trebuie să redea într-o formă mai vie munca și activitatea creatoare a poporului nostru, să combată cu hotărîre stările de lucruri negative, concepțiile și atitudinile înapoiate față de muncă, de viață, de morală, să promoveze noul în toate domeniile, să generalizeze rezultatele cele mai bune, să asigure unirea tuturor forțelor întregii națiuni într-o direcție unică, a înfăptuirii programelor de dezvoltare economico-socială a patriei.

Trebuie să facem astfel încît toate mijloacele politico-educative și culturale de care dispune societatea noastră să acționeze într-un mod unitar, într-o singură direcție, să-și facă un titlu de onoare din a înfăptui neabătut hotărîrile Congresului al XIII-lea, Programul partidului de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate și de înaintare spre comunism. **(Aplauze puternice).**

Așa cum am mai menționat, să pornim întotdeauna de la faptul că activitatea politico-educativă, de formare a omului nou, constructor conștient al socialismului, să devină un factor determinant al întregii activități în desfășurarea obiectivelor de dezvoltare a patriei noastre. Întreaga activitate să devină un făr care să lumineze calea întregii națiuni spre noi victorii! **(Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaușescu, România — stima noastră și mindria!” „Vom munci și vom lupta, țara o vom înălța!” „Ceaușescu, eroism — România, comunism!”).**

Toate organizațiile de masă și obștești au o mare răspundere în asigurarea desfășurării unei largi activități politico-educative și culturale. Aș sublinia, în acest cadru, marea răspundere și rolul important pe care îl au sindicatele, organizațiile Uniunii Tineretului Comunist și, de asemenea, Frontul Democrației și Unității Socialiste, ca organism politic al întregii noastre națiuni.

Trebuie să facem astfel încît fiecare casă de cultură, fiecare club, fiecare cămin cultural, fiecare teatru și așezămînt de cultură să devină un puternic centru al activității politico-educative, de formare a omului nou, cu o înaltă conștiință revoluționară!

În toate unitățile economico-sociale trebuie să se dezvolte și mai puternic activitatea cultural-artistică și politico-educativă. Să facem ca fiecare unitate economico-socială să devină un puternic centru, o cetate a producției, dar și o cetate a educației și culturii, o cetate a luptătorilor revoluționari pentru construcția socialismului și comunismului! **(Aplauze puternice, prelungește)**

Este necesar ca toate comitetele de cultură și educație socialistă, inclusiv Consiliul Culturii și Educației Socialiste, să-și perfecționeze continuu activitatea, să asigure coordonarea și desfășurarea în cele mai bune condiții a muncii culturale-educative în toate sectoarele.

În conformitate cu rolul politic conducător al partidului se impune ca toate organele și organizațiile de partid să acorde o atenție mai mare activității politico-educative, culturale, asigurînd ridicarea continuă a conștiinței socialiste, revoluționare, formarea omului nou, care să acționeze în toate împrejurările, în noua sa calitate de proprietar, de producător, de stăpîn a tot ceea ce se înfăptuiește în România, să participe activ la conducerea tuturor sectoarelor, vieții economice și sociale, a activității generale a țării.

Îmbinînd în mod armonios munca pentru realizarea planului cu activitatea politico-educativă, trebuie să facem astfel încît fiecare unitate, fiecare județ, fiecare localitate să se ridice la nivelul înalțelor răspunderi și al rolului care îi revine în cadrul democrației muncitorești-revoluționare! Să asigurăm înaintarea continuă a unității întregii noastre națiuni, în cadrul Frontului Democrației și Unității Socialiste, sub conducerea Partidului Comunist Român! **(VII și puternice aplauze).**

Să facem totul pentru ca și activitatea politico-educativă și culturală să-și îndeplinească rolul tot mai important pe care îl are în întreaga activitate de înfăptuire a Programului partidului, în ridicarea României pe noi culmi de progres și civilizație, în întărirea continuă a forței materiale și spirituale a României, a independenței și suveranității patriei noastre socialiste! **(Urale și aplauze puternice; se scandează îndelung „Ceaușescu, România — stima noastră și mindria!”).**

Stimați tovarăși,

Pornînd de la obiectivele și orientările politicii internaționale a partidului și statului nostru, activitatea politico-educativă și culturală trebuie să educe oamenii muncii, îndeosebi tineretul patriei noastre, în spiritul prieteniei și colaborării, al solidarității cu țările socialiste, cu mișcările de eliberare națională, cu forțele realiste, progresiste de pretutindeni, cu toate popoarele care se pronunță pentru dezarmare, pentru pace, pentru conlucrare în realizarea unei lumi mai drepte și mai bune pe planeta noastră.

Educarea oamenilor muncii, a tineretului, în spiritul păcii trebuie să constituie una din trăsăturile generale ale activității politico-educative de formare a omului nou, cu o înaltă conștiință revoluționară și patriotică.

Cultura, arta, toate mijloacele de informare în masă trebuie să promoveze activ principiile politicii externe a partidului și statului nostru privind colaborarea cu

(Continuare în pag. 6)

Cuvîntarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu

(Urmare din pag. 5)

toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială.

În întreaga activitate politico-educativă, culturală, trebuie să se sublinieze cu putere justetea principiilor politicii externe a României socialiste, bazată pe egalitatea în drepturi, respectul independenţei şi suveranităţii naţionale, neamestecul în treburile interne şi avantajul reciproc.

Este necesar să avem permanent în vedere că înfăptuirea programelor şi planurilor de dezvoltare ale poporului nostru, ca de altfel ale tuturor popoarelor lumii nu se pot realiza decât în condiţii de pace şi colaborare internaţională. În acest cadru trebuie subliniat că şi realizarea unei culturi înaintate, puse în slujba omului, a poporului, se poate realiza şi dezvolta numai în condiţii de pace şi o largă colaborare internaţională.

Omenirea se află într-o epocă de profunde transformări, care impun un nou mod de gândire şi de soluţionare a problemelor complexe ale războiului şi păcii, ale dezvoltării economico-sociale. Frontul ideologic, politic şi al culturii trebuie să aibă un rol activ în înţelegerea noilor realităţi şi în elaborarea concluziilor pentru activitatea viitoare.

Situaţia internaţională continuă să fie deosebit de complexă şi gravă. Continuă cursa înarmărilor, acumularea de noi şi noi arme nucleare, chimice şi a altor arme de distrugere în masă. Se menţin, şi chiar s-au agravat, o serie de conflicte şi tensiuni în diferite zone ale planetei noastre. Asistăm la agravarea crizei economice mondiale, îndeosebi a situaţiei economice a ţărilor în curs de dezvoltare. Continuă politica de forţă, de ameninţare cu forţa, de amestec brutal în treburile interne ale altor state. Se menţin şi se dezvoltă o serie de contradicţii între diferite state şi grupări de state, iar în ultima vreme asistăm la amplificarea contradicţiilor dintre ţările bogate şi sărace, care devine cea mai puternică contradicţie a epocii noastre. În general, se poate spune că se dezvoltă puternic o nouă criză socială, morală şi politică ce pune cu putere la ordine zilei necesitatea unei abordări noi a problemelor sociale, politice, a realizării unor relaţii noi, democratice.

Faptele, realitatea demonstrează că pe plan mondial există încă puternice cercuri reacţionare, imperialiste, care se orientează spre politica de forţă, de dominaţie, stimulând cursa înarmărilor şi politica de confruntare şi război.

În acelaşi timp, s-au dezvoltat şi se afirmă cu tot mai multă putere forţele antiimperialiste, realiste, care doresc dezarmarea, pacea, noi relaţii internaţionale, bazate pe egalitate şi respect reciproc. Aceste forţe — în continuă ascensiune — pot să determine, acţionând unite, schimbarea cursului evenimentelor internaţionale, victoria politicii de pace şi colaborare.

Trebuie să spunem însă că, în raportul de forţe dintre cele două tendinţe diametral opuse din viaţa internaţională, s-a realizat un anumit echilibru — şi trebuie să pornim de la aceasta! Aceasta impune o întărire a solidarităţii şi luptei forţelor care se pronunţă pentru o politică nouă, pentru dezarmare şi pace, pentru a schimba cursul evenimentelor, pentru a bara calea spre o catastrofă nucleară, pentru a asigura pacea în lume! Existenţa armelor nucleare, a altor arme de distrugere în masă pune cu tărie necesitatea unei abordări noi a problemelor războiului şi păcii. De altfel, ne aflăm într-o asemenea situaţie cînd un nou război mondial — în care s-ar folosi inevitabil armele nucleare — este de neconceput, pentru că el ar însemna distrugerea întregii omeniri, a înseşi condiţiilor existenţei vieţii pe Pămînt.

În noul mod de gândire trebuie să se plece de la faptul că armele nucleare, în mîinile oricui s-ar afla, nu pot asigura pacea, ci sînt arme ale distrugerii civilizaţiei, a vieţii. Deci, problema fundamentală a epocii contemporane o constituie oprirea cursei înarmărilor, în primul rînd a celor nucleare, trecerea la măsuri de dezarmare, apărarea dreptului suprem al omenirii la existenţă, la viaţă, la libertate şi independenţă, la pace. **(Aplauze şi urale puternice; se scandează îndelung „Ceauşescu — Pace!”)**

România consideră că trebuie făcut totul pentru eliminarea tuturor armelor nucleare de pe planeta noastră. În acest sens, ţara noastră sprijină propunerile Uniunii Sovietice privind lichidarea tuturor armelor nucleare, în mai multe etape, pînă în anul 2000. În prima etapă este necesar să fie eliminate rachetele nucleare cu rază medie de acţiune şi cele operative-tactice din Europa şi din întreaga lume. Ţara noastră consideră că, pe baza propunerilor Uniunii Sovietice şi ale Statelor Unite ale Americii, se poate realiza un acord corespunzător încă în acest an. Avînd în vedere pericolul pe care îl reprezintă existenţa armelor nucleare pe teritoriul diferitelor state din Europa, considerăm de neînţeles poziţia unor state, îndeosebi a Republicii Federale Germană, care insistă pentru menţinerea unui număr de rachete nucleare pe teritoriul său. Este necesar ca toate statele europene să acţioneze pentru înlăturarea oricăror piedici din calea realizării unui acord în problemele rachetelor nucleare cu rază medie de acţiune şi operative-tactice. Existenţa armelor nucleare pe teritoriul unui stat sau al altuia — avînd în vedere caracterul acestor arme care pot distruge însăşi viaţa pe planeta noastră — nu reprezintă o problemă internă, ci priveşte toate statele europene. Popoarele europene sînt deopotrivă interesate în eliminarea armelor nucleare de pe teritoriul tuturor statelor din Europa şi din întreaga lume! **(Aplauze puternice)**.

Totodată, România se pronunţă pentru trecerea la

reducerea armelor convenţionale. În acest sens, ţara noastră, consecventă politicii sale de dezarmare şi pace, a trecut — pe baza hotărîrii exprimate de întregul popor, în cadrul referendumului care a avut loc în noiembrie anul trecut — la reducerea unilaterală, cu 5 la sută, a armamentelor, efectivelor şi cheltuielilor militare.

Mai mult ca oricînd, considerăm că este necesar să se treacă în mod hotărît de la vorbe la fapte, de la discuţii, la acţiuni concrete în vederea reducerii armamentelor.

Considerăm că este necesar să se ajungă la încetarea negocierilor între cele două blocuri militare, cu participarea şi a celorlalte ţări europene, la tratative privind armele convenţionale, fără condiţii prealabile.

Ne pronunţăm ferm pentru adoptarea unor măsuri clare de control asupra reducerii armamentelor nucleare, chimice şi convenţionale, care să asigure respectarea în întregime a convenţiilor realizate.

Sîntem pentru o reducere radicală a tuturor tipurilor de arme, pentru realizarea unui echilibru la un nivel cât mai scăzut al înarmărilor.

Multe din problemele grave, economice, dar şi sociale şi politice, sînt determinate de uriaşele cheltuieli pentru înarmare, care se ridică în acest an la peste un trilion de dolari. O reducere cu 20—30 la sută a acestor cheltuieli ar crea mari posibilităţi pentru soluţionarea unor probleme sociale — ca şomajul, analfabetismul, bolile şi alte asemenea probleme care afectează grav situaţia a zeci şi sute de milioane de oameni — ar da o nouă perspectivă tineretului, de muncă, de viaţă.

În soluţionarea problemelor complexe ale lumii contemporane, Europa poate şi trebuie să aibă un rol mai important. Ţările europene trebuie să-şi asume răspunderi mai mari, să fie mai active şi să acţioneze pentru a impune realizarea unor acorduri şi înţelegeri corespunzătoare în domeniul armelor nucleare, al dezarmării şi păcii, precum şi pentru soluţionarea problemelor economice.

România acţionează cu toată hotărîrea pentru dezvoltarea conlucrării cu toate ţările europene, pentru întărirea încrederii, pentru dezarmare, securitate şi pace.

Participăm activ la Conferinţa de la Viena şi milităm pentru încheierea ei cu rezultate cât mai bune, pentru a se face paşi concreţi pe calea dezarmării, a dezvoltării colaborării, ştiinţei, tehnicii, a întăririi conlucrării între toate statele continentului nostru.

Ne pronunţăm pentru o Europă unită, bazată pe respectarea orînduirilor sociale din fiecare ţară, o Europă a păcii şi colaborării, fără arme şi fără războaie, o Europă care să-şi concentreze forţele în direcţia progresului economico-social, a dezvoltării puternice a ştiinţei şi culturii, a unei culturi puse în slujba omului, a popoarelor. **(Aplauze puternice; se scandează îndelung „Ceauşescu — Pace!”)**

România se pronunţă ferm pentru dezvoltarea largă a colaborării între toate statele din Balcani, pentru transformarea acestei regiuni într-o zonă a păcii şi bunei vecinătăţi, fără arme nucleare şi chimice, fără baze militare străine.

În acest sens, doresc să menţionez propunerile României şi Greciei de a organiza o întîlnire, la nivel înalt, între şefii de state şi guverne din ţările balcanice, la Bucureşti, în cadrul căreia să se discute problemele dezvoltării colaborării şi întăririi prieteniei dintre ţările noastre.

Susţinem, de asemenea, realizarea unor zone fără arme nucleare în nordul şi centrul Europei, a altor măsuri de dezarmare şi conlucrare pe continentul european şi în alte regiuni ale lumii.

Trebuie să spunem deschis că arta şi cultura, umanismul, sînt incompatibile cu politica de încordare şi război. Cultura, arta nu se pot dezvolta decât în condiţii de colaborare, de pace!

România se pronunţă cu toată hotărîrea pentru încetarea tuturor conflictelor existente în diferite părţi ale lumii, pentru soluţionarea acestora şi a oricăror probleme litigioase dintre state numai şi numai prin tratative. Pornind de la aceasta, ţara noastră se pronunţă pentru organizarea unei conferinţe internaţionale în problemele Orientului Mijlociu, cu participarea tuturor ţărilor interesate, inclusiv a Organizaţiei pentru Eliberarea Palestinei, a Israelului şi a membrilor permanenţi ai Consiliului de Securitate.

Am salutat rezoluţia Consiliului de Securitate care se pronunţă pentru încetarea în cel mai scurt timp a războiului dintre Iran şi Irak şi soluţionarea politică a tuturor problemelor dintre cele două state, prin tratative.

Ne îngrijorează în mod deosebit situaţia gravă care s-a creat în Golf, care poate duce, în orice moment, la o agravare şi la o extindere a războiului. Considerăm că este necesar să se treacă la retragerea tuturor navelor străine din Golf, să se intensifice eforturile pentru încetarea războiului dintre Irak şi Iran, pentru asigurarea navigaţiei libere în această regiune, pe toate oceanele şi mările lumii.

Consecventă politicii sale, România susţine activ lupta de eliberare naţională a popoarelor, acordă sprijin activ SWAPO pentru independenţa Namibiei, condamnă cu toată fermitatea politica rasistă de apartheid din Africa de Sud, acţiunile grave ale acestei ţări la adresa statelor independente şi suverane vecine.

Avînd în vedere situaţia internaţională gravă, care afectează profund toate popoarele, dar mai cu seamă ţările în curs de dezvoltare, ca urmare a crizei economice, a politicii financiar-monetare inechitabile şi a măsurilor protecţioniste adoptate de ţările dezvoltate, ne pronunţăm pentru soluţionarea globală a acestor

probleme, pentru lichidarea subdezvoltării şi instaurarea noului ordinii economice mondiale, bazate pe deplină egalitate şi echitate în relaţiile dintre state.

Considerăm necesară, în acest sens, organizarea unei conferinţe internaţionale, în cadrul Organizaţiei Naţiunilor Unite, cu participarea activă atât a ţărilor dezvoltate, cât şi a ţărilor în curs de dezvoltare, pentru soluţii reciproc acceptabile în problema datoriilor externe — inclusiv a datoriilor extrem de mari ale ţărilor în curs de dezvoltare — care să deschidă calea lichidării subdezvoltării şi realizării noului ordinii economice mondiale.

Problemele complexe şi deosebit de grave — politice, militare, economice şi sociale — ale vieţii internaţionale, ale asigurării păcii, impun participarea activă, în condiţii de deplină egalitate, la soluţionarea lor, a tuturor statelor, fără deosebire de mărime sau orînduire socială. Considerăm că un rol deosebit revine ţărilor mici şi mijlocii, ţărilor în curs de dezvoltare, statelor nealiniate, care constituie marea majoritate a lumii şi sînt direct interesate într-o politică de colaborare şi de pace.

Ne pronunţăm pentru creşterea rolului Organizaţiei Naţiunilor Unite, al altor organisme internaţionale în soluţionarea democratică, cu participarea largă a tuturor ţărilor, a problemelor complexe ale vieţii mondiale.

Mai mult ca oricînd este necesar să se intensifice lupta forţelor realiste şi progresiste, a tuturor popoarelor, împotriva înarmărilor, pentru eliminarea armelor nucleare, a războiului însuşi din viaţa omenirii, pentru apărarea dreptului fundamental al naţiunilor, al oamenilor la existenţă, la independenţă şi pace. **(Aplauze şi urale puternice; se scandează îndelung „Ceauşescu, România — pacea şi prietenia!”)**

Stimaţi tovarăşi,

Lucrările Congresului educaţiei politice şi culturii noi, revoluţionare, privesc toate laturile vieţii societăţii socialiste româneşti, pe toţi cetăţenii patriei noastre, fără deosebire de vîrstă, de sex sau origine naţională.

Congresul, prin dezbaterile şi hotărîrile sale, trebuie să dea răspuns la noile probleme privind dezvoltarea economico-socială, a educaţiei şi culturii, să ducă la unirea tuturor forţelor din domeniul educaţiei, artei şi culturii într-o direcţie unică.

Să împlinim la 23 August 43 de ani de la revoluţia de eliberare socială şi naţională şi la 30 Decembrie 40 de ani de la proclamarea Republicii cu noi şi măreţe realizări în toate domeniile! Întreaga activitate de pregătire a Conferinţei Naţionale a partidului trebuie să ducă la desfăşurarea unei largi activităţi politico-educative, de formare a omului nou, cu o înaltă conştiinţă revoluţionară. **(Vii aplauze)**.

Pornim de la obiectivele strategice stabilite de Congresul al XIII-lea, de la Programul ideologic al partidului, activitatea politico-educativă, cultural-artistică, de creaţie, din toate domeniile, trebuie să dezvolte larg spiritul revoluţionar al oamenilor muncii, al tineretului, în vederea înlăturării neabătute a obiectivelor dezvoltării patriei noastre şi ridicării ei pe noi culmi de progres şi civilizaţie.

În realizarea acestor obiective dispunem de tot ce este necesar — şi, mai cu seamă, dispunem de forţe puternice în marea front al educaţiei, artei, culturii, al creaţiei.

Congresul trebuie să dea o orientare clară şi să dinamizeze activitatea din aceste importante domenii de activitate, să determine realizarea unui spirit nou, revoluţionar în munca şi viaţa tuturor lucrătorilor din marea front al educaţiei şi culturii.

Să facem astfel încît toţi lucrătorii din aceste sectoare de activitate să acţioneze ca adevăraţi militanţi revoluţionari, devotaţi partidului şi poporului, cauzei socialismului, să contribuie, prin întreaga lor activitate la dezvoltarea conştiinţei revoluţionare, la formarea omului nou — constructor conştient al noului orînduirii sociale!

Într-o strînsă unitate cu toţi oamenii muncii, cu întregul popor, sub conducerea partidului, marea front al educaţiei, creaţiei şi culturii să asigure ca ştiinţa, învăţămîntul, activitatea politico-educativă şi culturală să devină o puternică forţă care să lumineze calea în mersul ferm înainte al patriei pe culmile tot mai înalte ale civilizaţiei comuniste! **(Aplauze şi urale puternice; se scandează îndelung „Ceauşescu — P.C.R.!", „Vom munci şi vom lupta, ţara o vom înălţa!”)**

Am convingerea că lucrările Congresului vor răspunde pe deplin cerinţelor partidului, ale etapei actuale de dezvoltare a patriei noastre, vor constitui un moment important în ridicarea întregii activităţi politico-educative, artistice, culturale şi de creaţie la nivelul înaltelor exigenţe, a cerinţelor de dezvoltare a patriei noastre pe noi culmi de progres şi civilizaţie, de întărire continuă a vieţii materiale şi spirituale, a independenţei şi suveranităţii României! **(Aplauze şi urale puternice; se scandează îndelung „Ceauşescu — P.C.R.!", „Ceauşescu, eroism — România, comunism!”)**

Cu această convingere, urez succes deplin lucrărilor Congresului! **(Aplauze şi urale puternice; se scandează îndelung „Ceauşescu — P.C.R.!", „Ceauşescu şi poporul!", „Ceauşescu — România, stîmna noastră şi mindria!”)** Într-o atmosferă de mare entuziasm şi puternică unitate, toţi cei prezenţi în marea sală a Congresului se ridică în picioare şi ovacionează îndelung pentru Partidul Comunist Român — forţa conducătoare a întregii naţiuni, pentru secretarul general al partidului, preşedintele Republicii, tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

Cuvîntarea tovarăsei Elena Ceaușescu la încheierea lucrărilor Congresului

Stimați tovarăși,

Cel de-al III-lea Congres al educației politice și culturii socialiste își încheie lucrările într-o atmosferă de puternică angajare patriotică, revoluționară, de deplină unitate în jurul partidului, al secretarului său general, cu hotărîrea fermă a oamenilor muncii din acest important sector de a acționa cu toate forțele pentru creșterea rolului și contribuției muncii politico-educative și culturale la întreaga operă de dezvoltare a societății noastre socialiste. **(Aplauze și urale puternice; se scandează „Ceaușescu - P.C.R.!", „Ceaușescu și poporul!”).**

Congresul a dat o înaltă apreciere importanței cuvîntării a secretarului general al partidului, președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și a adoptat-o, în deplină unanimitate, ca document programatic al întregii activități politico-educative, de formare a omului nou, constructor conștient și devotat al socialismului și comunismului în România. **(Urale și aplauze puternice; se scandează „Ceaușescu, România - stima noastră și mindria!”).**

În cadrul congresului, tovarășii care au luat cuvîntul, în plen și în secțiuni, au analizat în spirit critic și autocritic activitatea desfășurată, subliniind atât realizările și experiența bună obținute, cât și neajunsurile care s-au manifestat în acest domeniu. A fost evidențiată contribuția de seamă pe care activitatea politico-educativă și culturală a adus-o la îndeplinirea politicii partidului de dezvoltare a industriei, agriculturii, a tuturor sectoarelor de activitate, de ridicare continuă a nivelului de trai, material și spiritual, al întregului popor. O dată cu creșterea forțelor de producție, au cunoscut o puternică dezvoltare știința, învățămîntul, cultura - factori de cea mai mare însemnătate în edificarea cu succes a societății socialiste multilateral dezvoltate, în creșterea calității muncii și vieții întregului popor.

Totodată, dezbaterile din cadrul congresului, au pus în evidență faptul că activitatea politico-educativă și culturală nu se ridică încă la înălțimea condițiilor create, a exigențelor sporite puse de partid, de dezvoltarea puternică a bazelor tehnico-materiale a societății noastre. Hotărîrile adoptate de congres constituie o angajare fermă a tuturor oamenilor muncii din acest sector de a acționa cu cea mai mare fermitate pentru lichidarea acestei rămîneri în urmă, pentru perfecționarea și ridicarea la un nivel superior a întregii activități politico-educative și culturale.

Se poate spune că, prin întreaga sa desfășurare, congresul a constituit încă o manifestare puternică a democrației noastre muncitorești-revoluționare, care

asigură participarea largă și nemijlocită a oamenilor muncii, a întregului popor la dezbaterile și elaborarea tuturor hotărîrilor ce privesc dezvoltarea diferitelor sectoare de activitate, la conducerea societății, la îndeplinirea consecventă a politicii partidului, a programului general de dezvoltare economico-socială a patriei, de creștere a gradului de civilizație materială și spirituală a întregii națiuni. **(Aplauze vii și prelungite).**

Tovarăși,

În spiritul și pe baza orientărilor cuprinse în cuvîntarea secretarului general al partidului, congresul nostru a adoptat un program cuprinzător de acțiune pentru toate domeniile activității politico-educative și culturale. Trebuie să trecem cu toată hotărîrea la realizarea în viață a acestui program! Să facem astfel încît activitatea politico-educativă să aibă un rol tot mai important în îndeplinirea planului și a programelor de dezvoltare economico-socială a țării, a hotărîrilor Congresului al XIII-lea, a Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism! **(Aplauze și urale puternice; se scandează „Ceaușescu, eroism - România, comunism!”).**

În centrul întregii activități politico-educative trebuie să stea realizarea obiectivului privind trecerea României la un stadiu nou de dezvoltare, creșterea intensivă a producției, noua revoluție tehnico-științifică și noua revoluție agrară, realizarea unei profunde revoluții în însuși modul de a gândi și acționa al poporului nostru.

Orientarea fundamentală, de bază a activității politico-educative trebuie să o constituie educarea pentru muncă, pentru participarea activă, conștientă și responsabilă la îndeplinirea sarcinilor de producție, a planurilor și programelor de dezvoltare economico-socială, de ridicare, pe această bază, a nivelului de trai al întregului popor.

Eficiența muncii politico-educative nu poate fi judecată și apreciată în afara rezultatelor concrete obținute în producția materială și spirituală. Nu poate fi vorba de eficiență în domeniul muncii politico-educative, atunci cînd, în producție, persistă neajunsuri, se înregistrează rămîneri în urmă în realizarea planului, se risipește materia primă și materialele, se fac lucruri de slabă calitate!

Activitatea politico-educativă trebuie să ducă la creșterea nivelului de conștiință și responsabilitate al fiecărui om al muncii, al fiecărui colectiv, în vederea obținerii unor rezultate tot mai bune în tehnică, în

producție, în asigurarea unei cât mai bune gospodării a avuției obștești, la întărirea proprietății socialiste - baza progresului multilateral al societății noastre.

Să avem permanent în vedere că nivelul conștiinței revoluționare este strîns legat de ridicarea gradului de pregătire profesională, tehnică și culturală - și să acționăm ca întreaga activitate politico-educativă să asigure lărgirea orizontului de cunoștințe politice, tehnice și culturale al fiecărui om al muncii, al întregului popor.

Trebuie să dezvoltăm spiritul de inițiativă și răspundere în îndeplinirea exemplară a prevederilor planului pe acest an și pe întregul cincinal, în realizarea importantelor cerințe pe care actuala etapă le pune în domeniul creșterii productivității muncii și reducerii consumurilor materiale, al ridicării calității și nivelului tehnic al produselor, al aplicării noului mecanism economico-financiar, a principiilor autoconducerii și auto-gestiunii, al creșterii eficienței economice - calea sigură pentru sporirea venitului național și ridicarea nivelului de trai al poporului. **(Vii aplauze).**

Un obiectiv permanent al muncii politico-educative trebuie să-l constituie întărirea ordinii, disciplinei în toate domeniile, eliminarea oricăror manifestări de încălcare a legilor și normelor statului nostru socialist, a oricăror tendințe de a trăi fără muncă, a actelor de indisciplină și lipsă de răspundere în gospodărirea avutului obștesc, a mentalităților și atitudinilor înapoiate, retrograde față de muncă și societate.

Activitatea politico-educativă trebuie să asigure însușirea de către toți oamenii muncii a unei concepții superioare despre drepturile și îndatoririle ce le revin în societate, a normelor și principiilor eticii și echității socialiste, ale umanismului socialist.

Să facem astfel încît munca educativă să aibă un rol tot mai important în dezvoltarea conștiinței socialiste, în formarea de convingeri și trăsături morale înaintate, a unei atitudini noi, responsabile față de muncă și de societate, față de interesele dezvoltării României, de ridicare a ei pe noi culmi de progres și civilizație! **(Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaușescu - P.C.R.!", „Ceaușescu să trăiască, România să-nflorească!”).**

La baza întregii activități politico-educative trebuie să situăm permanent concepția revoluționară, materialist-dialectică despre lume și viață a partidului nostru, principiile socialismului științific. Numai astfel vom putea contribui la înarmarea oamenilor muncii cu înțelegerea clară a fenomenelor din natură și societate,

(Continuare în pagina 8)

Cuvîntarea tovarăsei Elena Ceaușescu

(Urmare din pagina 7)

vom asigura ca întregul popor să acționeze cu toate forțele și în mod conștient pentru a-și făuri viitorul liber, demn și fericit, viitorul socialist și comunist! **(Aplauze puternice, îndelungate).**

Un rol hotărîtor în dezvoltarea și răspîndirea științei și culturii, în pregătirea tineretului pentru muncă și viață, în formarea omului nou și dezvoltarea conștiinței socialiste, revoluționare îl au școala, învățămîntul nostru de toate gradele. Este, de aceea, o îndatorire de înaltă răspundere a cadrelor didactice din întregul învățămînt de a asigura pregătirea temeinică a tinerei generații, formarea de cadre de muncitori, tehnicieni, specialiști cu un orizont larg de cunoștințe științifice, tehnice și culturale, cu o concepție înaintată despre lume și viață, pătrunse de un puternic spirit revoluționar, profund devotate cauzei socialismului și comunismului.

În condițiile revoluției tehnico-științifice moderne, cresc puternic rolul și contribuția științei în întreaga dezvoltare a societății noastre. Este necesar, de aceea, să asigurăm răspîndirea largă a cunoștințelor științifice în rîndurile oamenilor muncii, cunoașterea și însușirea celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii contemporane, ale cunoașterii universale.

Întreaga activitate politico-ideologică și culturală trebuie să aducă o contribuție deosebită la educarea în spiritul patriotismului socialist, revoluționar, al dragostei față de patrie, partid și popor, față de națiunea noastră socialistă. Să așezăm la baza acestei activități atît cunoașterea temeinică a înfăptuirilor istorice și a marilor transformări revoluționare, care au schimbat viața întregii țări în anii construcției socialiste, cit și cunoașterea aprofundată a istoriei naționale, a eroismului înaintașilor care au luptat și au înfruntat primejdii pentru a apăra și păstra ființa națională a poporului român, dreptul său la o viață liberă, independentă! **(Aplauze și urale îndelungate; se scandează „Ceaușescu și poporul, România, viitorul!”).**

Tovarăși,

O puternică manifestare a culturii noastre socialiste, a caracterului său de masă, profund democratic o constituie Festivalul național „Cîntarea României”, care reprezintă cel mai larg cadru de participare a maselor populare la viața și la creația cultural-artistică, la dezvoltarea și afirmarea tot mai puternică a geniului creator al poporului român, a tuturor talentelor cultural-artistice și tehnico-științifice din rîndurile muncitorilor, tîranilor și intelectualilor, ale întregului nostru popor. Folosind experiența acumulată pînă acum, să acționăm pentru dezvoltarea și diversificarea continuă a formelor de manifestare a festivalului! Să asigurăm participarea activă a oamenilor muncii din toate unitățile economico-sociale, din toate orașele și comunele la activitatea de creație tehnică și cultural-artistică din cadrul festivalului, contribuind direct, pe această cale, la ridicarea nivelului cultural, la formarea omului nou, la făurirea civilizației și culturii socialiste în România!

O răspundere deosebită în dezvoltarea și afirmarea culturii noastre socialiste, a creației cultural-artistice revine uniunilor de creatori. Literatura, muzica, artele

plastice, teatrul, cinematografia, creația artistică, în general, au misiunea și îndatorirea de a crea și îmbogăți patrimoniul național cu noi opere valoroase, pătrunse de umanism revoluționar, de profundă încredere în marile noastre idealuri comuniste, care să servească dezvoltării conștiinței socialiste, educării omului nou, să redea, în forme originale, cit mai variate, preocupările și aspirațiile poporului, lupta și munca sa pentru construirea socialismului și comunismului. **(Aplauze puternice, îndelungate).**

De asemenea, presa, radioul, televiziunea, toate mijloacele de informare în masă trebuie să-și perfecționeze continuu activitatea, să redea — prin mijloacele specifice de care dispun — activitatea uriașă desfășurată de întregul popor, marile realizări și transformări revoluționare ce au loc în patria noastră, să unească și să mobilizeze larg energiile creatoare ale întregului popor în opera de construire a societății noi, socialiste.

În organizarea și desfășurarea activității culturale-educative, o mare răspundere revine Consiliului Culturii și Educației Socialiste, precum și comitetelor județene de cultură și educație, care trebuie să asigure ca toate instituțiile și mijloacele cultural-educative ale societății noastre să-și unească forțele și să-și îmbunătățească continuu activitatea, să desfășoare cele mai eficiente acțiuni care să contribuie la lărgirea orizontului cultural al oamenilor muncii, la mobilizarea lor în înfăptuirea politicii de construcție socialistă, de dezvoltare economico-socială a patriei.

La buna organizare și desfășurare a activității politico-educative și cultural-artistice trebuie să participe activ și să aducă o contribuție nemijlocită sindicatelor, organizațiilor de tineret, de femei, toate organizațiile și organisme Frontului Democrației și Unității Socialiste, care reunes, practic, în cadrul lor, toate categoriile de oameni ai muncii.

Întreaga activitate politico-educativă și culturală trebuie să se desfășoare sub conducerea nemijlocită a partidului, a organelor și organizațiilor sale. Comitele județene, municipale, orașenești și comunale au datoria să asigure îndrumarea și orientarea întregii activități politico-educative și culturale, astfel încît aceasta să aducă o contribuție hotărîtoare la ridicarea nivelului de pregătire politică, ideologică și tehnico-profesională a oamenilor muncii, la dezvoltarea spiritului revoluționar și a responsabilității în muncă și în viață, la realizarea unei adevărate revoluții în gîndirea și acțiunea fiecărui om al muncii, a întregului popor. **(Vii și îndelungate aplauze).**

Tovarăși,

Acționînd pentru dezvoltarea economico-socială a țării, pentru progresul necontenit al științei, învățămîntului și culturii, partidul și statul nostru acordă, totodată, o atenție deosebită evoluției vieții mondiale, participă activ la eforturile pentru promovarea fermă a politicii de pace și colaborare internațională.

În actualele împrejurări internaționale, nu există problemă mai importantă decît aceea de a se face totul pentru oprirea cursei înarmărilor și trecerea la dezarmare, pentru apărarea păcii și vieții popoarelor! **(Urale și aplauze puternice, îndelungate; se scandează „Ceaușescu — pace!” „Dezarmare — pace!”).**

Este mai necesar ca oricînd ca toate popoarele, forțele înaintate de pretutindeni — în rîndurile cărora oamenii de știință, cultură și artă reprezintă un detașament important al luptei pentru pace și progres — să-și unească eforturile și să conlucreze tot mai strîns în vederea preîntîmpinării războiului, a unei catastrofe nucleare, pentru a asigura triumful politicii de pace și colaborare.

Congresul nostru a dat expresie angajamentului ferm al tuturor oamenilor de cultură și artă din țara noastră de a acționa cu hotărîre, împreună cu întregul popor, pentru înfăptuirea neabătută a politicii partidului și statului nostru de pace și colaborare, de dezarmare, pentru a face tot mai puternic auzit glasul de pace al României, voința și hotărîrea poporului român de a lupta cu cea mai mare fermitate pentru apărarea dreptului fundamental al oamenilor — la viață, la pace, la dezvoltare liberă și demnă! **(Vii și îndelungate aplauze).**

De la tribuna acestui înalt forum al educației și culturii socialiste, să adresăm tuturor oamenilor de cultură, știință și artă din Europa și din întreaga lume, chemarea de a ne uni forțele și a lupta activ pentru dezarmare, pentru pace și colaborare, pentru apărarea demnitatelor cuceriri ale cunoașterii și civilizației umane, de a face ca ele să servească întotdeauna progresului și bunăstării popoarelor, libertății și independenței tuturor națiunilor lumii! **(Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaușescu — România — pacea și prietenia!”).**

În încheiere, doresc să exprim convingerea că lucrările congresului, documentele pe care le-am adoptat se vor înscrie ca un moment de seamă în întreaga activitate politico-educativă și culturală.

Disponem de tot ce este necesar, de un detașament puternic de activiști de partid și de stat în domeniul ideologiei, educației și culturii. Să facem totul pentru a asigura ridicarea la un nivel tot mai înalt a întregii munci de educare și formare a omului nou — constructor al socialismului și comunismului pe pămîntul patriei. **(Aplauze puternice, îndelungate).**

Să întîmpinăm Conferința Națională a partidului și a 40-a aniversare a proclamării Republicii, cu realizări tot mai mari în îndeplinirea planului pe acest an și pe întregul cincinal! Să facem ca activitatea politico-educativă și culturală să-și aducă contribuția la obținerea unor realizări cit mai însemnate în toate domeniile, la înfăptuirea neabătută în viață a hotărîrilor Congresului al XIII-lea al partidului, la ridicarea patriei noastre pe culmi tot mai înalte de civilizație și progres. În noua etapă a revoluției socialiste, activitatea politico-educativă și culturală să devină o puternică forță de unire a întregului popor în lupta pentru victoria comunismului în România! **(Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Vom munci și vom lupta, țara o vom înălța!”).**

În numele conducerii de partid, vă adresez dumneavoastră, tuturor oamenilor muncii din domeniul educației politice și culturii socialiste, întregului nostru popor cele mai calde urări de noi și tot mai mari succese în întreaga activitate! **(Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaușescu — P.C.R.!” „Ceaușescu și poporul!” „Ceaușescu — pace!” „Ceaușescu, România — stîmna noastră și mindria!”).**

LUCRĂRILE CONGRESULUI EDUCAȚIEI POLITICE ȘI CULTURII SOCIALISTE

Eveniment de mare însemnătate în viața întregii națiuni, reliefind reala democrație muncitorească-revoluționară prin care se asigură participarea nemijlocită a tuturor oamenilor muncii la dezbaterile și elaborarea hotărîrilor ce privesc dezvoltarea pe mai departe a tuturor sectoarelor de activitate, în contextul programului general de dezvoltare economico-socială a patriei — Congresul al III-lea al educației politice și culturii socialiste și-a desfășurat lucrările în zilele de 17 și 18 august. Instituit din inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu, acest larg și reprezentativ forum a fost chemat să analizeze, cu înaltă responsabilitate și exigență, activitatea desfășurată pînă acum în domeniul muncii politico-ideologice și cultural-educative și să traseze căile de sporire a rolului acestei activități în întreaga viață economico-socială a țării.

Lucrările Congresului au început în prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu, sub semnul deplină unități a întregului popor în jurul partidului, a secretarului său general, într-o atmosferă de profund entuziasm, exprimîndu-se atașamentul deplin al celor 4150 de participanți (desemnați de conferințele județene care au precedat Congresul), la consecvența politică promovată de partidul nostru, de ilustrul său conducător, tovarășul

Nicolae Ceaușescu în direcția continuă perfecționării a întregii activități desfășurate în țara noastră, în toate domeniile.

După adoptarea ordinii de zi a Congresului (Raportul privind înfăptuirea Programului ideologic al partidului, a hotărîrilor Congresului al XIII-lea, a orientărilor și indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu referitoare la îmbunătățirea și intensificarea activității politico-ideologice și cultural-educative de formare a omului nou, participant activ la edificarea societății socialiste multilaterale dezvoltate în patria noastră și Programul de măsuri privind creșterea eficienței activității politico-educative și cultural-artistice în vederea formării și afirmării trăsăturilor moral-politice ale omului nou, constructor conștient al socialismului în România), primit cu cele mai alese sentimente de dragoste și stimă, a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Magistrala cuvîntare rostită în deschiderea Congresului de către secretarul general al partidului reprezintă un excepțional document programatic, cuprinzînd teze și idei de importanță istorică, veritabil program revoluționar, de largă perspectivă creatoare, punînd în evidență succesele obținute de poporul nostru în toate domeniile vieții materiale, în știință, cultură

și artă, definind nuanțat rolul și funcțiile educației politice, ale culturii socialiste, precum și obiectivele care stau în fața tuturor factorilor educaționali în procesul de plămădire a omului nou, de continuă perfecționare a sa sub raport moral-spiritual.

După dezbaterile din plen, tot în prima zi a Congresului, s-au desfășurat lucrările celor patru secțiuni (Secțiunea pentru problemele educației politico-ideologice și ale muncii politice de masă, Secțiunea pentru activitatea cultural-educativă și artistică desfășurată de instituțiile și așezămintele de cultură, Secțiunea pentru problemele creației tehnico-științifice de masă și Secțiunea pentru problemele din domeniul presei, editurilor, radioului și televiziunii), prilejuri cu care participanții la dezbateri au dat o înaltă apreciere cuvîntării tovarășului Nicolae Ceaușescu, au analizat activitatea desfășurată pentru îndeplinirea sarcinilor reieșite din Programul ideologic al partidului, din hotărîrile Congresului al XIII-lea al P.C.R., exprimîndu-și hotărîrea de a acționa, cu dăruire și abnegație, pentru transpunerea neabătută în viață a indicațiilor secretarului general al partidului, pentru întîmpinarea cu noi și tot mai mari succese a Conferinței Naționale a partidului și a celei de-a 40-a aniversări a Republicii.

A doua zi, sub președinția tovarășei Elena Ceaușescu, lucrările Congresului au fost reluate, sub semnul orientărilor programatice cuprinse în cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, într-o atmosferă de puternică angajare revoluționară.

Participanții la Congres au adoptat, într-o atmosferă de profund entuziasm, cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu drept document programatic al întregii activități politico-educative, de dezvoltare a conștiinței revoluționare și formare a omului nou, de înflorire a culturii socialiste.

Cu sentimente de ales respect și profundă grațitudine, tovarășei Elena Ceaușescu i-a fost exprimată rugămîntea de a lua cuvîntul în încheierea lucrărilor Congresului. Cuvîntarea tovarășei Elena Ceaușescu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim viceprim-ministru al guvernului, urmărită cu viu interes, a cuprins o serie de aprecieri cu privire la modul în care s-au realizat — în domeniul științei, culturii și artei — prevederile Congresului al XIII-lea al partidului, precum și sarcini de primă însemnătate trasate frontului nostru ideologic și cultural de către conducerea partidului.

Pe baza propunerii tovarășei Elena Ceaușescu, participanții au adoptat, în unanimitate, Apelul Congresului al III-lea al educației politice și

culturii socialiste din România pentru dezarmare nucleară și generală, pentru pace, document ce exprimă limpede încrederea oamenilor de cultură, artă și știință români la triumful rațiunii și liniștii planetare.

Delegații la Congres au adresat — în semn de adîncă dragoste, profundă prețuire și sinceră recunoștință față de cel mai iubit fiu al poporului nostru, ilustrul conducător al destinelor naționale, ctitorul României moderne — o telegramă tovarășului Nicolae Ceaușescu, prilej de a-și reafirma angajamentul solemn de a nu precupeți nici un efort pentru transpunerea în viață a hotărîrilor Congresului pentru ridicarea la un nivel superior a întregii munci politico-educative.

Congresul al III-lea al educației politice și culturii socialiste a stabilit un program complex și concret de măsuri și acțiuni politico-ideologice și cultural-educative menite să intensifice educarea comunistă a oamenilor muncii, să asigure întărirea spiritului revoluționar, ridicarea în continuare a nivelului pregătirii profesionale, creșterea responsabilității fiecărui membru al societății în ceea ce privește întărirea disciplinei muncitorești, promovarea inițiativei, a valorilor autentice ale societății noastre socialiste.

Telegrama adresată tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, de Congresul educaţiei politice şi culturii socialiste

Mult stimate şi iubite tovarăşe Nicolae Ceauşescu,

Intr-o atmosferă de puternică vibraţie patriotică, de înaltă preţuire şi profund respect, participanţii la Congresul educaţiei politice şi culturii socialiste vă adresează cel mai fierbinte omagiu pentru inestimabila şi decisiva contribuţie teoretică şi practică pe care, cu clarviziune şi cetezanţă revoluţionară, aţi adus-o şi o aduceţi neobosit la edificarea istoriceii opere de dezvoltare socialistă a ţării, la fundamentarea amplului program ideologic al partidului, asigurând înflorirea fără precedent a ştiinţei, învăţămîntului şi culturii naţionale, afirmarea plenară a personalităţii umane în societatea românească, îmbogăţind neconţinut cu noi teze şi concepte gîndirea social-politică, socialismul ştiinţific.

Împreună cu toţi făuritorii bunurilor materiale şi spirituale din patria noastră, cu întregul popor, vă exprimăm, şi cu acest prilej, cele mai alese sentimente de dragoste şi recunoştinţă pentru nobila şi exemplara dumneavoastră activitate de înflăcărat patriot revoluţionar consacrată înfăptuirii înaltelor idealuri de libertate şi progres ale poporului român, pentru contribuţia de o covârşitoare importanţă la dezvoltarea multilaterală a României, asigurarea bunăstării şi fericirii poporului, la făurirea omului nou, cu o înaltă conştiinţă revoluţionară, constructor devotat al socialismului şi comunismului pe pămîntul scump al ţării.

Sub semnul generozităţii dumneavoastră teze, idei şi orientări, cu privire la rolul partidului de centru vital al întregii naţiuni, la continuitatea procesului revoluţionar şi promovarea permanentă a spiritului novator, la făurirea socialismului cu poporul şi pentru popor, la perfecţionarea continuă a democraţiei muncitoreşti revoluţionare, comunistii, toţi cei care lucrăm în domeniul educaţiei politice şi culturii socialiste susţinem în mod unanim concepţia profund ştiinţifică şi activitatea intensă pe care o desfăşuraţi pentru perfecţionarea neconţinută a muncii politico-educative, de formare şi modelare, a conştiinţei socialiste, de educare a tinerelor generaţii, a tuturor cetăţenilor ţării în spiritul patriotismului socialist, al dragostei faţă de patrie, partid şi popor, al răspunderii şi ataşamentului faţă de marile noastre cuceriri revoluţionare. Ne exprimăm şi cu acest prilej înalta preţuire şi neţărmurita recunoştinţă pentru grija permanentă pe care o acordaţi dezvoltării şi modernizării continue a învăţămîntului şi ştiinţei, înfloririi şi afirmării tot mai puternice a culturii naţionale, a geniului creator al poporului, ca factori fundamentali în formarea omului nou, cu o înaltă conştiinţă revoluţionară, în promovarea adevăratului umanism al societăţii noastre, în edificarea socialismului şi comunismului în România.

Gînduri şi sentimente de respectuoasă stimă şi consideraţie, de aleasă preţuire şi caldă recunoştinţă exprimăm, totodată, faţă de tovarăşa academician doctor inginer Elena Ceauşescu, eminent om politic şi de stat, ilustru savant de amplă recunoaştere internaţională pentru prodigioasa activitate pe care o desfăşoară, cu pasiune şi înaltă competenţă, pentru contribuţia deosebită la dezvoltarea impetuoasă a ştiinţei şi învăţămîntului, la continua înflorire a culturii în ţara noastră.

Congresul educaţiei politice şi culturii socialiste dă o înaltă apreciere şi îşi exprimă totala adeziune faţă de magistrala dumneavoastră cuvîntare rostită în deschiderea lucrărilor acestui larg şi reprezentativ forum al democraţiei muncitoreşti, care se constituie într-o strălucită analiză a marilor prefaceri revoluţionare cunoscute de societatea românească în anii socialismului, a realizărilor dobîndite în activitatea politico-educativă, ştiinţifică şi cultural-artistică, precum şi a problemelor privind îmbunătăţirea şi intensificarea muncii politice, ideologice şi cultural-educative desfăşurate în rîndul maselor, sporirea eficienţei acesteia în vederea realizării exemplare a sarcinilor de plan pe anul 1987 şi pe întregul cincinal, înfăptuirii hotărîrilor Congresului al XIII-lea şi a Programului partidului de edificare a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintare a României spre comunism. Aprobînd şi însuşindu-şi întru totul tezele, ideile şi orientările cuprinse în excepţionala dumneavoastră cuvîntare, congresul a adoptat-o în unanimitate ca document-programatic de muncă şi acţiune revoluţionară pentru toţi cei ce îşi desfăşoară activitatea în domeniul educaţiei politice şi culturii socialiste.

Pornind de la orientările şi îndemnul cuprinse în ampla şi mobilizatoarea dumneavoastră cuvîntare, vă raportăm că am dezbătut, într-un spirit de înaltă responsabilitate şi exigenţă comunistă, şi am adoptat hotărîri de maximă însemnătate pentru ridicarea la un nivel superior a întregii activităţi

politico-ideologice şi cultural-educative, în strînsă concordanţă cu cerinţele noii etape de dezvoltare socialistă a patriei. Pe deplin conştiinţi de marile răspunderi ce ne revin, analizînd într-un pronunţat spirit critic şi autocritic modul în care oamenii muncii din aceste domenii importante de activitate politică şi socială au acţionat pentru îndeplinirea sarcinilor încredinţate de partid, ne angajăm să depunem eforturi stăruitoare în vederea perfecţionării neconţinute a activităţii de pregătire multilaterală, ideologică, politică, ştiinţifică şi culturală a tuturor cetăţenilor patriei, contribuind astfel la formarea omului nou, capabil să asigure transpunerea exemplară în viaţă a cetezătoarelor planuri şi programe de ridicare a României socialiste pe trepte tot mai înalte de progres şi civilizaţie.

Reafirmăm şi cu acest prilej hotărîrea noastră fermă de a face totul pentru pregătirea ideologică, politică, culturală a tuturor cetăţenilor în spiritul concepţiei ştiinţifice a partidului nostru despre lume, societate şi om, al noilor norme de etică şi echitate în conformitate cu principiile de organizare politică a societăţii şi de funcţionare a economiei socialiste, pentru cultivarea spiritului militant, patriotic, revoluţionar, pentru formarea şi afirmarea plenară a convingerilor politice, filozofice, morale şi estetice înaintate ale umanismului socialist. Vom situa în permanenţă în centrul activităţii noastre politico-educative şi culturale realizarea în cele mai bune condiţii a planului şi a programelor de organizare şi modernizare a producţiei, creşterea productivităţii muncii, buna gospodărire şi valorificare a resurselor materiale şi de muncă ale societăţii, aplicarea fermă a noului mecanism economico-financiar, a autoconducerii şi autogestunii, sporirea eficienţei economice şi asigurarea creşterii neconţinute a venitului naţional, înfăptuirea unei noi calităţi a muncii şi vieţii întregului popor. Prin toate mijloacele de care dispunem vom manifesta mai multă exigenţă şi spirit revoluţionar în combaterea mentalităţilor înapoiate, retrograde, a fenomenelor negative manifestate în viaţa societăţii, a oricăror încălcări ale legilor şi normelor de etică şi echitate socialistă, incompatibile cu concepţia partidului nostru despre lume şi viaţă, cu morala comunistă.

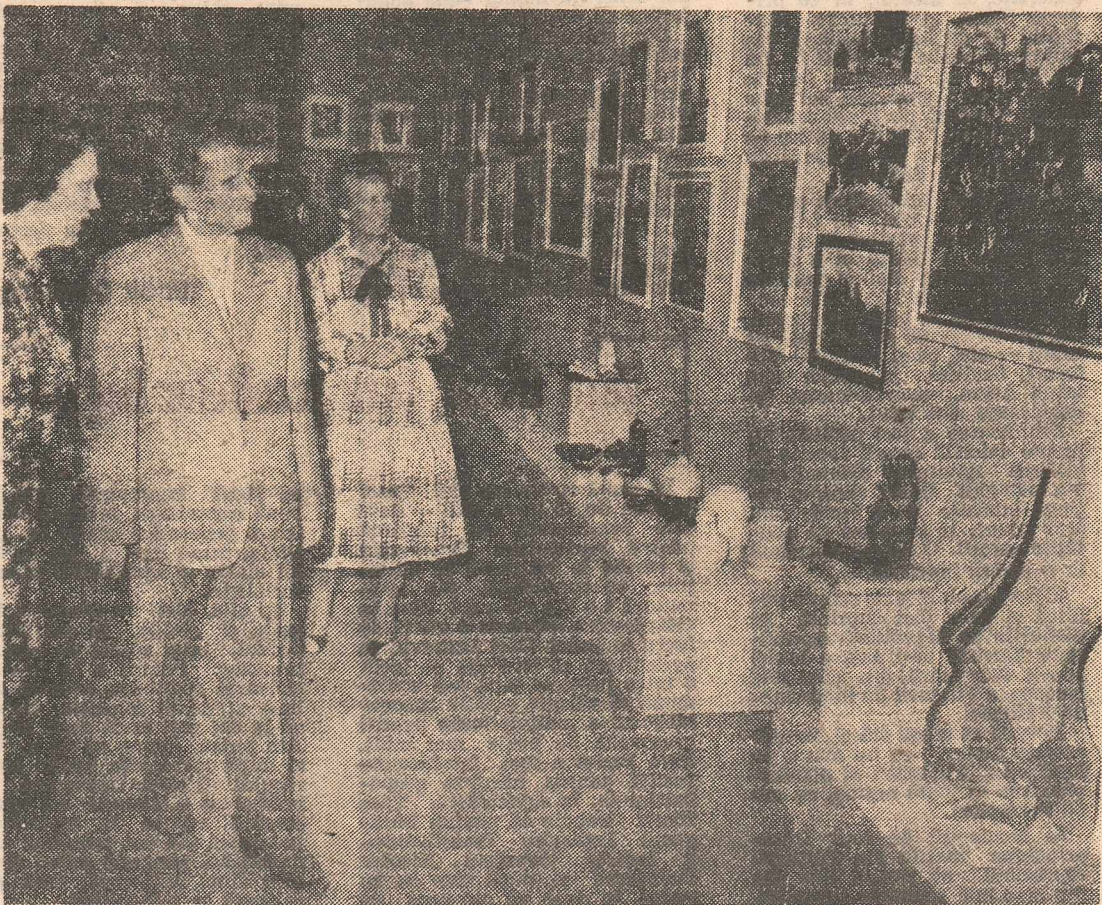
Sub directa conducere şi îndrumare a organelor şi organizaţiilor de partid, urmînd neabătut luminosul dumneavoastră exemplu de muncă şi viaţă, vom acţiona cu hotărîre pentru a îndeplini în mod exemplar orientările şi indicaţiile pe care ni le-aţi dat în vederea creşterii aportului muncii politico-educative şi culturale la însuşirea temeinică a concepţiei revoluţionare, materialist-dialectice despre lume şi viaţă, a politicii interne şi externe a partidului şi statului nostru.

Strîns uniţi în jurul partidului, al dumneavoastră, mult iubite şi stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, vă asigurăm că vom face totul pentru a răspunde pe deplin misiunii fundamentale pe care aţi pus-o în faţa noastră, ca întreaga activitate politico-educativă să se ridice, prin toate coordonatele sale, la nivelul înaltelor cerinţe impuse de progresul rapid şi susţinut al forţelor de producţie, de actuala etapă de dezvoltare a societăţii româneşti. Ne vom consacra întreaga putere de muncă şi vom acţiona cu devotament revoluţionar pentru creşterea continuă a rolului activităţii politico-ideologice şi cultural-educative în mobilizarea oamenilor muncii în vederea înfăptuirii exemplare a hotărîrilor înaltului forum al spiritualităţii româneşti, ale Congresului al XIII-lea al partidului, a obiectivului strategic privind trecerea României, pînă la sfîrşitul acestui deceniu, în rîndul ţărilor cu dezvoltare economică medie, aducîndu-ne astfel o contribuţie însemnată la ridicarea scumpei noastre patrii, liberă, suverană şi independentă, pe culmi tot mai înalte de progres şi civilizaţie.

Exprimînd gîndurile şi simţămintele tuturor celor ce îşi desfăşoară activitatea în domeniul educaţiei politice şi culturii socialiste, ne angajăm în faţa partidului şi a poporului, a dumneavoastră, mult iubite şi stimate tovarăşe secretar general, că nu vom precupeţi nici un efort pentru a întîmpina Conferinţa Naţională a partidului şi cea de-a 40-a aniversare a Republicii cu noi şi tot mai mari realizări în activitatea noastră, participînd cu toate forţele la munca şi eforturile întregului popor pentru realizarea cu succes a planurilor de dezvoltare economică şi socială a ţării pe acest an şi pe întregul cincinal, la transpunerea neabătută în viaţă a istoricelor hotărîri ale Congresului al XIII-lea al partidului, a luminosului Program de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintare a României spre comunism.

Congresul educaţiei politice
şi culturii socialiste

La expoziţia republicană a Festivalului naţional „Cîntarea României“

Reunind, într-o impresionantă sinteză, excepţionale realizări obţinute de poporul român în domeniul creaţiei cultural-artistice şi tehnico-ştiinţifice, expoziţia republicană organizată cu prilejul incheierii celei de-a şasea ediţii a Festivalului naţional „Cîntarea României“, demonstrează, şi de această dată, înflorirea fără precedent a ştiinţei, învăţămîntului, culturii şi artei în epoca ce cu îndreptăţire şi mîndrie poartă numele tovarăşului Nicolae Ceauşescu.

Participarea la deschiderea expoziţiei a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, a tovarăşei Elena Ceauşescu a demonstrat o dată în plus interesul deosebit, grija statornică a conducătorului partidului şi statului nostru pentru ridicarea pe o treaptă calitativ superioară a creaţiei tehnico-ştiinţifice, literar-artistice, a muncii educative, de formare a omului nou, cu o înaltă conştiinţă socialistă. Organizată de Consiliul Culturii şi Educaţiei Socialiste, Comitetul Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie, Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist, Consiliul Naţional al Organizaţiei Pionierilor, Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor şi Ministerul Educaţiei şi Învăţămîntului, expoziţia inaugurată cu prilejul celui de-al III-lea Congres al educaţiei politice şi culturii socialiste şi sărbătoririi a 43 de ani de la victoria revoluţiei de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă de la 23 August 1944, a

încununat activitatea febrilă, dăruită, desfăşurată în cadrul Festivalului naţional „Cîntarea României“, manifestare de o amploare fără precedent, rod al iniţiativei preşedintelui ţării, tovarăşului Nicolae Ceauşescu.

Aflăte la loc de cinste, volumele monumentale opere a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, reunesc strălucita sa contribuţie la dezvoltarea creatoare a teoriei şi practicii revoluţionare, la îmbogăţirea gîndirii social-politice contemporane.

Deasemenea, un loc special este rezervat lucrărilor tovarăşel academician doctor inginer Elena Ceauşescu în domeniul chimiei macromoleculare, contribuţii de excepţională însemnătate la dezvoltarea acestui domeniu de mare actualitate.

Parcurserea expoziţiei oferă o imagine grăitoare a dezvoltării literaturii social-politice, ştiinţifice, beletristice. Zecile de lucrări de pictură, sculptură, grafică, artă decorativă, purtînd, alături de semnăturile prestigioase ale unor artişti consacraţi, pe cele ale artiştilor amatori, au relevat valoarea unei arte angajate, aducînd, în limbajul propriu, un fierbinte omagiu conducătorului ţării, tovarăşului Nicolae Ceauşescu, pentru neobosită sa activitate consacrată înfloririi patriei, fericirii poporului, un omagiu tovarăşel Elena Ceauşescu, omul de ştiinţă, savantul de renume mondial, de al cărui nume este legată indisolubil dezvoltarea excepţională a ştiinţei româneşti.

Ca în fiecare an, sărbătoarea de la 23 August se impune inimii și cugetului nostru prin largă și vibranta retrospectivă a trecutului național, ea înseamnă pentru noi toți, și înainte de orice, evocare, sinteză și interpretare a drumului parcurs, un tablou atotcuprinzător al unei epoci de permanentă re-descoperire istorică, o prospectare lucidă și realistă a ceea ce va însemna pentru România viitorului un destin făurit conștient și metodic prin armele științei și practicii sociale. Se vor împlini, peste numai două zile, 43 de ani de cînd, sub conducerea Partidului Comunist Român, poporul nostru a ales făgașul rațiunii, cucerindu-și libertatea cu arma în mînă, corelînd și integrînd firese și legic un fenomen al dezvoltării sociale în istoria milenară a țării noastre, prin fructificarea maximă a tradițiilor revoluționare preexistente, îndeplinind un gînd străvechi despre o Romînie a libertății și progresului multilateral, a demnității și democrației plene, o Romînie visată și anticipată de atîtea generații de patrioți înflăcărați.

Epopoea marilor construcții ale socialismului ne este îndeosebi cunoscută. Ea ocupă deja un loc distinct în tratatele de istorie mondială, înfățișînd o grandioasă frescă de civilizație contemporană, caracterizată pregnant prin concordanța deplină dintre teorie și practică prin aplicarea creatoare a condițiilor concrete ale țării noastre a legilor și principiilor generale ale socialismului științific. Prin exemplul ei, România socialistă a demonstrat cu putere că la temelia progresului și prosperității nu poate sta decît o consecvență politică de industrializare, că o țară lipsită de dinamism și forță în domeniul economiei, în rezolvarea promptă a problemelor dezvoltării sale interne, nu se poate aștepta decît la un loc modest în viața internațională, știut fiind faptul că înapoierea nu generează nici respect și nici garanții pentru independența de stat. Dar nu e mai puțin adevărat că la temelia acestei temelii s-a aflat și se află eliberarea gîndirii politice din strînsoare a dogmatismului și transformarea ei într-un instrument științific de descifrare și pătrundere în esența realității concrete istorice, a specificului național și a contextului internațional aflat în mișcare dialectică. E deajuns să recităm astăzi raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la cel de al IX-lea Congres al partidului ca să avem de îndată în fața ochilor partitura simfonică a întregii noastre deveniri. „O cerință principală pentru adîncirea permanentă a cunoașterii științifice, pentru dezvoltarea gîndirii teoretice din țara noastră, preciza cu acel prilej marele fiu al poporului nostru — este desfășurarea unor largi dezbateri, schimburi și confruntări de opinii, pe temelia concepției despre lume a proletariatului, ostilă închistării și rigidității în gîndire și care ne învață că toate fenomenele vieții sociale trebuie privite ca un proces în continuă transformare și dezvoltare.”

Cetățenii țării au avut astfel pentru înția oară prilejul de a trăi în aerul tare al libertății și democrației plene, de a participa la dialogul fundamental dintre partid și popor, de a-și identifica propriile aspirații cu opțiunile unei întregi națiuni. Acestui fapt îi datorăm astăzi reinvierea și revigoarea tuturor celulelor organismului nostru social, rezultatele palpabile, de amploare ale economiei, ale înfăptuirilor de ordin social, al ridicării omului la demnitatea de om. Fiecare dintre noi, privind cu ochul liber, poate face bilanțul uriașelor înfăptuiri din întreaga țară, din fiecare localitate și așezare umană, din fiecare familie. Din august 1944 și pînă astăzi, și în mod cu totul deosebit în răstimpul ultimelor două decenii, peisajul patriei s-a schimbat fundamental. Redimensionarea și continuarea modernizării a industriei și agriculturii a determinat evoluția tuturor formelor și concepțiilor de viață, a dus la permanența ridicare a nivelului de trai, a gradului de civilizație, la eflorescența învățămîntului, culturii și științei. Aceasta din urmă, de deosebită, a cunoscut o dezvoltare fără precedent. Ridicată la rang de politică de stat, considerată de partidul nostru ca avangardă a progresului general, știința și ingineria tehnologică s-a bucurat de privilegiul de a fi condusă în mod direct de către tovarășa Elena Ceaușescu, om politic și savant de renume internațional, prin a cărei neobosită activitate și forță de comprehensiune, acest important domeniu al cunoașterii și progresului a beneficiat de o dezvoltare dinamică și unitară, impulsionînd spiritul de creație și creativitate în rîndul a milioane de oameni ai muncii.

Și toate acestea în contextul unei noi politici externe, caracteristice unui stat socialist independent și suveran, deplin stăpîn pe atribuțiile de opțiune și decizie, subiect egal în drepturi cu toate națiunile, statut care, în virtutea contribuției masive la rezolvarea problemelor mondiale, a asigurat Romîniei și președintelui ei un prestigiu și o autoritate. Acum în pragul marilor sărbători naționale a poporului nostru, aceste gînduri ne fac să revedem cu luciditate drumul parcurs și în același timp să privim cu mai multă cutezanță dimensiunile viitorului. Acestea se află cu limpezime înscrise în hotărîrile celui de al XIII-lea Congres al partidului, în documentele recentului Congres al Educației politice și culturale socialiste și, desigur, se vor apropia și mai mult de dezideratele ce ni le propunem la apropiata Conferință Națională a partidului. Fiindcă vocația construcției și setea de cunoaștere și adevăr curg dintr-un izvor al eternității. Fiindcă sărbătorînd victoria revoluției de eliberare socială și națională, o facem din nou cu conștiința că ziua de mîine va fi o nouă treaptă spre progres și bunăstare, fiindcă stăm strînși uniți în jurul unui partid care va asculta în permanență glasul poporului, fiindcă în fruntea lui se află conducătorul de partid și de țară, muncitorul, arhitectul și oșteanul patriei socialiste, tovarășul Nicolae Ceaușescu, omul care simbolizează atît de plener crezul, voința și aspirațiile unei întregi națiuni și pe umerii căruia stă marea povară și răspundere a devenirii noastre.

Fiindcă știm că din țara de azi se va naște țara de mîine, pe drumul mereu ascendent deschis atunci, cu 43 de ani în urmă, în memorabila zi de 23 August.

LIVIU TIMBUS ■

Ideii, dar ideii cu perspectivă

Istoria oricărei întreprinderi nu-i pînă la urmă, altceva decît istoria ideilor ce s-au investit în ea. Iar ideile acestea vin, îndeosebi, din afara industriei respective.

Lumea a început să prețuiască din nou ideii — și, prin ideii, lucruri — care cu ani în urmă păreau definitiv compromise. Firele artificiale și țesăturile din fire artificiale erau, pînă nu de mult, la modă. Păreau să aibă toate calitățile, să fie răs-punsul ultim, deosebit de modern și de eficient, la o nevoie de confort în îmbrăcăminte veche de cînd omul. Îmbrăcămîntea de in și de cîneapă părea ceva demodat. În ochii multora, tendința de a folosi țesături din fire naturale echivala cu un soi de înapoiere. În cel mai bun caz cu o excentricitate. Decenii de-a rîndul naturalul a putut să pară, printr-o ciudată perversitate a gusturilor și trebuințelor proprii umanului, demodat.

Astăzi, pe fondul unei reîn-torceri spășite, înțelepțite și grăbite la natură și la natural, sînt reconsiderate materialele și, cu ele, ocupații neglijate. Inul și cîneapa au devenit nu doar materialele naturale cele mai solicitate, ci idealul, în ce privește firele și țesăturile. Modestul fir de in al țesăturii țărănești e iarăși la modă! La Fălțiceni, un tehnician de la serviciul de Contractări îmi spune că a văzut pe piața americană, la preț fabulos de 800 de dolari, o rochie din țesătură de in produsă la Fălțiceni.

N-am citat întîmplător serviciul de Contractări în fruntea acestui articol privitor la industria locală a inului și a cînepii. Schimbarea ideilor produce schimbări radicale în însăși concepția ce stă la baza producției. Cu ani în urmă — dar nu cu mulți — aici, ca și în multe alte locuri, dealtfel, producția era totul. Acum, aprovizionarea și desfacerea sînt totul.

Schimbarea a fost posibilă nu numai datorită cererii sporite de țesături naturale. Schimbarea s-a petrecut firese, dintr-o rațiune internă. Ea a venit, cum s-ar spune, la întîlnire cu nou-tățile cererii. O ofertă oportună la o cerere potrivită.

Ideea generală e de natură politică și ea a fost cuprinsă în planurile de dezvoltare republicane. Dovadă că-i așa, e însăși istoria dezvoltării, din anul 1978 încoace, a Filaturii de in și cîneapă Fălțiceni.

Dovadă că e așa stă și numele acestei filaturi: ea nu mai e de mult doar „filatură”, ci o întreprindere în toată regula, cu mii de muncitori.

În momentul de față, întreprinderea textilă din Fălțiceni reprezintă nu numai una din cele mai rentabile investiții,

ci una din cele mai generoase ideii de industrie, una din cele mai motivate anticipații și anume ideea — și anticipația — că lumea se va întoarce la natură și la natural, că îmbrăcămîntea noastră trebuie să fie „naturală”, nu „artificială”. Ca și întreaga noastră existență, de fapt.

Istoricul întreprinderii din acest oraș „în care nu se întîmplă nimic”, marchează o primă schimbare importantă în anul cînd s-a decis ca ața cismăreasă — importată pînă atunci din Franța! — să se fabrice la noi. Și, astfel, în anul 1957, la Fălțiceni a început să se producă ața cismăreasă din cîneapă.

Cînd nostalgizăm la amintirea acestor revoluții locale, trebuie s-o facem cu prudență. Ața, fie și cismăreasă, e un produs important. Iar cînd produci în cantități mari — ața pentru cismărie sau fir de aur, totuna-i —, e nevoie de multe mașini, de hale, de tehnologii. Filatura fălțiceneană s-a dotat treptat, însă o veritabilă revoluție s-a petrecut aici în anul 1978, cînd o investiție de cîteva sute de milioane de lei a decis felul de viață al cîtorva mii de familii din urbe, nu numai viața angajaților cu vechime ai filaturii.

Din discuțiile pe care le-am avut cu cîțiva din oamenii mai vechi și mai noi ai întreprinderii — inginerul șef Ion Slutu, maiștrii Traian Ardeleanu și Dorina Botez, inginerul Dumitru Dorneanu — am reținut o cugutare interesantă: pe la începuturi, pe vremea cînd filatura începea să se dezvolte și căuta să angajeze oameni, femeile din zonă socoteau că e „de rusine” să lucreze într-o fabrică. Tradiția unor îndeletniciri, mai mult ru-

rale decît orășenești era atît de puternică la Fălțiceni, încît munca într-o industrie apărea ca un fapt traumatizant. Gîndeau astfel mai cu seamă femeile. Pe de o parte pentru că ele erau în principal solicitate să se angajeze, pe de altă parte pentru că, în general, femeile din această parte a țării nu avuseseră de face cu treburile industriale. Chiar și aici, unde meselele inului și cînepii erau, la femei, ceva tradițional!

Acum, cu excepția cîtorva procente, tot personalul întreprinderii e feminin: școlit și învățat meserie în filatură ori, mai nou, în Grupul școlar complex din preajmă, trăind în cartierul nou „al filaturii”, cum i se mai spune, deprins să gîndească în termeni moderni despre reîn-torcerea la natural. Dorina Botez observă că reîn-torcerea aceasta — masivă și semnificativă, orientînd producția și în celelalte țesătorii de in și cîneapă din țară, la Păulești și Pașcani, la Botoșani, Zalău și Jibou — a avut multe momente de luare aminte. Orientarea producției cu prioritate pentru export a modificat și cererea în țară. Un material foarte bun, spre exemplu, a început să fie mult solicitat în țară abia cînd s-a aflat că e foarte solicitat la export.

Întreprinderea din Fălțiceni lucrează din plin și cu un beneficiu clar în toate direcțiile. E rentabil să prelucrezi inul și cînepa, chiar și atunci cînd îl cumperi de la alții. Și e rentabil fiindcă există la noi astfel de industrii textile perfect utilizabile (cu mașini produse toate în țară) și bine conduse. Iar rentabilitatea este ea însăși o idee acută, de o modernitate radicală, fiindcă astfel muncitorimea de aici își scoate „întegral” retribuția în acord global. Muncind adică pe ideii cu perspectivă.

TUDOR OCTAVIAN ■

Țara Birsei, țara recoltelor bogate

În urmă cu un an, mai exact în ziua de 13 iunie 1986 — data este considerată de referință pentru agricultura Brașovului și revine la tot pasul în discuțiile cu specialiștii din agricultură a tovarășul Nicolae Ceaușescu a efectuat o vizită de lucru în județ. Deși Brașovul în agricultură se situează pe locul 5 între județele țării, s-a considerat că această poziție „onorabilă” nu e mulțumitoare pentru brașoveni. Se poate mai mult. Țara Birsei a fost întotdeauna vestită pentru hărnicia gospodărilor ei. În agricultură, Țara Birsei trebuie să devină Bărganul Podișului Transilvaniei, a indicat tovarășul Nicolae Ceaușescu și, după cum se va vedea, în doar un an, ceea ce

au făcut brașovenii printr-o bună organizare, printr-o mobilizare generală a arătat că Țara Birsei poate deveni un veritabil etalon al agriculturii noastre socialiste.

Se știe, aici se găsesc soluri grele și acide, în majoritate podzol, brun roșcat de pădure, branciog. Pentru a le face cu adevărat roditoare, acestea trebuie să le dai mai mult decît altora. Am putea spune că de a doua zi după încheierea vizitei tovarășului Nicolae Ceaușescu s-a produs o schimbare de optică privind munca în agricultura județului, s-a dat semnalul unei mobilizări generale avînd drept scop final obținerea unui salt calitativ în agricultură.

de la un august la altul

În fiecare an se împrăștia pe terenurile județului circa 300—400 mii tone gunoi de grajd. În anul care a trecut s-au administrat peste 1100 000 tone gunoi, lichidându-se toate platformele din stoc. Au fost folosite mijloacele mecanice, atelajele proprii și cele ale gospodăriilor populației. Până anul trecut se administrau conform programelor 15 000 tone de amendamente pentru terenurile acide. S-a înlocuit un nou program care prevede administrarea în doi ani a 150 000 tone amendamente. În aceste zile se derulează un program care prevede administrarea a 30 000 tone. Permanent, 3 navele transportă amendamentele de la Combinatul de îngrășăminte de la Turnu Măgurele. Acțiunea este deci continuă.

Programul de îmbunătățiri funciare pe întreg cîmpul în curs s-a reconsiderat astfel încît el să se finalizeze cel mai tîrziu la sfîrșitul anului viitor. În această acțiune au fost antrenate toți specialiștii județului.

Tot în ultimul an, întreaga producție de legume a județului s-a concentrat în 19 ferme din 3 întreprinderi cu experiență și tradiție în această activitate, în jurul unor specialiști horticoli cu înaltă pregătire profesională de la Întreprinderea de Sere Codlea, A.E.S.C. Sînpetru, I.P.I.C. Făgăraș. Această inițiativă a făcut posibilă concentrarea unor eforturi și dotări, folosirea eficientă a specializării. Comasarea pămîntului destinat legumiculturii va permite ca începînd din anul viitor întreaga suprafață pe care se cultivă legume să fie irigată. În numai un an, această inițiativă a asigurat consumul de legume al județului, mai puțin tomatele, ardeii și vinetele.

În toate acțiunile, un sprijin deosebit l-au dat specialiștii de la Institutul cartofului și Institutul de pașji. Pentru derularea în cele mai bune condiții a Programului cartofului, fiecare cercetător al institutului a primit spre îndrumare și control cîte o unitate C.A.P.

Ultimele cuceriri ale științei au fost aplicate la nivel de par-

celă. Întreg programul cartofului a fost lucrat pe calculator. Fiecare solă, începînd de la planta premergătoare și cartarea agro-chimică, a fost inclusă în calculatorul care stabilește cu exactitate necesarul de îngrășăminte organice și anorganice funcție de recolta dorită. Respectarea cu rigurozitate a celorlalte verigi tehnologice — pregătirea patului germinativ, densitatea optimă, întreținerea la timp și de calitate — asigură recolte stabile și sporite. Începînd din anul viitor și cultura sfeclei de zahăr va fi supravegheată de calculator.

După numai un an, în agricultura județului s-au produs adevărate mutații. Media culturilor pe județ a fost anul acesta de 4 000 kilograme griu și 3 660 kilograme orz la hectar. Pentru Țara Birsei s-au înregistrat adevărate recorduri. Șase unități au obținut recolte între 6 și 8 mii kilograme griu la hectar. Este vorba de I.A.S. Prejmer, director Ion Toma, C.A.P. Rîjnov, inginer șef Constantin Stănișor, C.A.P. Cristian, președinte Ioan Soană, C.A.P. Vulcan, președinte Ioan Bujgoi, C.A.P. Codlea, președinte David Nedelcu, C.A.P. Ghimbav, președinte Gheorghe Popa. Față de anul trecut producțiile acestor unități au crescut în medie cu 2 000 kilograme de griu la hectar.

Trei unități, C.A.P. Săcele, președinte Andrei Balint, I.A.S. Codlea, inginer șef Liviu Popa și I.A.S. Prejmer au obținut producții de peste 8 000 kilograme orz la hectar, ceea ce pentru condițiile pedo-climatice ale zonei înseamnă foarte mult.

Ca de fiecare dată, întîlnirea secretarului general al partidului cu oamenii muncii din diverse domenii de activitate s-a dovedit a fi un reviriment, un declanșator de energii și inițiative, cu roade din cele mai palpabile și imediate. Iată, în județul Brașov sînt acum 8 unități care au demonstrat că Țara Birsei poate deveni în cel mai scurt timp și țară a recoltelor bogate.

OPREA GEORGESCU ■

văzută de aproape, este și ea o expresie concretă a ritmului dezvoltării generale a patriei, dezvoltare urmărită sistematic mai cu seamă după Congresul al IX-lea al partidului și care ne dă prilejul, an de an, să înregistrăm, la fiecare sîrbătoare de 23 August, alte și alte creșteri, ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor de la

orase și sate.

Lehliu-Gară nu este decît o comună ca atîtea altele. Nici măcar nu se află printre cele cu o dezvoltare spectaculoasă de accelerată. Dar ea — și ea — demonstrează convingător procesul amplu de dezvoltare armonioasă a țării.

DORIN GHERGHINESCU ■

Certificatele de naștere ale performanței

N-a trecut o duzină de ani și totuși iată că întreprinderea de utilaj tehnologic de pe impresiunea platformă a municipiului Bistrița, de fapt marea familie de constructori de mașini ce cuprinde muncitori și specialiști, iese în acest august jubiliar, cum se spune, în față, cu o autentică premieră de nivel național. Are două caracteristici esențiale. Pe de o parte, concentrarea într-un spațiu productiv foarte restrîns a jumătate din ceea ce realizează ca volum valoric între-

bătoarelor de căldură din aluminiu.

În mod categoric oricare ne putem pune întrebarea: ei, ce mare școală e această treabă? Avem fiecare în casă calorifere. Or fi ele din fontă, dar merg foarte bine. Aproape fiecare dispunem de autoturisme. Au și acestea radiatoare, din cupru, cositor, dar își fac treaba. Ce ne trebuie nouă, musai, schimbător de căldură din aluminiu. Facem și pe mai departe ce știm și cu asta, basta.

loc, dimpotrivă.

O vizită prin această secție nouă îți dă senzația că te afli de fapt într-o fabrică de medicamente. Totul este silențios și aproape miniatural. Cînd îți se spune că aici productivitatea muncii este de peste 5 ori mai mare decît la utilajele refractare, metalurgice, chimice, decît la forjă și turnătorie, la armăturile industriale din oțel, efectiv nu-ți vine să crezi. Tocmai de aceea am cerut cîteva precizări coordonatorului investiției, Cristian Moțaș.

— Am amplasat noua secție în spații deja construite, dar insuficient utilizate, urmînd prin soluția adoptată obținerea unei investiții specifice cît mai reduse. Este de remarcat faptul că, activitatea de construcții montaj s-a limitat doar la acoperirea de protecție și la executarea fundațiilor pentru instalațiile speciale. De asemenea, fac precizarea că peste 80 la sută din utilaje sînt unicate, proiectate de noi și executate în cea mai mare parte prin autotăiere. Am urmărit concomitent automatizarea și robotizarea fluxurilor de fabricație în vederea reducerii la maximum a efortului fizic ca și creșterea productivității muncii la un nivel foarte înalt. Tocmai de aceea apreciez că prin eforturile conjugate ale constructorului — antrepriza T.C.I. Bistrița, a proiectanților noștri și a celor de la Centrul de inginerie tehnologică și proiectare pentru utilaj greu, a beneficiarului — s-a reușit materializarea unei lucrări de excepție ce corespunde obținerii unei producții de nivel calitativ mondial.

Intr-adevăr un nivel la limita perfecțiunii. Și cînd te gîndești că primul radiator realizat la Bistrița, atunci cînd a fost prezentat unui specialist mai sceptic i-a stîrnit aces-tuia zîmbete, nici nu-ți vine să crezi. Ba mai mult, acesta a afirmat că dacă și un al doilea exemplar îi va fi prezentat, pur și simplu îl va minca. I-a fost adus și cel de-al doilea și doar atunci și-a dat seama că aluminiul sudobrazat nu poate fi totuși mestecat. Povestea este asemănătoare cu nașterea tractorului românesc care trebuia să prindă sub roți pe mulți sceptici. Nu vom mai insista cu toate că ar fi destule de comentat, ci îi vom da cuvîntul directorului tehnic al Întreprinderii de utilaj tehnologic, Petre Centea, o autentică competență în materie, pentru a ne defini în cîteva cuvinte prezentul imediat ca și viitorul foarte apropiat al acestei familii de produse care vor revoluționa realmente multe sectoare ale industriei românești constructoare de mașini.

— În aceste zile lucrăm intens la implementarea tehnologiei de realizare a radiatorului de ulei pentru autoturismul OLT/CIT. Este în curs de omologare — încercările de laborator fiind încheiate cu excelente rezultate — radiatorul pentru Dacia. De remarcat faptul că numai în acest an producția de schimbătoare de căldură, realizată la Bistrița a însemnat o reducere a efortului valutar a economiei naționale cu o sumă ce întrece 93 milioane lei. Ba mai mult, a fost avizat și este în curs de contractare o cerere de export de 4 mii bucăți schimbătoare de căldură pentru climatizarea aeronavelor într-o valoare ce întrece 80 milioane lei. Pe măsură ce lumea ne va cunoaște nu vom mai putea să ne oprim la aceste performanțe. Și nici nu dorim acest lucru.

Odiseea schimbătoarelor de căldură și-a încheiat un prim volum prin intrarea lor în producția de serie. De pe acum însă printr-o asiduă activitate se acționează la definitivarea celui de-al doilea volum ale căru prime capitole se numesc: acclimatizarea habitaculului autoturismelor Dacia, instalații de producere a ozonului ca și a aerului instrumental, instalații de răcire a motoarelor utilajelor terasiere, instalații de acclimatizare a aeronavelor ROM-BAC. În fond o performanță s-a încheiat, altele sînt în curs de finalizare, iar altora, mereu altora, proiectanții și constructorii de mașini bistrifeni le semnează certificatele de naștere.

GHEORGHE CRIȘAN ■

O comună cu puls de oraș

Comuna Lehliu-Gară din județul Călărași este un veritabil centru în jurul căruia gravitează satele din jur. „Magazinele bine aprovizionate, ca și piața noastră agro-alimentară atrag cumpărători de pe o rază de 30—40 de kilometri”, ne spunea tovarășa Rada Ștefănescu, primarul comunei.

În unitățile industriale de aici aproape jumătate din muncitori sînt gospodari care locuiesc prin satele din jur. Pentru cele vreo 1 000 de autoturisme din Lehliu-Gară a fost nevoie să se înființeze recent al doilea service auto. De altfel, în acest an, extinderea volumului de servicii asigurate populației a însemnat înființarea mai multor secții noi ale întreprinderii de aici, de producție, prestări și construcții, întreprindere subordonată direct Centrococp. Directorul unității, inginerul Matei Coman — un maramureșean cu simțul umorului, dar care știe să-și ia sarcinile profesionale în serios și să ducă la capăt cu bine un lucru pe care îl începe — ne spunea că producția întreprinderii se apropie de 100 de milioane de lei anual. (Chiar în ziua în care ne aflăm în întreprindere au sosit două comenzi: una din S.U.A., alta din R.F.G.) Dintre cele peste o mie de produse cu emblema „Lehliu-Gară”, la unele, ca anumite reperi destinate producției de nave, „aproape că definim exclusivitatea pe țară”, ni se spune. „Pentru irigații dăm toată gama de garnituri din cauciuc județului Călărași precum și celor învecinate.”

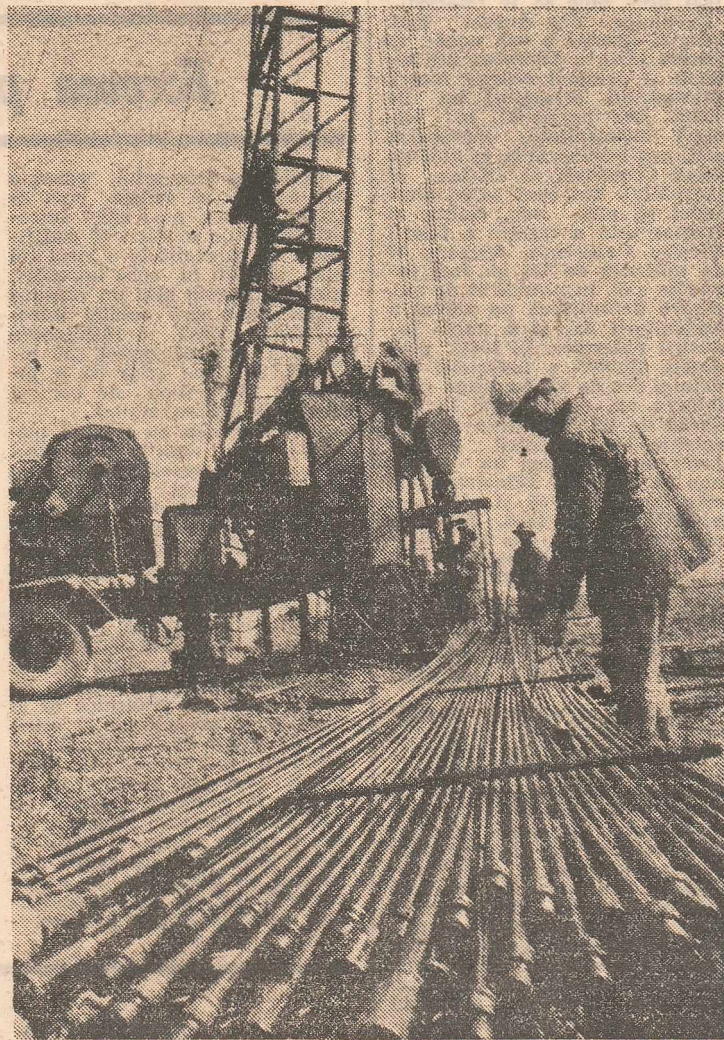
Dar întreprinderea face de la reperi din cauciuc pînă la construcții metalice. Piese de prelucrate prin așchiere ori cele turnate fac, pe ansamblu, casă bînză chiar cu confecțiile de textile și încălțăminte. Mai bine de 30 la sută din produsele actuale

sînt introduse în fabricație anul acesta. Între ele: cabluri cu noduri din plastic pentru alimentarea cu furaje în complexe zootehnice, diverse piese turnate din aluminiu și fontă, piese din plastic pentru reparații auto, huse pentru toate tipurile de autoturisme. De la începutul acestui an s-au înființat 12 noi secții de producție și de servicii către populație.

Magazinele proprii din Călărași, din comunele Modelu, Borcea și Mănăstirea vind produse de peste trei milioane de lei anual. În aceste magazine se primesc și comenzi de încălțăminte și croitorie.

„Dacă se poate, ne spune tovarășul director, ar fi frumos să menționăm formațiile fruntașe pe primele șapte luni din acest an. Cea de prelucrări prin așchiere, condusă de Stan Vlad, a îndeplinit planul în această perioadă în proporție de 130 la sută. Formația de preparare a cauciucului, condusă de Teodor Manea: 120 la sută. Cea a lui Gheorghe Costache (de prestări construcții): 116 la sută. În proporție de numai 110 la sută și-au realizat planul pe șapte luni formațiile conduse de Gabriela Marcu și Maria Scarlat (ambele de confecții textile), Constantin Neacsu (mase plastice), Cornel Jalbă (confecții articole sportive) și Marin Dinu (articole de protecție). Rezultatele cele mai bune în întrecere le-au obținut în această perioadă: strungarul Aurel Stan (locul I), vâlțarul Mihai Scutaru (locul II), și operatorul chimist Mihai Stanciu (locul III).”

Întreprinderea are 3 ingineri și 3 subingineri. Din luna viitoare li se vor adăuga — reparații din promoția 1987 — un inginer T.C.M.-ist („se va ocupa de producția pentru export”) și un inginer chimist. Dezvoltarea acestei unități,

ga industrie a municipiului Bistrița Năsăud în anul 1988, iar de cealaltă parte, cu o tehnologie și cu o gamă de produse pe care puțin, foarte puțin producători din lume, o știu realiza la ora actuală.

Acum nouă ani, inginerul Paul Ilieș, era stagiar. Fostul director al unității ce purta pe atunci denumirea de Întreprinderea de utilaje pentru industria materialelor de construcții și refractare, Liciniu Micu, avea, cum se spune, un hobby, aeronautica, dar mai ales, componentele aparatelor de zbor. Alți tineri entuziaști precum Lucian Voica, azi șef atelier proiectare, tehnicienii Mircea Podaru și Ioan Nistor, maestrul Nicolae Tarcă, actualmente secretarul Comitetului de partid, muncitorii specialiști Ionel Mircea, Ioan Ureche și ulterior mulți, mulți alții, pe care i-a încurajat și îndrumat cu competență cercetătorul Ștefan Zămiră de la Institutul de profil al industriei aeronautice, au început și au continuat cu osîrdie să caute, dar mai ales să rezolve practic, producerea în țară a schim-

România de la un august

RITMURILE TELEORMANULUI

De oriunde ai fi, în Teleorman ești acasă. În județul acesta cu mai bine de o jumătate de milion de locuitori, producția de cereale obținută într-un an — în ultimii ani — e de aproximativ 3.000 de kilograme pe locuitor. De aceea, când spui Teleorman, înțelegi piine. Piinea multora, nu doar a celor din județul Teleorman. Iar piinea evocă imaginea unei familii strinse în jurul mesei, nu-i așa?

Acum se vestește toamna, în Teleorman, și cînd e toamnă aici, în inima Cîmpiei Române, bucuria din sufletele noastre se limpezește prin descifrarea instantanee a unei pierdute amintiri din copilărie, cînd pe marea de pămînt din jurul unui sat se întindea parfumul viilor coapte și lanurile de porumb nesfîrșite, care mergeau pînă la orizont și dincolo de el, parcă pînă la capătul lumii. Așa a fost, așa este și așa va fi întotdeauna sub cerul plin de soare al cîmpiei și pe vatra acestui pămînt cald, fratern și generos, cit alte rînduri de oameni, deschizînd ochii asupra lumii, vor putea să descopere ce reprezintă, aievea, toate acele cuvinte ce-și unesc înflesurile în ideea de belșug pentru care prețul este munca, numai ea, atît cît se poate cuprinde în toate zilele anului. Exprimat în bani, tot belșugul acesta trece bine de 6 miliarde de lei. În 1965, anul Congresului al IX-lea al partidului, el era de 2 miliarde. Prin urmare, valoarea producției globale agricole a județului a crescut de mai bine de 3 ori iar faptul acesta e bine știut aici, pentru că este firesc ca oamenii să găsească un reper în timp, în urmă, ca să știe pe ce drum au mers. A fost un drum bun, un drum drept, cu nădejdi noi, mai cuprinzătoare, și cu puteri noi de-a le vedea împlinite. Ajunge să spunem, în această privință, cu Teleormanul are cea mai mare suprafață de terenuri irigate, comparativ cu alte județe, și că alte importante lucrări de îmbunătățiri funciare, aflate în curs de execuție, reprezintă argumente hotărîtoare în câștigarea bătăliei pentru recolte mari, sigure și stabile, pentru ca rezultatele obținute de agricultura județului să se inscrie pe coordonatele noii revoluții agrare și să răspundă exigențelor impuse de această nouă etapă de dezvoltare a agriculturii românești.

Satele și-au preschimbât înfățișarea aliniînd în vatra lor case atît de mindre încît nu se poate să observăm că ele sînt semnul sigur al unei incontestabil progres infaptuit în primul rînd prin știința de-a face tot mai rodnică lucrarea pămîntului.

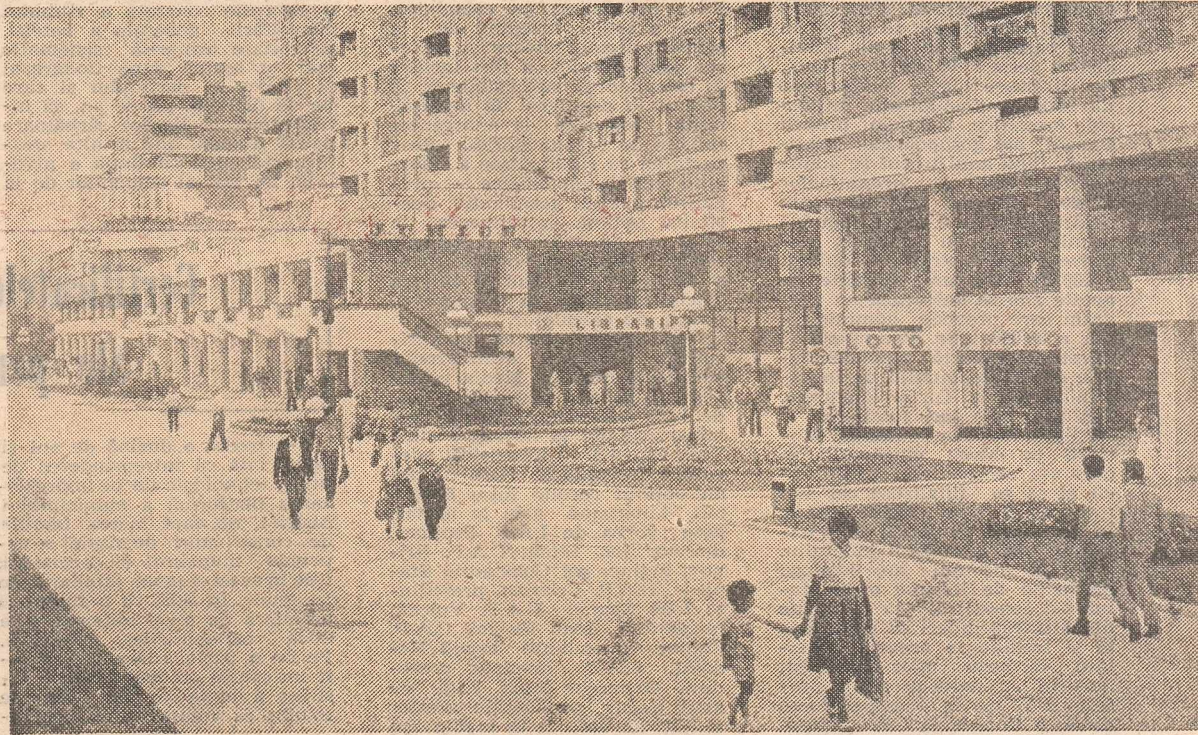
Însă viața acestui județ, în alcătuirile ei mai noi, a însemnat totodată o prefacere din temelii a orașelor Teleormanului, care pînă nu demult erau, ca să vorbim drept, doar niște biete țiguri cu ziduri măclinate de vreme și niște așezări hibride, la urma urmei, în care elementul rural era prins în horă alături de ceea ce reprezenta doar o pretenție de urbanism. Din trenurile ajunse în gările acestor orașe coborau armatele de negustori de cereale vara, la culesul griului, și toamna, la culesul porumbului. Pentru ei, orașele acestea nu erau decît niște porți care se deschideau înspre comorile mi-

ritice ale cîmpiei, înspre munții de boabe sticloase, înspre sutele de mii de saci cu griu și porumb al căror preț era fixat departe, la bursele de cereale ale Europei. Din jocul acelor prețuri, puteau crește averi. Dar bogăția aceea, plecată de aici, nu se mai întorcea înapoi ca să schimbe ceva în viața acestor orașe. Negustorii își ridicau rînduri de case la București, unii chiar și departe de țară, prin lume străină. Ce s-a investit în aceste orașe a căror viață dura doar un sezon sau două a fost prea puțin. După sezon, după ce grînele erau încercate în șepuri și în marfare, cîmpia care ținea în palma ei orașele acestea rămînea singură, goală și sumbră, pustie și dezolantă în naivitatea-i de lut. Și prin minia și prin disperarea ei puteai prea bine să te rătăcești.

Revoluția din August 1944, care a deschis o eră nouă în istoria țării, a schimbat din temelii și destinul acestor locuri, prefigurînd orizonturi noi de viață. Dar progresul, în ritmuri substanțiale, înregistrat aici, s-a produs abia în anii de după Congresul al IX-lea al partidului. Tot ceea ce în acest județ se află nou, trainic și frumos este o creație a Epocii Nicolae Ceaușescu. Aproape 50 de miliarde de lei au fost investite aici, în ultimii 22 de ani, pentru dezvoltarea nu numai a agriculturii dar și a unei industriei puternice. În 1965, producția globală a industriei județului era de 1,5 iar acum este, într-un an, de aproape 18 miliarde de lei. Ritmurile spectaculoase ale devenirii acestui județ au recompos un tablou nou al vieții în Teleorman și este de înțeles că și aici, ca pretutindeni în țară, dezvoltarea industriei a dus la ridicarea unor orașe moderne, cu respirație largă, adevărate metropole în cuprinsul cărora se simte suflul de viață tînără și dornică de fapt, energia și cutanța și destoinicia unor puterice detașamente muncitorești.

Rulmenți și produse electronice la Alexandria, petrol la Videle, ingrașăminte chimice la Turnu Măgurele, țevi sudate la Zimnicea, material rulant și textile la Roșiori de Vede, toate acestea reprezintă reperele unei realități ce s-a constituit aproape integral în anii Epocii Nicolae Ceaușescu. În procesul acestei devenirii, Teleormanul fiind un exemplu strălucit privind înfăptuirea uneia dintre ideile fundamentale ale politicii partidului nostru, ale secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de repartizare rațională a forțelor de producție pe teritoriul țării și de dezvoltare multilaterală, echilibrată și armonioasă, a tuturor județelor. Iar prin modul în care își unesc eforturile pentru a întîmpina Conferința Națională a partidului cu noi și importante succese în munca lor, acum, în pragul marii sărbători naționale de la 23 August, teleormănenii dau înțelesului de rodnicie a muncii o deschidere mai cuprinzătoare decît oricînd. Venind din lumea agriculturii, ideea de rodnicie vrea să exprime aici mai mult. De fapt, vrea să exprime totul. Adică tot ceea ce oamenii acestui județ năzuiesc, vor și pot să facă.

De aceea, a vorbi despre Teleorman este ca și cum ai vrea să dezvelești, dintr-un ștergar, o piine aburind.

Facerea piinii, zilnic

Unde se face griul, parcă e obligatoriu să vedem cum se face și piinea, nu-i așa? Între-prinderea de morărit și panificație din Alexandria e locul cel mai potrivit în care întrebării acesteia îi vom găsi un răspuns sigur. Pe tinerii acestei întreprinderi pasă o răspundere mare. Fără u că, direct sau indirect, ea duce grija ca o jumătate de milion de oameni să-și afle piinea zilnică.

În Teleorman au trăit și trăiesc tineri vestiți, cunoscutori ai tuturor secretelor meseriei și oameni care-și cred mîntea vrednică să cerceteze mereu în ce fel se poate face piinea mai bună chiar și numai prin meșteșugul brutarului. Și dacă e adevărat că din aceeași făină un brutar poate să facă o piine rea iar altul o piine bună, e greu de crezut că un brutar din Alexandria ar pierde partida și l-ar lăsa pe altul să-i ia înainte. Pe scurt, oricît de puternice ar fi tradiția și obișnuința și oricît de folositoare ar fi anumite deprinderi, îndrăzneala din firea omului și-a spus cuvîntul și l-a împins în căutarea gustului cit mai bun al acestei strășnice invenții care e piinea. O astfel de îndrăzneală de-a nu socoti piinea, ca să zicem așa, ca o experiență închisă pentru totdeauna, se face simțită, în Teleor-

man, în munca a vreo cîteva sute de morari și a vreo cîteva sute de brutari. Într-un fel sau altul, ei ar avea să spună că facerea piinii e ceva perfectibil încă prin ceea ce s-ar putea numi instinctul meseriei și prin ceea ce experiența brutarului hotărîște într-o clipă sau alta la funcție de calitate a făinii. Cîm ori de altceva și de înțeles, o astfel de muncă mare nu se obține prin simpla lectură și nici măcar prin învățarea pe dinafară a Cărții brutarului, fie ea și ediția a doua revăzută și adăugită. Fiindcă piinea nu înseamnă numai făină, apă, sare și drojdie, toate trecute prin cuptor. Peste toate, ea mai cuprinde ceva, chiar știința meșterului care o face. O știință care nu e ușor de povestit, în cîteva cuvinte, nici măcar de către brutari celebri, prin parța locului, ca Gheorghe Carataș sau Ion Zarzără, Maria Găvănescu sau Maria Petcu. Mai ușor ar fi de spus că întreprinderea aceasta cu meșteri tot unul și unul s-a situat cîteva ani la rînd pe locul întii în întrecerea socialistă și rămîne să facem adăugirea că ea este, deocamdată, singura întreprindere din țară, de acest fel, care a fost distinsă cu înaltul titlu de Erou al Muncii Socialiste.

Întîlnire la Poieni

Vasile Tudorache e un petrolișt despre care alți petroliști caută să vorbească în cuvinte alese. Ceea ce-i împinge să-și aleagă cuvintele este renumele meșterului de-a se număra, între colegii lui, printre cei mai buni. De fel este din Moreni și face parte dintre specialiștii aduși din Dimbovița și Prahova pentru a se începe exploatarea zonei petrolifere descoperite, în urmă cu mai mult timp, în nordul Teleormanului. Și chiar dacă el nu s-a mai întors înapoi, de unde plecase, casa și-a făcut-o, e adevărat, tot la Moreni, unde nevastă-sa, Elena, a crescut mai mult singură cinci copii, pentru că el n-a putut să vină să-i vadă decît o dată la trei săptămîni. Nu-i vorbă că la un moment dat, timp de vreo doi ani, nu și-a mai văzut familia deloc. Atunci cînd a fost în Algeria, zice el, dar și pe-acolo făcea naveta, venea la Oran tot la trei săptămîni iar după cîteva zile se întorcea cu avionul la 1.000 de kilometri în inima Saharei, într-un loc nu-

dar care nu prea înțelegea nici el cum reușește: „poci să fac, dar nu poci să spui cum fac“.

Prietenul lui Vasile Tudorache este de printr-un sat de-aproape. Vătași. Pînă să apară sondele, zice Radu Mihăilă, lumea s-a ocupat în satul lui tot cu lucrul pămîntului și numai cu asta. Aici, în mijlocul unei mări de pămînt, toate orașele par depărtate. Pînă la Pitești și pînă la Roșiori de Vede sînt vreo 60 de kilometri. Tot cam atîția sînt, înspre răsărit, pînă la București. Pînă la Videle, drept înspre sud, ar fi doar 35 de kilometri, ca și pînă la Găești, drept înspre nord, însă orașele acestea s-au dezvoltat și ele, cum se știe, mai ales în vremea din urmă. De aceea oamenii de pe-aici nu prea se îndemneau să plece din satele lor. Iar după ce-a fost descoperit petrol în această parte a țării ce motiv ar mai fi avut să plece la drumuri lungi și departe de casă? În treacăt fie spus, chiar și drumurile astea arătau ca vai de lume și oricum nu se pomenea pe-aici vreo bucată de asfalt înainte de-a se ridica, drept în mijlocul lanurilor de griu și de porumb, turlele înalte ale sondelor de foraj. Radu Mihăilă este unul dintre petroliștii care au învățat meseria, cum se zice, la locul de muncă. Dar mărturisese că i-a plăcut meseria asta. Sigur că e grea, spune el, uneori e chiar foarte grea, dar are și ea frumusețile ei. Unora le place pentru că muncesc în aer curat, dar asta poate fi bine, vara, însă în timpul iernii ai vrea să fie altfel, ca să vorbim cîntit. Peste lună și anotimp, meseria asta este frumoasă, zice întrucîtva neastepat Radu Mihăilă, pentru că este importantă.

Altădată, țărani din Vătași urcau spre munte, ca în romanul Moromeților, cu griu și porumb, iar printre altele cumpărau de-acolo gaz și păcură. Muntenii de prin zonele petrolifere ale Dimboviței și Prahovei coborau și ei prin satele de cîmpie. Cum s-ar spune, dacă s-ar fi născut cu o generație sau două în urmă, Radu Mihăilă și Vasile Tudorache ar fi putut să treacă unul pe lingă altul, fiecare în căruța lui, dar iată că petrolul i-a făcut să se întîlnească și să fie prieteni și să muncească împreună aici, la Schela Poieni. Sediul acestei schele aflîndu-se doar la cîteva kilometri de satul lui Radu Mihăilă, Vătași. Și chiar dacă Schela Poieni, înființată acum cîteva ani, în urma unor reorganizări, este ceva mai mică decît renumita schelă de la Videle, va trebui să spunem că, împreună, cele două schele petroliere din județul Teleorman realizează 11 la sută din producția națională de țitei. Cu în-găduința bănățenilor, preluînd o vorbă a lor, în extracția de petrol tot Teleormanul e fruntea!

la altul

Încotro se învîrte rulmentul de Alexandria!

A face cunoștință cu 52 de țări, și asta, nu doar turistic, ci devenind unul dintre obișnuiții acestora, nu e o treabă de ici de colo. Autorul acestei performanțe este rulmentul de Alexandria, pornit de mai mult timp să cucerească geografia planetei. Ca să fii cumpărat cu regularitate în atâtea țări de pe toate continentele, între ele figurind S.U.A., R.F.G., Japonia, Anglia, înseamnă că ai câștigat competiții dure, cu marile firme de tradiție și asta nu se poate face decât dacă te recomanzi cu parametri calitativi de cel mai înalt nivel. Într-adevăr, zecile de milioane de rulmenți radiați și conici produși în fabrica din Alexandria, în care 72 la sută se exportă, corespund exigențelor deosebite ale piețelor de desfacere din lume. Să vedem cum s-a ajuns aici. Sămînța dezvoltării și înnoirilor sădită în brazda viitorului țării de Congresul al IX-lea al partidului a rodit și pe aceste meleaguri teleormănene. În locul unui cîmp de porumb și a unor vii oarecare, s-a ridicat, văzînd cu ochii, o întreprindere mare și modernă, întreprinderea de rulmenți Alexandria. „La început nu a fost ușor, ne spune directorul Florin Marin. Oamenii obișnuiți din țată-n fiu doar cu agricultura se aflau în fața unor utilaje complexe, sofisticate, care cereau o pregătire deosebită. Cursurile intensive, hărnicia și dorința lor de a învăța, experiența căpătată rapid, din mers, i-au transformat în muncitori de înaltă calificare“. Odată cu oamenii s-a perfecționat și rulmentul. Mestierii în rulmenți, cum le place celor de aici să se numească, îi produc acum în clase de precizie superioare, silențioși, pentru aparatură fine, domenii de virf ale electrotehnicii, pentru industria auto, pentru cele mai noi tipuri de

complicate, livrate de firme renumite. Subinginerul Dumitru Bozdoc, de fel din Salcia lui Zaharia Stancu, nu s-a mai inhibat de ideea că dacă mașina e japoneză nu i se mai poate aduce nici o îmbunătățire. „Mă întrebam de ce strungul monoax de la firma Koyo face o singură strunjire a inelului, cînd ar putea mai mult. M-am frîmîntat după-amieze de-a rîndul, am tot calculat și desenat, și i-am mai montat un dispozitiv suplimentar de strunjire, modificînd instalațiile hidraulică, electrică și de prindere. Acum, pe același strung se fac două operații. Astfel au devenit disponibile 21 de utilaje din linia de 42, care se vor folosi la extinderea fabricii“. Tînărul subțirel, cu vioiciune și entuziasm de adolescent, ne demonstrează lîngă o mașină căreia încă nu i se grefase subsansamblul lui și lîngă șirul de utilaje îmbunătățite, un avantaj realment evident. A supralicitat cu ideea lui peste experiența firmei și productivitatea a crescut substanțial, dimiunîndu-se și consumul de energie. Inginerul Nicolae Simionescu a executat și el un mecanism hidraulic de încărcare-descărcare automată a strungurilor cu 8 axe, din R.F.G., scutînd omul să facă operația cu mina, sub ploaia de lichid de răcire iritant. În hale, altă idee „made in Alexandria“, și anume inovația de spălare suplimentară cu ultrasunete, duce la o creștere importantă a silențiozității rulmenților. Pe Constantin Pomojnicu îl găsim în plină experimentare a proiectului lui de a înlocui cele 5 came de reglare ale unei mașini din R.D.G. cu una mai perfecționată, încolțită în gîndurile lui. A muncit ani de zile la I.M.G.B., dar s-a întors la Smîrdioasa, căci bătrînii nu mai aveau putere să îngrijească de gospodărie, și în plus, apăruse

te este și întreprinderea de tricotate și perdele din Roșiori de Vede. Născută cu șase ani în urmă, a ajuns repede la prestația unui veteran în domeniu. Și așa cum contabilizezi cuvintele pe care copilul învață să le rotească, citeva cifre pot spune despre evoluția „puștiului“ industriei ușoare: în 1981, 2.000 de tricotate pe zi, acum 9.000, atunci 12 mii de metri pătrați de perdele, azi 20 de mii. Produsele lor se pot întîlni în U.R.S.S., Olanda, Anglia, Polonia, Libia. Telegrama de la firma engleză Rindelborn, după cuvintele de laudă ale președintelui, se încheie sugestiv: Congratulations!

Străbătem o hală în care unduiesc pînă-n tavan pe rolele mașinilor faldurile splendid colorate ale materialelor pentru lenjerie, asemeni pinzelor unei corăbii lansate spre orizont. Printre ele figuri de fete abia ieșite din adolescență. Alături, strînd utilajele automate care împletesc firele subțiri în broderii fine ca pinza de păianjen pentru perdelele albe și pastel, aceleași siluete zvelte de fetișcane. Viața fabricii se desfășoară în ritmul pulsului tineresc al muncitoarelor a căror medie de vîrstă e abia 22 de ani. Inginera șefă de 31 de ani, Adriana Tiper, de fel din Moldova, a venit din facultate aici, în sud, să facă meserie. Ascunde sub ochelarii de elevă siltoare și timiditatea vorbeli, competență și mină sigură în conducere. La început, în afară de director, toți inginerii erau stagiați, și ea era unul din ei. „Întreprinderea e jumătate fabrică, jumătate școală, ne spune. Tot timpul se învață. Fetele nu apucă să termine cursurile de calificare că le încep pe cele de perfecționare. Nu este suficient să intro-

duci materialul în mașină și să apeși pe pedală. Trebuie să ai idee de ergonomie pentru a fi eficientă și a elimina timpii morți, trebuie să înveți să croiești cit mai rațional pentru a avea resturi minime, cu toate că și din acestea facem tricotate de copii“. În domeniul lor nu e de ajuns doar să produci, ci trebuie să fii mereu în pas cu capricioasa modă. Modele se concep tot aici, în colectivul de creație condus de ingenera Marielena Toader, și ea sub 30 de ani. Creionul și fantezia aleargă atît de repede încît vitrina cu noutăți de la intrare se schimbă la mai puțin de o lună. În această echipă a bunului gust, pe lîngă două creatoare cu Institutul de arte plastice sînt și patru fete muncitoare ce au înlocuit mașina de cusut cu planșeta pe care prind contur viitoarele perdele și rochii de tricot. Aurica Stanciu, din comuna Didești, are 22 de ani și a fost aici de la primul metru de perdea și cel dintîi pulover. Este mică de statură, aproape că treci cu privirea peste ea, dar cu o precizie și dexteritate care au făcut-o de patru ani să ocupe locul întâi pe întreprindere. Opt ore mașina de cusut îi țâcăne ca un metronom grăbit, aproape nu ridică ochii de pe tricotaj, iar cînd i-a ridicat, l-a văzut pe lăcătușul secției, cu care s-a căsătorit și împarte locul pe panoul de onoare. În biografia lor — biografia fabricii..

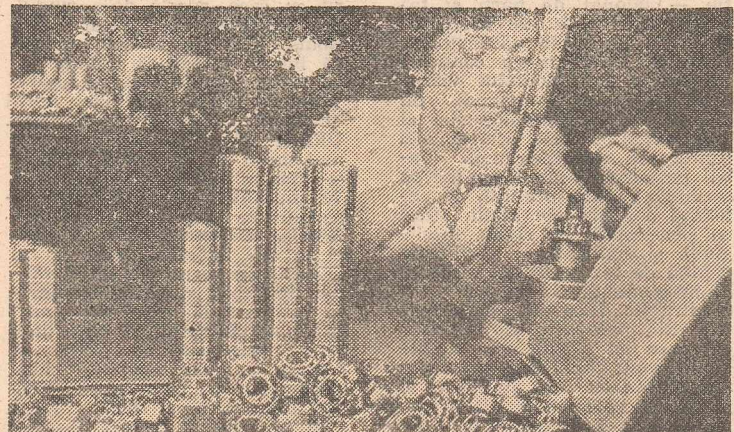
Într-un Roșiori de Vede întinerit, niște fete care abia mai ieri au dat jos bentița de pe cap, școlite odată cu întreprinderea în materia perfecționării numită industrie, au luat drept premiu de sfîrșit de an, Ordinul Muncii clasa a II-a.

Pămîntul este exigent. Trebuie să-l iubești!

Sediul C.A.P.-ului din Lița n-are vedere la șoseaua națională. Se află la 2-3 km în mijlocul cîmpului. Cum s-ar zice, în miezul pînii. Este o clădire modestă, dar curată și îngrijită, ce trădează mina bunilor gospodari cărora le place rînduiala cuminte, așezată, nefăcută să ia ostentativ ochii. În contrast cu dimensiunile ei mici, la poartă, te împunătoare, construite din blocuri de furaie, cu o arhitectonică agrară fără cusur, clădiri de multe etaje ale rodului, un fel de firmă a unității. O firmă care-ți atrage atenția că în Lița

se află unul din marile C.A.P.-uri ale județului, „abonat“ de ani de zile la primele locuri ale frunțășilor. Și asta nu numai pentru cele 3.600 de hectare ale cooperativei, ci mai ales pentru recoltele mari obținute de pe asemenea suprafețe întinse: 8.500 kg grîu, 7.800 kg orz, 11.500 kg porumb, 45 tone sfeclă, 35.300 kg tomate la hectar. Soarele este gata să semneze condica de sfîrșit a programului, și președinta, ingenera Iuliana Drăgulescu este pe cîmp cu femeile la udat. Ochiul aleargă liber pînă spre orizont admirînd culoarea sănătoasă a arăturii proaspete, culcușul primitiv al

spicului de mîine. Pămîntul bun al Teleormanului ce te invită să-l îngrijești și să-l mingii cu dragoste! Parcă filfiind din aripi ca niște albine harnice, dispozitivele de udare îi umezesc cu „roua“ artificială fruntea oboșită de arșița uscată. Alături, Iulica Voicheci, Gica Tomescu, Dorina Nicolae, Marieta Chiriță și alte femei din comună mută, pentru a doua oară astăzi, aripile de ploaie pe porțiuni ce așteaptă insetate. A căra prin lanurile de porumb, ce depășesc basmalele de pe cap, țevi de 6 metri nu e o joacă. Un capăt al conductei lovește 2-3 porumbi și ingenera sare ajutînd la transport, căci o doare orice știulete traumatizat. „Irigarea este esențială — ne spune. Am făcut echipe permanente ce mută instalațiile de udare de 2 ori pe zi și cite „un service“ hipo mobil cu piese de schimb la fiecare fermă pentru intervenții rapide. Căutăm să dăm apă după toate regulile agrotehnicii, obținînd și 18-20 t/ha cu 4 udări prin brazdă“. Iulica Voicheci are cizmele de cauciuc cu 2-3 numere mai mari, pămîntul prins de ele le face ca o încălțăminte de scafandru, fața bronzată îi e „irigată“ de riuri de sudoare, dar e veselă și vorbăreată. „Facem treburile din gospodărie printră picături, dar între 6 și 9 dimineața și seara mutăm udarea; pentru că am văzut că recolta e mai bună!“ Nimic nu are aerul spectaculos, pare normal, se face după manual, dar mai ales conștiincios. Așa cum spunea ingenera Iuliana Drăgulescu, nu-ți poți permite să rebutezi nici o palmă de pămînt, căci dacă la strung, o piesă-deșeu se rețopește, aici ce faci cu un rebuț de recoltă care înseamnă un an pierdut? Au obținut producții constante bune, ufind în toamnă imediat ce se seamănă, pentru a aștepta zăpada iernii cu grîul și orzul deja înfrățite. La Lița se respectă comandamentele noii revoluții agrare, indicațiile și orientările tovarășului Nicolae Ceaușescu de „practică o agricultură științifică, modernă“. Trebuie să ne organizăm după disciplina și eficiența unei industrii. Nu sîntem noi marea uzină a pămîntului? S-a urmat litera teoriei dar s-au respectat și inițiativele noi. Administrarea îngrășămintelor cu azot s-a făcut în două faze, și iarna și primăvara. Apariția unei lucrări suplimentare, primăvara, sezonul altor munci, a cerut eforturi în plus, dar s-a făcut față cu schimburi prelungite pînă la 10 seara. Răspătă au fost cele 1.500 kilograme de grîu în plus la hectar. Conducerea C.A.P.-ului s-a gîndit să înlocuiască motopempele cu sifoane conectate la canalele de irigații și astfel s-au economisit 52 de tone de motorină și 17 motopompiști au plecat la treabă în alte terenuri fără pînă. Bunul gospodar știe să-și folosească toate rezervele din casă. Așa au transportat toată producția de furaie cei din Lița, prompt și rapid, cu 50 de căruțe ale cooperativelor și n-au mai închiriat camioane, ceea ce a trecut la rubrica venituri 150.000 de lei. Președinta Iuliana Drăgulescu, deși modestă, e exigentă. De fapt, cum zice, „pămîntul este exigent“. Nu arată cu degetul: „fă asta!“, ci e ca un comandant pe care-l iubesc soldații pentru că e mereu el în prima linie. Nu are timp să fie oboșită. Soțul, medic veterinar în comună, și cei doi băieți s-au descurcat căci mama e agronom — zi lumină. Marea majoritate a suprafețelor s-au lucrat în acord global, ba, a reușit să-l atragă și pe navetiștii din industrie să lucreze cite un hectar de porumb în orele libere. Născută și crescută în Lița, are părinții și toate rudele în schema C.A.P.-ului. „Munca nu mi-o analizează doar adunarea generală, ci și mama în fiecare seară acasă“ — suride. Oamenii pămîntului! Născuți pe meleagurile Teleormanului, iubind brazda și spicul. Așa cum ne spune Ion Comana, contabil-șef de la înființarea C.A.P.-ului, anii '65-'66 cu 900 kilograme de grîu, 2.000 kilograme de porumb la hectar și 7-8 milioane de lei venituri, aproape s-au uitat. Acum, la rubrica venituri se citește cifra de 600 de milioane, țărani din Lița și-au refăcut casele, au televizoare și cîmin cultural, au asfaltat drumul și sînt una dintre cele 70 de cooperative agricole din județ care au încheiat anul cu beneficii. Niște țărani care-și fac, pur și simplu, datoria, cu conștiinciozitate, și pînă la urmă cu dragoste!

frigide și mașini de spălat. Vizitele secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, au însemnat indicații clarvăzătoare, anticipative, au sădit încredere oamenilor. S-a ajuns la cei mai pretențioși rulmenți, care reclamă o siguranță maximă în exploatare, pentru avioane, nave, centralele atomo-electrice. S-au omologat subsansamblele de debreiere pentru Oltcit, Dacia, Aro. Inginerul șef Viorel Cioarec ne arată mezinul familiei miniaturale, rulmentul cu diametrul interior de 5 milimetri, cîntărind puțin peste 4 grame. O bijuterie industrială, făcută parcă într-un atelier de giuvaergerie. Teleormănenii n-au mai avut complexe în fața utilajelor

marea uzină la cîțiva kilometri de casă. Muncitorul cu părul alb are destul suflet pentru a se ocupa și de nou. La un an după ce s-a angajat la „rulmenți“, a schimbat alimentarea mașinilor de rectificat, reducînd timpul neproductiv la jumătate. Aceasta este, pe scurt, povestea rulmentului de Teleorman și a miilor de muncitori care-l produc să se învîrte pe meridianele lumii, făcînd cunoscut numele orașului lor, Alexandria. O poveste aparent simplă, cu oameni care, pe lîngă rulmenți, construiesc acum și o tradiție și care au reușit să aducă țării de patru ori mai multă valută decât se cheltuiseră pe achiziționarea utilajelor de la firme cu mare vechime.

Biografii aproape adolescente!

Există o tinerețe a timpului nostru. În munca oamenilor adie un aer proaspăt. În peisajul economiei se afirmă cu pași sprinteni întreprinderi care abia au luat ființă. Cele vechi intră și ele în ritm, făcînd tratamen-

tu de geriatrică al modernizărilor. Mersul științei și culturii este un adevărat sprint spre nou. După Congresul al IX-lea, România parcă s-a născut a doua oară. Un astfel de argument al istoriei noastre prezen-

O zi dintr-o lună plină de succese

Uzina cocschimică din cadrul Combinatului siderurgic de la Galați este cea mai mare din țară, aici realizându-se circa 70 la sută din producția de cocs a României. Uzina, ca de altfel întreaga cetate a metalului gălățean, constituie o creație strălucită a „Epocii Nicolae Ceaușescu”. Cocsarii sunt conștienți de misiunea importantă pe care o au în desfășurarea normală a proceselor siderurgice (se spune despre cocs că este „pinea” metalurgiei) și acționează ca atare. În uzină ni se reamintește că, pentru a doua oară, colectivul de aici a lansat chemarea la întrecere către celelalte uzine ale Combinatului siderurgic. Și, până în prezent, cocsarii își onorează cu cinste angajamentele. Intr-un început de zi din această lună august — încărcată de semnificații și mereu plină de succese — printr-o operație curentă, de organizare a muncii colectivelor pe care le coordonează, maistrul Nicolae David, secretarul Comitetului de partid pe uzină și președintele Consiliului oamenilor muncii, împreună cu Mircea Ștefan, secretarul adjunct al Comitetului de partid își află vreme pentru a furniza reporterului câteva fapte care atestă mobilizarea exemplară a colectivului uzinei pentru întipărirea cu rezultate deosebite a marii sărbători naționale: „În acest an am reușit să ne înfăptuim în condiții bune sarcinile de plan. În luna iulie depășirea a fost de circa 1 800 tone cocs metalurgic, iar în această lună, până în prezent, de 900 tone. Și în ceea ce privește calitatea cocsului am reușit să ne încadrăm în prevederi. Cît privește folosirea materiilor prime, tehnologiile noastre s-au preocupat permanent de alcătuirea unor rețete optime cu grijă pentru participarea cât mai mare a cărbunului românesc în compunerea rețetelor”.

Însă aceste comunicări sintetice nu spun totul. Uzina are 8 baterii de cocsificare. Una dintre ele, numărul 6, s-a aflat în reparații capitale. Cu câteva zile în urmă aici s-a aprins focul pentru uscarea masivului ceramic, ceea ce anunță reintrarea în activitate a bateriei către in-

ceputul trim. viitor. Așadar, pe timpul reparației capitale și în prezent, sarcina de realizare a producției a rămas pe seama celorlalte șapte baterii și cu deosebire pe umerii secției de cocsificare nr. 1 (condusă de ing. Vasile Gaiu), secție care coordonează activitatea bateriilor 1—4, cele „mici” sunt numite. Raportul de producție pe această lună evidențiază aportul cu totul deosebit al bateriilor 1—4 la obținerea plusului de producție pe uzină. Iar din rîndul colectivului secției de cocsificare nr. 1 cei mai harnici s-au dovedit a fi lucrătorii din schimbul B, conduși de maistrul Mircea Puzanovschi, notăm de asemenea contribuția formațiilor conduse de maistrul Virgil Maței și Vasile Andrei, alături de aportul cocsarilor Vasile Onofrei, Tudor Mocanu, Alexandru Cujbă, Cornel Sava, al maistrilor Emil Bodea, Gheorghe Gheorghiu, Ghe. Papuc și alții.

Cum se explică succesul uzinei? Reținem ca argumente folosirea rațională a utilajelor din dotare, grija deosebită pentru funcționarea și întreținerea lor corespunzătoare, pentru respectarea disciplinei tehnologice. Par reguli obișnuite ale muncii și producției de fiecare zi. Și chiar sint astfel, pentru că succesul de durată nu se compune din fapte senzaționale ci tocmai din respectarea zi de zi, decadă de decadă, lună de lună, a legilor severe ale producției. La sfîrșitul discuției interlocutorii noștri ne anunță că spre finele acestei luni uzina cocschimică de la Galați va rotunji la 30 de milioane tone cocs metalurgic producția totală realizată de la intrarea în funcțiune a primei baterii și până în prezent. O realizare care face cinste întregului colectiv al uzinei, colectiv care, precum se vede, nu este doar în fruntea fluxului siderurgic, ci și în prima linie a onorării sarcinilor, a angajamentelor cu care se prezintă la marea sărbătoare națională de la 23 August.

DAN PLĂȘU ■

La Herja, mineritul e pe mîini bune

La Herja, mineritul este pe mîini bune. Din Baia Mare urci spre cartierul Ferneziu până la răscrucea de drumuri. Da aici spre mina Herja o iau pe jos drumul făcîndu-mi bine mai ales că pot să-mi adun gîndurile, pot fixa în minte un proiect de scenariu pentru dialogul cu minerii. Știu destul de multe lucruri despre mină, despre oamenii ei. În câteva rînduri am coborît în subteran, i-am văzut la lucru, am vorbit despre faptele lor de muncă, despre viața lor de miner. Parcă acolo memoria este mai receptivă. Așa mi-am adus aminte cu un prilej că în urmă cu patru ani, cînd Nicolae Cosma, miner șef de brigadă la mina Herja „se lăsa la vatră” un singur gînd îl neliniștea: despărțirea de cărările lui subpămîntene, de ortacii lui. Ori cine și-ar putea pune întrebarea: cum, doar atît, doar firească nostalgie? Cum, el, Nicolae Cosma, nume de rezonanță în mineritul maramureșean, cel care a fost martorul și autorul multor idei și fapte în modernizarea minei Herja, chiar este nepăsător cînd-i va urma? Atunci, în urmă cu patru ani, cînd discutăm cu Nicolae Cosma aveam să aflăm că totul a fost pregătit pînă în cele mai mici amănunte în așa fel încît plecarea lui din subteran să nu fie simțită. Să fie ca o adiere îmbucurătoare de vînt. Și-a lăsat urmași de nădejde. Nici nu se putea altfel. El, Nicolae

Cosma, a fost acela care a convins colectivul minerilor de la Herja că se poate lucra în subteran cu cărucioarele de perforat, cărucioare făcute aici la Herja de un colectiv condus de lăcătușul Iosif Moldovan. „La început, trebuie să recunoaștem, era o oarecare rețineră pentru a lucra cu ele, ne spunea cu un prilej Liviu Pop, directorul minei. Dar Cosma le-a experimentat și au intrat cu mare folos în dotarea brigăzii lui”.

În zilele acestui august ne-am aflat din nou la Herja. Prima întrebare care mă stăpînea a fost să aflăm ce se mai întîmplă cu cărucioarele lui Cosma (așa le numesc minerii aici). Deabia acum am putut înțelege mai bine liniștea minerului Cosma în urmă cu patru ani.

Il cunoaștem pe Ioan Grad, miner șef de brigadă, tînărul care i-a luat locul. De obirșie din comuna Săcel, sat de pe valea Izei, dintr-o familie de țărani, omul i-a călcat pe urme. Cum ați venit aici Ioan Grad? Minerul caută drumul cel mai scurt pentru a ne răspunde. Ne spune: în urmă cu 10 ani, Nicolae Cosma mi-a zis hai și tu la Herja să lucrezi cu mine dacă îți-ar plăcea, dacă nu poți lucra cu alții. Din primele zile m-a convins. Am lucrat cu el. După prima lună am fost hotărît să nu mai plec din brigada lui Cosma. Am învățat multe dar au mai rămas lucruri de făcut și după plecarea lui în pensie. Da, au mai rămas încă lucruri

de făcut! Asta s-a văzut. Ioan Grad a avut orgoliul nemărturisit de a duce mai departe, dacă se poate mai bine, faima brigăzii lui Cosma. A îmbrățișat fără rețineră ideea de a lucra în subteran cu cărucioarele. La început a făcut 65 m de galerie abataj, asta însemnînd escavare, încărcare, precum și lucrările de susținere. Apoi au atins 80—90 m. După cîteva luni directorul Liviu Pop care a urmărit, putem spune cu emoție, evoluția brigăzii lui Ioan Grad, l-a chemat la o discuție profesională. Printre altele i-a spus: ce-ai zice dacă am folosi la maximum atît instalația, cît și mașina de încărcat? Ideea aceasta îl frămînta și pe el. Să încercăm și-a zis, mai mult pentru sine. A coborît în abataj cu ortacii. De data aceasta nu au încercat ci au făcut. Au făcut 125 m de galerie, ca în anul acesta, în luna lui august să atingă 150 m. Nu încapă îndoială, e o performanță. Ce înseamnă asta? Ne explică cu alte cuvinte: asta înseamnă trei panouri a câte 50 m fiecare la care poate lucra o brigadă de mineri aproape un an.

Orgoliul nemărturisit al minerului avea temelii trainice. Ceea ce a învățat de la Nicolae Cosma trebuia să prindă viață, iar viața aici înseamnă și

mineriu. Cît mai mult mineriu! Astfel a gîndit Grad în fiecare an de cînd a luat brigada în primire. Și a dovedit-o. În urmă cu trei ani a ocupat locul III, acum doi ani locul II iar anul trecut a ocupat locul de frunte în cadrul întrecerii minerești Diamant de Maramureș. Aici la Herja, mineritul e pe mîini bune. Nicolae Cosma a știut să-și pregătească urmașii. Din familia mare, minerească, i-a luat în familia lui. Ioan Grad îi este ginere. Apoi a venit alt ginere Doru Șerban, om de ispravă și el, care la sectorul I face sute de metri. O familie de mineri, o familie în care mineritul se moștenește. Vorba lui Cosma: dacă n-am avut băieți să-i fac mineri i-am atras pe gineri. Da, i-a atras, iar acum sint pe propriile picioare. În primii doi ani de la pensionare Nicolae Cosma îi mai întreba, le mai dădea sfaturi. Acum nu, tace. Știe că băieții lui îi fac cinste, sint în fruntea mineritului maramureșean. Lăcrima de la sărbătoarea de acum 4 ani a fost una de bucurie. Așa a știut să vorbească sufletul lui atunci care parcă spune: știu că las în meserie oameni de nădejde. Se vede, Nicolae Cosma, se vede.

GHEORGHE PARJA ■

Istoria — prezent perpetuu

Spun cu bucurie și emoție: vreme de cîteva zile pline am citit, privit și meditat la una dintre cele mai fascinante cărți de istorie adevărată la care am avut, pînă la vîrstă-mi de azi, accesul. Cele 22 de săli ale secției de istorie din cadrul Complexului muzeal județean Bihor reprezintă, pentru călătorul care vrea să afle albia cea dreaptă prin care și-a purtat România destinul de țară vrednică și cinstită, un îndrumar admirabil, realizat cu înalt spirit științific, și, nu în ultimul rînd, cu har.

Față de ceea ce văzusem în sălile muzeului din Oradea pînă în urmă cu vreo doi ani, aspectul de astăzi al secției de istorie este o revelație. Înainte de toate, spațiul ce i-a fost acordat s-a dublat, lucru cum nu se poate mai firesc, date fiind bogăția de date și exponatele de care dispune, la ora de față, muzeul. Apoi, pentru că însăși concepția în care a fost realizată această secție — pe care am aflat-o, în permanentă, plină de vizitatori — este, în egală măsură, modernă și generoasă — integrarea istoriei tînuturilor bihorene în contextul întregii noastre istorii naționale. Astfel printr-un lucru, devine cum nu se poate mai limpede adevărul unei nesfîrșite unități de acțiune, simțire și credință în viitor a tuturor românilor, adevăr susținut de dovezile ce confirmă, fără putință de tăgadă, prezența poporului nostru, din cele mai vechi timpuri, pe vatra noastră dintotdeauna, continuitatea populației acestui spațiu, marile tradiții de luptă comună, unitatea de limbă și de idă-luri.

Exponatele, panourile, inscripțiile pe care le oferă muzeul alcătuiesc o înaltă lecție de patriotism și dragoste pentru evidențierea celor mai însemnate momente care au scos în evidență felul de a fi al românilor: hărnicie, dirzenie, sete de libertate și dreptate. Istoria neamului nostru ne apare aici ca un prezent perpetuu. Poate fi re-trăită în fiecare clipă, cu aceeași mare putere de evocare, de sensibilizare a conștiințelor.

Intrarea în muzeu se face printr-o scară elegantă, monumentală, de un alb intens. Drumul prin sălile de expoziție — jalonat de hărți și tablouri luminoase, de mari tablouri și fotografii edificatoare, alese cu grijă pentru continua potențare a interesului vizitatorilor — este, deopotrivă, un drum al rememorațiilor și al imaginației. Datele oferite aici conturează imaginea unei patrii parcursă într-un drum mereu ascendent. Tară prețuită de celelalte popoare ale lumii, țară ce și-a clădit, cu rivnă, inteligență și sudoare, o civilizație demnă de tot interesul, militînd în permanență pentru liniște și construcție. Încă din epoca pietrei, din paleolitic și neolitic, cei care au viețuit pe aceste locuri s-au făcut stimați prin tenacitatea cu care au lucrat și prin ceea ce au dobîndit în urma muncii. La Suplacu de Barcău, de pildă, s-a descoperit un depozit de topoare din piatră care se crede a fi cel mai mare din Europa. Așa cum la Tarcea a fost aflat un tîrnăcop de aramă care este cel mai mare și cel mai greu dintre toate cele găsite pînă acum pe continentul nostru. În fine, în epoca bron-

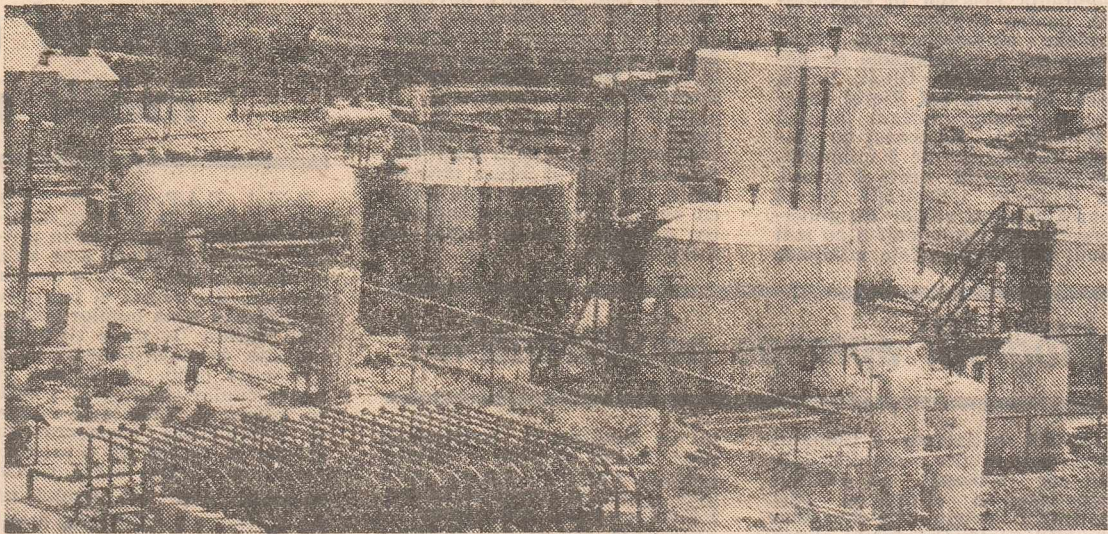
zului, două treimi din producția de unelte de bronz din Europa se realiza aici, în Transilvania.

Sînt evocate, apoi, lumea geto-dacilor, domnia lui Burebista, vreme în care zona de răs-pîndire a cestiilor dacice este foarte mare, așa cum și moara danubiană este construită într-o manieră originală, mai perfecționată decît aceea a celților. Împletirea civilizațiilor dace și romane, dovezile de necontestat ală continuității viețuirilor românilor în străvechiul lor spațiu în ciuda vitregiei vremurilor, imaginea cetății Biharea, vatră de locuire românească neînteruptă, luptele lui Gelu, Glad și Menemur pentru păstrarea neatînsă a teritoriului pe care-l stăpîneau, voievodatul puternic și prosper al Transilvaniei, marile mișcări populare pentru dreptate și libertate, personalitatea marilor noștri domnitori, legendarele figuri ale lui Horea sau Iancu, ale cărturarilor, începînd cu acei copisti care făceau să se răspîndească, în toate țările române, scrieri pline de înțelepciune — toate acestea sint prezentate într-o succesiune logică, dovedind că neamul nostru vine din străvechime și își croiește istoria cu mîndrie de sorginte și cu neclintită încredere în zorii viitorului.

Este o bucurie a spiritului și a simțirii pătrunderea în acest muzeu. Și e o misie nobilă să legi, ca într-o frumoasă și, cel mai adesea, dramatică poveste a iubirii de neam și pămînt, mulțimea de informații și sugestii oferite de sălile prin care-ți porți, cu evlavie și mîndrie, pașii. Vom încerca, într-un număr viitor al revistei noastre, să oferim cititorilor o imagine mai amplă a bogăției de date și înțeleșuri oferite de muzeul orădean. Pînă atunci, să spunem doar că întreg periplul istoric parcurs își află incununa-rea în Epoca pe care o trăim acum. Trezind prin muzeu înțeleșii cum nu se poate mai bine că timpul de azi reprezintă incununa-rea strălucită a tuturor apitațiilor noastre de veacuri. Reprezintă răsplată pe care țara noastră o merita cu prisosință pentru nenumăratele sale jertfe, pentru credința cu care s-a legat de necontenita devenire a României. Anii noștri sint o confirmare a îndreptățirii cu care, secole de-a rîndul, am trudit și am visat aici. România de astăzi demonstrează lumii întregi că munca și cîteșanța pot da naștere acestui fenomen mirabil pentru mulți și numit „miracolul românesc”. Ultima sală a muzeului — cea mai mare și mai plină de date și imagini spunînd despre înalte împliniri — înfățișează neasemuitele ctitorii ale Epocii Nicolae Ceaușescu, Epocă deschisă de istoricul Congres al IX-lea. Epocă proiectînd România deasupra speranțelor nutrite de marii și vizionarii noștri înaintași. Revansă în fața unei istorii prin care am știut să trecem cu demnitate — chiar dacă nu și cu ușurință —, timpul prezent pune într-o nouă lumină întregul traect al drumului nostru prin vreme. Ca un neam tare, biruitor mai ales în competiția cu el însuși.

Seara, pe fondul cerului albastru de august, muzeul din Oradea pare o casă a poveștilor celor mai pline de tilc.

DAN MUCENIC ■

de la un august la altul

Vocația podurilor

Intr-o știre recentă transmisă pe filă Buletinului de informații interne Agerpres se poate citi:

In cinstea marii sărbători naționale de la 23 August, constructorii și montorii care lucrează pe acest vast șantier de investiții al țării — canalul Poarta Albă — Midia Năvodari raportează un succes de prestigiu, un nou fapt de muncă și o nouă izbândă, sugestivă pentru stadiul avansat al lucrărilor de pe traseul de 30 km al canalului: au fost finalizate și date în circulație toate cele 7 poduri — 4 rutiere și 3 de cale ferată — ce traversează noua arteră de ape.

Ultimul dintre acestea, situat în zona localității Ovidiu, reprezintă o reușită a ingineriei tehnologice din domeniu și, deopotrivă, o mândrie a podarilor ce au realizat acest arc din oțel și beton: oamenii muncii din brigada 1 a Antreprizei de construcții căi ferate, drumuri și poduri Constanța și, respectiv, din Brigada 2 Antrepriza de montaje și instalații Basarabi.

Podul are 5 deschideri laterale de câte 30 metri și o deschidere principală, cu tablă metalică, de 135 metri, fiind inclus noului sistem feroviar Ovidiu — Siutghiol, ce a presupus executia a 12 km de cale ferată, racorduri, stații de dirijare, sisteme de semnalizare, etc.

După trecerea cu succes a probelor de rezistență, executate cu 16 locomotive Diesel ce au trecut și au staționat simultan, podul a fost deschis circulației făcând parte, de acum, încolo, din noul peisaj geografic — economic al acestui străvechi pământ românesc, ce trăiește azi, prefaceri spectaculoase, pe multiple planuri.

7 punți aruncate peste noul canal Poarta Albă — Midia Năvodari. Coincidență, alte 7 traversează canalul (era să transcriu „vechiul” canal...) magistral Dunăre — Marea Neagră și trecem astăzi pe lângă ele fără acesă plăcută tresărire de surpriză de la început. După numai trei ani de la inaugurare, au intrat de-acum în peisajul cu care ne-am obișnuit privirea deși, ca martor — cronicar al înălțării lor, nu voi uita niciodată câtă emoție și bucurie sinceră se răstringea de pe chipurile aspre de vinuri ale podarilor, în momentele de suspense ale montării și „tragerii” pe poziție a tablierelor metalice în greutate de sute de tone sau în cele ale efectuării probelor de rezistență cu zeci de camioane grele încărcate cu piatră, ori cu locomotive cîntărind câte 400 de tone fiecare.

Am trăit un asemenea moment la Fetești, când s-a deschis circulației feroviare primul tronson al noului pod de peste Borcea și Dunăre. Prima dată a trecut un convoi de 17 locomotive, legate una de alta, într-un convoi ce impresiona puternic. Renunțând la siguranța sfidătoare a tradiției care cere constructorului să se așeze într-un asemenea moment culminant sub pod, proiectantul șef,

tinărul dr. ing. Dragoș Teodorescu, despre care mi s-a spus că este o somitate în materie, a preferat să se afle pe puntea sa de oțel, urmărind îndeaproape oscilațiile complicatelor aparate ce-i probau re-

zistență. L-am întrebat ce particularizează această replică contemporană a podului durat, cu aproape un secol în urmă de Anghel Saligny și mi-a răspuns simplu, cu o mindrie nedisimulată: „acesta este un pod quadruplu!”.

Două fire de cale ferată și două benzi de circulație auto — față de numai un fir de cale ferată și un podul Saligny — vor asigura peste vreme Dobrogei o nouă legătură cu restul țării, într-un sistem vizionar al dezvoltării transporturilor, sistem din care canalul face parte integrantă.

Recent, și la Cernavoda, odată cu realizarea legăturii depline a tablierului metalic, așezat acum între cele două maluri ale Dunării, a început, „numărătoarea inversă”. Uriașul arc întins peste apele bătrânului fluviu prinde contur definitiv, anunțând apropierea clipei când primul tren și prima mașină vor primi semnalul „verde”.

CONSTANTIN ISMAILEANU ■

O citadelă a motorului românesc

Inițiat în 1975, Institutul Național de Motoare Termice este astăzi, după mai bine de un deceniu de activitate, unul din pilonii industriei constructoare de mașini din țară, iar prin aceasta, implicat într-o mare diversitate de ramuri ale economiei. Crearea institutului, generată de necesitatea concentrării activităților de concepție, cercetare, prognoză și dezvoltare a noilor familii de motoare termice a impulsat onorarea cerințelor industriei românești în dezvoltarea accelerată și generalizarea progresului tehnic în domeniu.

Asigurând cercetarea și proiectarea într-o viziune unitară, în familie, a noilor generații de motoare termice, inclusiv a unor echipamente specifice acestora, realizarea unui fond propriu de soluții energetice, constructiv-funcționale și tehnologice originale, multe din ele brevetate, aplicate pe motoare și utilizate pentru schimb de brevete și licențe cu institute similare sau firme specializate din străinătate, ca și activitatea de prognoză, tipizare și standardizare în domeniul motoarelor termice, Institutul a contribuit direct la ridicarea ca-

lității produselor specifice ca și la creșterea competitivității acestora și a prestigiului lor pe plan intern și internațional.

Fie și o sumară trecere în revistă a activității institutului evidențiază realizarea de motoare în toată gama de puteri uzuale, în concepție energetică clasică, sau cu soluții neconvenționale, utilizând combustibili petrolieri normali, gaze sau inlocuitori neconvenționali ai acestora. Astfel, motoare cu puteri mici pentru transportul

peste 6000 dolari, a fost predat beneficiarului într-un număr de 13 bucăți. Ele poartă astăzi, drept gir al calității concepției și realizării, și premiul II în Festivalul Național „Cîntarea României”. Desigur, exemplele din acest sector de activitate al institutului pot continua.

Ne vom opri însă asupra unei alte zone de acțiune — activitatea de creație de motoare noi. Este vorba despre realizarea colectivului — Filialei INMT de la Brașov. Aici a luat naștere, o nouă familie de motoare cu șase cilindri pentru tractoare, în trei variante de supraalimentare cu puteri de 140,

160 și 180 CP. Caracterizate prin alezaj-cursă 115—120 mm și 2400 rot/min, această familie de motoare va permite lărgirea sortimentului de tractoare produse în țară: este vorba de tipodimensiuni mai mari, cu puteri instalate mai mari, fapt ce va asigura și dezvoltarea activității de export a întreprinderii „Tractorul” Brașov. Finalizate și omologate în această perioadă, tractoarele din noua familie se află acum, la Brașov, în faza de pregătire a fabricației.

R. MANOLESCU ■

Discuție despre metodă

Reîntîlnindu-l pe inginerul Nicolae Lungociu, directorul întreprinderii de confecții din Focșani, la o distanță de numai câteva luni, mi erau proaspete ideile sale, dorințele profesionale, oamenii pe care se bazează. Am putut în acest fel, fără să-l răpesc mult din timpul său, care într-adevăr „costă bani”, să discutăm despre metoda modernă de a produce constant valorile planificate.

„Dușmanii” ireconciliabili, de a căror nocivitate încercă să-l convingă pe toți cei cu care lucrează sint: obișnuința, transformată în rutină, conservatismul, lipsa de informații, care poate duce la ignoranță și incompetență, lipsa unei metode precise, lipsa unui efort constant.

— De ce ați enumerat principiile în această ordine?

— Pentru că sint elemente fundamentale din știința conducerii, nu-mi aparțin mie, Nicolae Lungociu. Am căutat să lămurim aceste teze întii cu inginerii primii răspunzători de producție. Întreaga activitate de creștere și promovare a cadrelor o facem prin acest concept și cerem ca la rîndul lor, inginerii, să-i pregătească pe maștri, pe muncitorii de înaltă calificare, tot în această direcție.

— Se tinde către obișnuință și apoi vedem că ne încurcă...

— E bine să cunoști perfect tehnologia unei rochii, dar dacă te cuibărești în tiparul ei treci în rutină. În relațiile umane, cît și în tehnică, în aprovizionare, din punct de vedere psihologic, omul e tentat să repete ceea ce a mai făcut, ușor, intră în rutină, bate pasul pe loc. Noi urmărim ca pe baza a ceea ce este nou, a studiului muncii, a științei conducerii, să impulsăm procesele tehnologice și creștem parametrii în ergonomia locurilor de muncă. Lenea de a gândi duce la lenevirea creierului.

— Și aici cred că cel mai bine v-au înțeles tinerii...

— Categorie. Tinerii ieșiți din școală, cu o bază teoretică solidă ne-au fost sprijin. 80 la sută din conducerea întreprinderii este sub 30 de ani. Cautăm să eliminăm, acolo unde întîlnim, lipsa de informații prin vestile la zi din sectorul nostru de confecții. Transmitem prin exemplul personal necesitatea de a afla, de a dori să știi mai mult, de a face progrese.

— Altfel cine ar putea fi convins decît prin argumente irefuzabile?

— „Gîndește și găsește idei”, nu doar azi, ci mereu, este iar o constantă chemare la Focșani. Numai că ideile nu sint suficiente ca să rezolvi o problemă. Ele trebuie să poată fi transpuse în cadrul practicii. Sint foarte multe idei în sine, care scapă, dar noi căutăm să le transformăm într-un sistem de lucru, productiv, eficient. Avem „gînditori” în fiecare compartiment și un colectiv special numit prin decizia COM, pentru aplicarea și urmărirea efectului celor mai bune idei.

— Pînă aici pare că nu vă lăsați de nici un obstacol...

— Cînd stai de vorbă așa e... Să fiți de față cînd nici n-am terminat să anunț ce e de făcut

nou, deosebit și repede, unii îmi spun că „nu se poate”. E cel mai simplu și la îndemînă răspuns. De ce să gîndești? Acei „Unii”, de fapt, nici nu mai știu să se folosească de creier făcînd mecanic, ani de zile, același lucru. Iarși intervine exemplul personal, deosebit de important. Ca să ceri trebuie să știi să lansezi idei, să provoci emulație. Eu le cer colaboratorilor să vină cu 2—3 variante de soluții, în funcție de gradul de dificultate al problemei în discuție. Să știți că, întotdeauna, am și eu 3—4 posibilități în minte, pe hîrtie.

— Întăriți ceea ce spuneți, exemplul personal... De cînd aplicați aceste principii ferme la ce rezultate ați ajuns?

— Săptămîna aceasta, în întreprinderea noastră a avut loc un schimb de experiență. Colegii, din alte centrale, au făcut observația că pe lângă desfășurarea producției i-a uimit curățenia și disciplina. Oamenii din țure — au o privire „vulturoasă”: la tot ce-i în jurul lor. Ne bucură că au crescut cadrele de conducere din punct de vedere tehnic-administrativ, dar ne bucură că muncitorii au și simț estetic, că sint capabili să execute, acum, cu ușurință și rafinament, orice fel de comenzi. Firmele cele mai pretențioase ne caută mult și bine „nod în papură” dar la sfîrșit în fața evidenței ne mulțumesc. Am dublat producția și anul trecut ne-am situat pe locul I în întrecerea socialistă.

— Colaborările internaționale au conținut ambțiilor dvs.?

— Într-un deceniu ne-am lărgit neconținut aria geografică. Pentru anul viitor avem deja contracte multe și sigure.

Ne-am referit la metodă, ne referim și la cei care o însuțesc.

— Răspund perfect dorințelor noastre mîștrii Cristea Rogozanu și Vasile Roșca, ing. Iulianala Tănase, proaspătul director tehnic al întreprinderii, Marițana Tudose, Emilia Vescu, Violeta Vesel, regret dar nu pot să-l menționez pe toți, sînt prea mulți.

— Merge totul „ea pe roate” în întreprinderea dvs.?

— Aș fi vinovat dacă rămîneți cu această impresie. Nu merge cum trebuie aprovizionarea, sintem nemulțumiți de unii furnizori, nu avem puncte de plastic pentru ambalaje. Aprovizionarea noastră se mulțumește cu asigurări, nu este destul de mobilă, de perseverentă în a-i deranja pe cei care nu-și respectă obligațiile. Aici tiparele rutinei sint bine imprimare. Întotdeauna ne va întrista lipsa de inițiativă, de interes, de participare. Sint încă opuși...

...Iată că am întîlnit un director de întreprindere care să sondeze în adîncul oamenilor și cu cunoașterea unui filosof. Nicolae Lungociu are, în comportarea și în viziunea sa, respectul și admirația pentru efortul celor care se transformă în pas cu timpul. Chiar dacă nu este la fel de categoric ca atunci cînd pune sub lupă ceea ce trebuie depășit...

CARMEN DUMITRESCU ■

Îmbogățind tezaurul de spirit al națiunii,

In aceste zile de caldă însuflețire și vibrație patriotică, prilejuate de desfășurarea lucrărilor celui de al III-lea Congres al educației politice și culturii socialiste, găzduim în paginile revistei noastre, ca și în alte rânduri, opinii ale unor reputați oameni de cultură și artă, pe marginea unei idei fundamentale, mobilizatoare: forța modelatoare a culturii socialiste, rolul său de mare însemnătate în formarea conștiinței omului nou.

Recenta cuvîntare a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, rostită de la tribuna Congresului Educației Politice și Culturii Socialiste a scos în evidență o dată mai mult rolul de căpătîi al culturii, artei, în diverse etape istorice și, mai ales, în etapa contemporană. Societatea noastră socialistă, aflată într-un puternic efort de

propășire, trebuie să-și aplece în creația artistică, în tot ceea ce înseamnă produs al culturii române contemporane, o oglindă fidelă, cu valoare de permanent apel către toți creatorii prezentului de a fi autorii unei arte „pentru popor”, în slujba poporului, ilustrînd munca de fiecare zi a poporului, realizările, valorile cardinale ale tradiției sale, devenite modele de urmat în mod creator.

Dintotdeauna, creatorii României au crezut în forța modelatoare a artei, în capacitatea ei de a mobiliza nebănuite resurse spirituale, de a pune la lucru puterea creatoare a gândirii și simțirii umane. Adezuniunea lor, în aceste zile, la crezul călăuzitor al culturii române — politica partidului nostru — devine astfel un gest firesc, cu valoare de angajament.

Starea sublimă a armoniei

La momentul festiv al celui de al III-lea Congres al Educației Politice și Culturii Socialiste, compozitorii se afirmă, prin adeziune ideatică și faptică, drept o parte componentă a conștiinței noastre socialiste, cu puternice rezonanțe în viața politică, ideologică, spiritual-culturală și etică a națiunii.

Forța modelatoare a muzicii, alături de celelalte arte, se conturează ca o făclie a rațiunii colective, iar prin limbajul său specific și-a demonstrat dintotdeauna vocația de comunicare universală, finalitatea semnificațiilor sale fiind aceea de a investiga și de a dezvălui cele mai fine și profunde resurse vitale de proporție și echilibru, de rezonanță a acestora în sufletul celor care o ascultă.

Astfel privită arta sunetelor, ea reformulează permanent și va reformula atîta timp cît va exista viață pe planetă, aceea stare sublimă a armoniei universale.

Muzica este o stare fundamentală a existenței bioritmice, căci ea poate exprima toate trăirile sufletești, dar și o coordonată esențială a spiritului, căci poate acompania toate faptele de zi cu zi, sau acelea cu ample arcuri, care exprimă vocația constructivă a umanității. Cu un adevărat spirit revoluționar, cu o viziune profund umanistă, componistica noastră contemporană dă la iveală lucrări a căror aspirație este de a se sfîrși în infinitul conștiinței colective, în ethosul național și în capacitatea acestuia de a dobindi originalitate în context universal.

Peste toate acestea plutește un vibrant suflu creator, care ferează în adîncul conștiinței, din care extrage esențe, în ordini ancestrale ale acestui pămînt, redescoperind și reevalund noi

frumuseți, pe măsura deceniilor noastre, care evidențiază dimensiunile umaniste ale artei socialiste românești.

Forța modelatoare a muzicii noastre este asigurată și de capacitatea ei de a-și găsi o cale de exprimare originală, care se conturează din milenare sunuri ale tradiției orale autohtone din contururi melodice aflate la cumpăna intonațiilor extrem orientale și vest europene, din ritmuri, uneori ondulatorii și cu fine impulsuri, alături cu o energie explozivă, din amplificarea unui suflu incantatoriu al ancestralei doine, toate alcătuid un distinct limbaj românesc, caracterizat prin expresivitate și cantabilitate.

Forța modelatoare a acestei arte o găsim și în contemporaneitatea ei, care se conturează ca o puternică punte între trecut și viitor, care se întoarce în istoria ce ne asigură certitudinea existenței și ne dă imboldul unor izbînzi viitoare, care se deschide către universalitate, pentru a absorbi tot ce e nou și valoros și pentru a-l da tot ce avem original, care ne învâluie prin prezentul concret, prin faptele de zi cu zi, ce pot deveni motive de inspirație, ce pot fi immortalizate și cristalizate în opere de artă, transformindu-le într-o istorie viitoare.

Cu o vocație a muncii, cu un echilibru spiritual, așa cum se caracterizează întregul popor, muzicienii se alătură celorlalți oameni ai țării în construirea societății noastre contemporane, în opera de formare a unei conștiințe avansate, modelatoare, capabilă de noi împliniri în domeniul creației artistice și cînstesc cu căldură înaltul forum al culturii românești.

LIANA ALEXANDRA ■

Implicarea conștiință și liberă

Participînd la forumul național al culturii și artei românești, onorat, în deschidere, de prezența iubitului nostru conducător, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a tovarășei Elena Ceaușescu, mi-am dat seama că înainte de istoricul Congres al IX-lea al partidului nostru nimeni nu și-ar fi putut imagina o asemenea reuniune de forțe creatoare, discutînd deschis problemele mari ale omului, ale conștiinței și gândirii sale demiurgice, ca factori dinamizatori ai progresului societății românești. Pe atunci, destule spirite înguste și dogmatice socoteau încă arta și cultura, ca și știința și educația, de altfel, simple expresii ale propagandei, făcută și ea după canoane scolastice, încercînd să mențină într-un anchi-lozant pat al lui Procust toată bogăția tradițiilor noastre culturale și științifice, toate energiile tinere și impetuoase generate de noua societate românească.

A fost, de aceea, o adevărată

binefacere pentru întreaga politică a partidului și țării noastre, deci și pentru cultura și arta noastră, inspirata chemare la cîrma destinelor naționale a unui spirit liber și innoitor, încrezător în puterea de creație a poporului său, din filia căruia și-a plămădit personalitatea inconfundabilă, de patriot și revoluționar român, luptător neîmfriecat încă din frageda tinerețe, pentru libertatea și independența României, ilustrul nostru conducător de azi, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Sînt convins că mulți dintre dumneavoastră, mai ales cei care iată, ne-am trezit cu timpurile cărunte, vă mai aduceți aminte cu cită pasiune și competență, cu cit patos militant, cu cită dragoste de frumos și de adevăr s-a ocupat secretarul general al partidului, încă din primele zile ale responsabilității sale supreme, de așezarea literaturii și artelor în rosturile lor firești, de abolirea metodelor administrative în cultură, chemindu-ne pe toți să nu

uităm, ca artiști revoluționari, nici o clipă cît de mult datorăm poporului român, luptei sale pline de sacrificii și de eroism. Am rezolvat, începînd de atunci, multe probleme cărora unui din vecinii și prietenii noștri abia acum le caută soluții.

Această poziție lucidă, de implicare conștientă și liberă a artistului în societate și istorie, devenită axa cardinală a politicii culturale a partidului nostru, așa cum s-a văzut și din strălucitul expozu al tovarășului Nicolae Ceaușescu în deschiderea acestui Congres, a fost și rămîne — o spunem cu mîndrie — adevărata sursă de energie cu adevărat reprezentative pentru această epocă fără pereche.

putem oare dispensa de spiritul critic și autocritic, de luciditatea necesară oricărui progres?

Cred că nu, în nici o împrejurare! De aceea, pentru a putea răspunde cum se cuvine chemărilor adresate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, noi toți cei care activăm în diferitele sectoare și instituții de cultură și artă, folosind cu pricepere principiile și metodele îndrumării politice, care s-au dovedit întotdeauna superioare celor administrative, ne simțim datori să avem grijă de calitatea ideologică și artistică a scrisului nostru, a întregii creații contemporane, de principialitatea discuțiilor pe care le purtăm în presă sau la uniunile de crea-

De aceea — misiunea artei teatrale de a contribui la formarea unei noi conștiințe înaintate a oamenilor zilelor noastre a stat întotdeauna la baza alcătuirii programului, a repertoriului.

Străduindu-se să-și îndeplinească menirea sa formativă — în cei peste patruzeci de ani de la înființare, Teatrul Giulești a considerat că dramaturgia originală răspunde cel mai bine acestei cerințe. De aceea, pe scenele noastre publice a putut înființa în piesele românești o diversitate de probleme — de personaje de la cele istorice, care vorbeau de existența noastră milenară pe aceste meleaguri sau zbaterea pentru a le păstra — pînă la eroii comuniști care s-au luptat pentru o nouă ordine — sau cei care astăzi făuresc istoria.

A acțiunile legate de democratizarea culturii, n-au fost niciodată pentru noi doar „sarcini” care trebuiau îndeplinite pentru că erau înscrise în planul de muncă. Însăși înființarea teatrului nostru a fost una din măsurile care veneau să contribuie la democratizarea acestei componente esențiale a existenței noastre.

Și cum esența democrației socialiste este „prin” și „pentru” om, pentru că, de fapt, nu există nimic care să merite atenție dacă nu este pus în slujba oamenilor, întregul program al teatrului a fost alcătuit astfel încît să vină în întîmpinarea realizării acestui deziderat.

Încercînd să-și fixeze și să-și păstreze caracterul său distinct — popular — teatrul nostru își alege acele lucrări dramatice, care prin mesajul lor ideologic și valoarea lor estetică răspund menirii sale.

Cu atît mai mult, în această etapă, în care comandamentul politico-educativ a căpătîi un rol preponderent, datorită orientărilor de excepțională însemnătate date la Congresul al XIII-lea, de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Formarea omului nou — finalitate a faptului teatral — s-a materializat în zeci de spectacole de referință, care duc masele mereu mai largi de spectatori, mesajul umanist al artei noastre.

Așa cum menționam, teatrul nostru a promovat o politică repertorială care a urmărit cu consecvență valorificarea piesei românești de actualitate. Dramaturgi astăzi reputați și-au găsit la începutul activității lor confirmarea la public, prin spectacole de referință, pe scena teatrului nostru. Urmărită cu consecvență, printr-un veritabil program al teatrului, această opțiune repertorială a stat la baza unei evoluții profesionale constante și solide a colectivului nostru.

Artiști de frunte al scenei noastre au obținut numeroase și importante premii, la toate edițiile Festivalului național „Cîntarea României”.

Un de an activitatea de creație s-a reflectat într-un număr important de spectacole, prezentate la sediu și în deplasare, în centre muncitorești sau în cîmine culturale. Un rol important îl au pentru noi spectacolele cu discuții și întîlnirile dintre creatori și cei cărora ne adresăm și care ne dau posibilitatea să simțim mai bine „pulsul” real al publicului.

Sprîjinim permanent artistic și tehnic, multe formații de amatori din capitală și avem satisfacția ca trei dintre ele să fie calificate în etapa finală a actualei ediții a Festivalului național „Cîntarea României”.

Ca slujitori ai artei socialiste, noi, cei ce muncim în Teatrul Giulești ne vom strădui să răspundem cu cînstă sarcinilor ce revin teatrului — ca instituție de cultură — din Programul ideologic al partidului, contribuind astfel la formarea conștiinței omului nou, participînd activ la făurirea noii orînduri.

ELENA DELEANU ■

Aici

Ce-i țara? „Trei frățini” ori șapte
 Legați prin rădăcini adînci și fapte
 Grăind la fel de două mii de ani
 Cum sînt ei strănepoți daco-romani,
 Cu rădăcini ce n-au fost nicicînd rupte,
 În fără număr numeroase lupte,
 Cu limba ce-a rămas a noastră sîntă
 Ca și la păsările care cîntă,
 Trecînd și graniți multe și hotare,
 Și munți și riuri, văi adînci și mare.
 Din Dunăre cu ape de argint
 Și nu departe tare de Corinț
 În miază-noapte prin Carpați pas
 Grăind la fel aceiași am rămas.
 Noi n-am plecat de-aici nici cînd, nici unde,
 Ca un hirciog care fricos s-ascunde,
 Și de-am avut cu noi aici părtași,
 Au fost doar codrii noștri uriași,
 Și de-au venit aici și veneții
 Noi tot nu ne-am mutat de loc de-aici.
 Cine ne-or vrea de-aici în alte spații
 Să mute el întîi de-aici Carpații
 Și cursurile apei țării toate
 Și Marea Euxină, dacă poate.

MIHAI BENIUC ■

de transformări gigantice în toate sferile activității și creației umane, în zona sensibilă și delicată a conștiinței, a moralei societății și individului.

Teatrul, ca artă a cetății încă de la nașterea sa, artă de mare tradiție în cultura noastră, a ocupat și ocupă o poziție de primă linie în acest uriaș proces transformator, iar repertoriul național și mai ales cel contemporan dă marca de prestigiu oricărei instituții teatrale. Teatrul Nottara, ca și alte teatre din Capitală, se străduiește să-și facă un titlu de onoare din promovarea dramaturgiei originale, a pieselor de actualitate. Pe cit posibil, și de calitate, lucru care nu e totdeauna ușor.

Dar, conștienți și mîndri de solară a nenumăratelor opere toate înfăptuirile noastre, ne

ție, de promovarea aceluși spirit tovarășesc și colegial care ne poate feri de păcatele unui trecut condamnat definitiv de istoricul Congres al IX-lea și de celelalte care i-au urmat, lucrînd și acționînd întotdeauna în spiritul ideilor novatoare și indicațiilor principale ale secretarului general al partidului nostru.

„Cu oamenii și pentru oameni, cu poporul și pentru popor”, este axioma pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu ne-a învățat s-o așezăm la temelie creației durabile, a oricărei munci de educație, axioma ce a devenit însuși crezul nostru politic, crezul nostru de viață.

Să-l urmăm întotdeauna cu pasiune și devotament!

ION BRAD ■

Pulsul real al prezentului

Congresul Educației Politice și Culturii Socialiste constituie un eveniment de o însemnătate majoră în viața social-politică a țării, iar pentru noi, oamenii de cultură și artă, prilejul unui bilanț al activității, un stimulent

pentru luarea de noi măsuri. În vederea perfecționării muncii pe care o desfășurăm.

Colectivul nostru n-a uitat niciodată că Teatrul Giulești s-a născut — s-a constituit — ca un teatru muncitoresc.

creind pentru innobilarea ființei umane

Izvorul pururi viu

Am urmărit cu vie și adincă emoție, înaltele îndemnuri adresate creatorilor, în strălucita cuvintare a secretarului general al partidului, președintele țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de a reveni mereu și mereu în munca și inspirația noastră, la izvorul pururea viu al spiritualității și sensibilității poporului român, singurul izvor în stare să ne ofere acele puteri unice și nebanuite, de a crea opere cu adevărat viabile și folositoare. Exemplul marilor clasici ai literaturii noastre, Eminescu, Creangă, Caragiale, Coșbuc, Sadoveanu, Rebreanu, și al altor altora, sint edificatoare în acest sens.

Mărturisesc că în fața unor asemenea îndemnuri pline de adevăr și adincă înțelepciune ființa mea e copleșită de marea emoție pe care orice scriitor sau gazetar o trăiește atunci când, recapitulând rezultatele trudei sale de zile și nopți asupra cimpului alb și neiertător al hirtiei, asupra cuvintului și miezului de idee pe care acesta trebuie să-l cuprindă, vede că a rămas o osebite dator. Dator față de sine, față de gândirea și simțirile fierbinți pe care își propusese să le exprime; dator, mai ales față de oamenii din jurul său, față de acei minunați eroi ai patriei noastre care, cu exemplară dăruire, cu dragoste și inteligență, cu spirit de sacrificiu, însuflețit de cel mai fierbinte patriotism, construiesc o viață nouă, într-o țară nouă, pe pământul moștenit de la părinți, moșii și strămoșii noștri. Lor le rămânem mereu datori cu operele noastre — muncitorilor, țărănilor, intelectualilor, milioanele de oameni care au înfăptuit revoluția pe pământul românesc, redând țării libertatea, demnitatea și mindria, înălțându-o, sub conducerea eroică a partidului comunist, pe trepte noi de civilizație și umanitate. Mă gândesc acum mai cu seamă la datorită mereu sporită care ne rămâne nouă, slujitorilor conștiinței, de a fi mereu la înălțimea timpului pe care îl trăim, la înălțimea eroilor acestui timp.

Nu-i un lucru ușor. Devenirea României pe scara civilizației moderne se face rapid, schimbările în viața materială și spirituală a țării au profundizmi nemaîntâlnite până acum, impactul scriitorului și gazetarului cu această realitate, deosebit de dinamică și de complexă, produce reverberații adinci, cu înțelesuri noi în conștiința sa, și tocmai de aceea el are nevoie de efort mărit și de uneltele cele mai fine pentru a transpune în paginile operei sale sensurile cele mai înalte ale acestei realități. Vom duce, astfel, mai departe acel crez al celui mai mare poet al neamului nostru, Mihai Eminescu, care, încă de la sfârșitul secolului trecut, spunea: „Credem că nici o literatură puternică și sănătoasă, capabilă să determine spiritul unui popor, nu poate exista, decât determinată ea însăși, la rîndul ei, de spiritul aceluia popor, întemeiată adică pe baza largă a genului național”. Și mai departe: „Fără îndoială există talente individuale, dar ele trebuie să intre cu rădăcinile în pământul, în modul de a fi al poporului lor, pentru a produce ceva permanent”.

Scriitorii, gazetarii din România de astăzi au cele mai generoase șanse să împlinească asemenea nobile dorințe.

Dacă ne gândim la faptul că instrumentul cel mai valoros al scriitorului și gazetarului este limba moștenită de la străbuni, păstrată, îmbogățită și apărată ca un nepieritor tezaur de cuget și simțire românească, de-a lungul secolelor, în scara nemuritoare a generațiilor, pe tot pământul românesc, vom vedea că acum putem exprima prin această limbă cele mai mari valori ale omului. Nu distrugerea vieții, ci afirmarea ei! Nu violența, morbidity, stările nocive... Ci armonia sufletească, cutezanța spirituală, eroismul acțiunilor!

Desigur, frumusețea ideii și frumusețea limbii în care sint exprimate ideile depind de cultura, de talentul scriitorului, al gazetarului respectiv. Cu atât mai mult, cred, nu ne putem permite să risipim, în jocuri gratuite, în căutări sterile, talentul. Individual fiind, talentul, aștia cit există la fiecare dintre noi, aparține poporului din care ne-am născut, de la care am învățat cum să gândim, cum să trăim, cum să luptăm, cum să muncim și să visăm. Lui, poporului, să-i închinăm cele mai frumoase realizări ale talentului nostru!

„Nu noi sintem stăpînii limbii, ci limba este stăpîna noastră!” — spunea marele Eminescu. Dacă limba română n-ar fi existat, eu n-aș fi existat ca scriitor; îngăduiți-mi, deci, în cheiere — această mărturisire — jurămînt de credință față de limba română:

Laudă limbii române

Lasă-mă, în patria de cuvinte,
Acum să colind,
În patria de cînturi, de șoapte,
de murmure...

Intr-o rostire de gînd
Cerul și pămîntul,
Cu briu de aur dulce, să le
cuprind,

Înțelesuri din veac,
Și de-acum,
Pe crestele albite-ale timpului,
Neostenite, să drumure.
Lasă-mă, dragostei mele de tine,
De țară, de mumă, de frate, de
zbor să-i zic dor...

Lasă-mă, răzimat în ușile
graiului,
Să plutesc ca pe-un nor,
Dealuri de sunete să urc, să
cobor,

Din gura pădurii,
Pînă la gura cîmpului, muntelui,
raiului.

Lasă-mă, focul ideii
Pe plaiul acesta-nstelat să-l ridic
spre cuprindere,
Necuprinsului margini să-l fac,
Cuprinsului nemărginire și
martor să-l fiu!

O, cit de bogat, cit de sărac
Este sufletul meu în învăpăiată
apîndere...

Ca aproape — adevărul din
lumea vorbită, ce viu!

Piară munții, piară cîmpiile.
Piară stejarii și apele...
Piară, de vor, ele însele,
pietrele!

Nimic încă, de-ar fi,
Sub privire să nu ne fîmînă,
Ne-am înălța, iarăși, turnuri
spre soare-vetrele,
Din puterea aceasta, pururea
nouă stăpînă,
Prea curată, biruitoare-ntru
cîntec,
patria din laptele mumei —
limba română.

PETRE GHELMEZ ■

Teatrul înfrumusețează viața

„Teatrul trebuie să-l facă pe om mai bun” — a spus un mare regizor la o conferință de presă din București. Mai bun din toate punctele de vedere. Plecînd de la un spectacol de teatru, trebuie să lucreze mai

bine, să fie mai generos, mai înțelegător, mai sensibil și chiar mai inteligent dacă s-ar putea. În cariera mea am jucat mai mult personaje negative. Dacă unele dintre ele îmi ies foarte bine cred că aceasta se

datorește și faptului că le priveșc dintr-un unghi de vedere din care mi-e foarte ușor să le demasc, să le acuz. Cum se întâmplă cu ultimul meu rol: o canalic. Unul dintre rolurile cu totul deosebite jucate de mine alături de marea artistă care este Aura Zuzescu, în piesa „Cei din Dangaard”, era un alcool. Mi-a ieșit cred foarte bine tocmai pentru că eu, făcînd sport, n-am băut niciodată.

Afindu-mă spre sfîrșitul carierei, mă gîndesc că, iertată fie-mi lipsa de modestie, am făcut cu fiecare rol al meu, mare sau mic, bune servicii în primul rînd personajului, piesei și autorului, mai puțin mie. Un actor poate să tragă foarte mult către el tot ce joacă. Mergînd la teatru îl vezi pe acel actor în niște roluri și nu în primul rînd niște personaje jucate de el. Tocmai de aceea nu pot apărea niciodată pe scenă fără să fiu ajutat de machiaj. Dacă nu sint machiat, dacă nu mi se face un cap, dacă nu mă schimb și ca înfățișare, am impresia că joc gol în fața publicului. De aceea nu mă cunoaște nimeni cînd ies pe poarta din spate a Teatrului Național și pornesc cu bicicleta spre casă. Asta-i bine pentru teatru și pentru misiunea actorului în teatru și poate mai puțin pentru propria publicitate.

De peste 23 de ani lucrez și ca îndrumător al unor formații artistice de amatori, la Teatrul muncitoresc „Marcel Anghelescu” al Combinatului Poligrafic „Casa Școlii” — una dintre cel mai vechi formații muncitorești din țară, la Întreprinderea de Confecții și Tricotaje București și la studioul „Luceafărul” al Școlii de ofițeri Băneasa. Pe unde am trecut, am întîlnit oameni îndrăgostiți de teatru și care își sacrifică din propriul timp liber pentru a sluji scena. Teatrul pentru ei e o pasiune, un lucru care le înfrumusețează viața. Venind cu consecvență la repetiții, o fac pentru că știu că pleacă de fiecare dată cu un cîstig. Iată de ce e teribil de importantă misiunea unui instructor care după orele de repetiții la teatru unde lucrează trebuie să vină în fața celor care îl așteaptă cu entuziasm, cu dragoste și pasiune, oricît ar fi de obosit, trebuie să fie totul, regizor, actor, scenograf, sunetist, pînă și suflor și pompier, să le insufle celor care au încredere în el și vin și ei după opt ore de muncă în Întreprindere sau combinat o prospețime nouă, să le solicite toată dăruirea necesară intruchipării actricești.

Satisfacția mea e că numărul celor cu care lucrez crește și ceea ce mă încîntă foarte mult, la ultima ediție a Festivalului național „Cîntarea României” am fost prezent în faza republicană cu trei spec-

Partidului

Tu ești izvorul care urcă-n trunchiuri viu
Și pînă-n ramuri ajunge-a lui vigoare
Cum tatăl trece viața și visele în fiu
Tu și-ai sădit lumina-n clasa muncitoare.

Ești demnitatea aspră a frunții și a minii
Ivind deopotrivă și vis și-nfăptuire.
Te simt în pacea pură a rîului și-a piinii
Vegheată prin unire, prin faptă și iubire.

GEO CALUGARU ■

tacole, bine cotate, în distribuția cărora am avut douăzeci de debutanți, ceea ce e foarte mult. La ICTB, celor cinci actori din vechea echipă li s-au adăugat zece debutanți. Aceasta n-a scăzut cu nimic valoarea artistică a reprezentanților față de edițiile precedente ci dimpotrivă le-au dat un plus de nou și prospețime.

Fac toate acestea în dorința mea de a servi cit mai bine teatrul de amatori, teatrul muncitoresc, teatrul de întreprindere, aici în Capitală unde sint atitea teatre profesioniste de mare valoare, lucrez din dorința de a face ca acest teatru să existe, să placă, să orienteze viața oamenilor spre bine și adevăr, așa cum ne-a cerut conducerea de partid la Congresul educației politice și culturale socialiste.

După ce am citit un articol în Știința tineretului i-am propus autorului să scrie o piesă pe aceeași temă: Căminul de nefamiliste al ICTB — exact fabrica în care trăiește teatrul muncitoresc pe care îl instruiesc. Tînarul reporter s-a documentat mai exact și a scris-o. Pentru prima dată artiștii mei se jucau pe ei înșiși, arta lor se inspira din propria lor viață modificînd-o în același timp. După părerea mea spectacolul e un eveniment atît pentru că e montat cinematografic și e foarte viu cit și pentru că e un exemplu edificator al felului în care arta se poate apropia de viață, de problematica muncitorească exactă, edificînd prin mijlocirea ei emoționantă o nouă conștiință, modelînd, formînd un om nou în fața lui însuși și al celorlalți tovarăși de muncă.

Teatrul de amatori trebuie să ajute viața și munca din întreprinderi în sensul că trebuie să-i facă pe oamenii de acolo mai buni tovarăși căutînd în acest sens să joace texte inspirate din propriile lor preocupări, din viața lor de toate zilele. Dacă ceea ce fac ei e artă adevărată, arta lor va ajuta implicit la creșterea calitativă a producției din întreprinderea respectivă.

VICTOR MOLDOVAN ■

Sentimentul valorilor noastre

Într-o „Vie de Tolstoi”, scrisă pe la începutul veacului, Roman Rolland insistă asupra preocupărilor de tinerete, al celui ce avea să creeze „Război și pace”, legate de valoarea absolută a omului. Tolstoi pledea-ză, în acei ani de început, pentru „l'homme comme il faut”, notează Rolland, concept vag, dar incluzînd în el frumosul, ca o caracteristică a acestui om. Portretul fizic însuși al unui asemenea om trebuie să aspire spre echilibru; cu atît mai mult cel spiritual, care pretinde, ca o trăsătură definitorie, cultura. Preocuparea lui Tolstoi pentru propria înfățișare, deși cu vanități juvenile, la ora aceea, are un puternic conținut etic, moral. Marele scriitor, mai tîrziu, se va situa pe pozițiile tuturor celor, care, de-a lungul timpului, au crezut în nevoia de perfectibilitate umană, au năzuit, cu mijloace proprii, cu rătăcirii proprii, într-un fel sau altul, să participe la generosul proces de modelare a ființei umane. La noi, Tudor Vianu

(desigur, nu e unicul), în a sa „Filosofie a culturii”, leagă însăși noțiunea de valoare, de ideea de valorificare prin om. Sensul culturii, la Vianu, este de a activa, a acționa asupra ființei umane, ajutînd-o să se perfecționeze. Valoarea culturală ca atare vine din nevoia interioară a omului de a progresa. Relația valoare-valorificare, la esteticianul și filosoful român, apare cu limpezi funcționalități sociale. Cultura este un dat viu, constituie un instrument de mare eficiență și finețe. Vianu separă cu atenție cultura de vulgarizarea operelor și valorilor culturii cu scopuri pragmatic-schematice. Cultura se constituie într-un sol al sufletului uman pe care cresc, tocmai de aceea durabile, modele de gîndire și acțiune. De aici și nevoia de temeinicie, de profunzime a înțelegerii valorilor culturii, oricare dintre ele, din împărțirea făcută de filosoful și esteticianul nostru. În esență, Vianu este preocupat de o operă prin care omul

să fie salvat de la deteriorarea morală, să fie ajutat să nu decadă prin pierderea memoriei culturale și a sentimentului valorilor, prin conștiința că existența se întemeiază pe puternice puncte cardinale și tocmai în această structură stă continuitatea ei. Dezvoltînd moștenirea viziunilor umaniste, epoca noastră consideră ca un întîm mod al ei de a fi imbinarea valorii cu valorificarea. Cultura socialistă are funcția, în primul rînd, de a crea valori culturale, în continuitatea operelor timpului parcurs, și din substanța nouă a unei realități bine delimitate social, ca avînd un caracter revoluționar, transformator de lumi și de oameni. Asumarea lumii trecute, în tot ceea ce are mai bun, constituie un program. După cum tot caracter de program declarat îl are întîlnirea (prin intermediul culturii) valorilor omului de ieri cu cele ale omului contemporan. Se realizează, astfel prima condiție a înțelegerii semnificației culturii: aceea de a da omului sentimentul că nu este singur, azvîrit în timp, străin în năzuințele lui, izolat și straniu în dorințele de a supraviețui. Această solidaritate, pe baza culturii, cu omul dintotdeauna, acest spațiu asumat al timpului cultural face legătura cea mai trainică posibilă, de altfel unica, între trecut, prezent și viitor. Omul, prin cultură, își zidește prezentul și aspiră către viitor, fiindcă are conștiința trecutului său, finalizat nu prin eșec, ci în stare să construiască opere mai puternice decît timpul. Funcționează aici o exemplaritate în timp care alcătuiește impulsul firesc, vital, pentru crearea altui timp, al celui nou. Cultura socialistă de la noi, construită în această viziune, în ultimele decenii mai cu seamă, își bazează funcționalitatea socială pe sădirea convingerii că omul este capabil să creeze valorile socialismului, fiindcă rațiunea lui de a se afirma, de a rezista în timp are o legătură organică cu aceste valori. Eficiența culturii are, așadar, înainte de toate, o justificare individuală de ordin moral, țînînd de competiția omului cu el însuși. Așa se explică și marea audiență, aproape necontrolabilă, impresionabilă în anvergura performanțelor ei, a operelor de valoare, în rîndul publicului. Aici sint, desigur, efectele benefice ale deceniilor de intensă explicare a rolului culturii în alcătuirea personalității umane, culturalizarea ca atare; își spun cuvîntul cuprinderea și calitatea învățămîntului. Dar, pe fondul unei vieți culturale multiple, cu repere în opere de valoare, capătă firești explicații, care trimit la etica realizării omului într-un context de afirmare a unui tip de societate, atitudinile exemplare, cultul, — răspîndit — al performanței, al faptei exemplare, contagiunea soluțiilor cu efecte de model pozitiv. Cu alte cuvinte, trebuie subliniat, ca efect al valorificării culturii prin fapta omului, atmosfera de morală a muncii, de etică a edificării unei lumi mai bune, mai drepte, mai umane în sensuri și finalități, care caracterizează societatea românească de azi. Toate acestea sint exprimate în numeroase rînduri în documentele de partid și se desprind cu limpezime și din recenta cuvintare a secretarului general la Congresul Educației Politice și Culturii Socialiste. Sint aspirații care dau suport de faptă atît operei culturale, cit și dialogului despre cultura noastră și misiunea ei, raportată la timp și societate.

PLATON PARDAU ■

România de la un august la altul

La cel mai înalt nivel al tehnicii mondiale

Dacă se poate vorbi despre un punct cheie al industriei electrotehnice românești, acela este, fără îndoială, bine cunoscutul ICPE, locul de naștere al unor realizări ce se întind de la peria celui mai mic motor electric, până la Platforma de foraj marin, sau prima centrală electrică românească. For suprem în coordonarea și elaborarea de noi soluții tehnice, vitale pentru economie, Institutul de cercetări pentru industria electrotehnică și-a creat în fiecare domeniu din gama extraordinar de largă a preocupărilor sale, compartimente de cercetare, de realizare a prototipurilor, ca și o microproducție care atinge deseori cifre industriale. Colective complexe — electrotehnicieni, electroniști, fizicieni, chimiști, tehnologi, matematicieni, economiști, biologi — angrenate într-o cercetare interdisciplinară, sînt semnatarele unor soluții a căror originalitate este atestată de numeroase brevete

și medali de aur obținute la târguri sau expoziții internaționale.

Trăsătură esențială a muncii de cercetare în prestigiosul institut bucureștean — viteza de înnoire — este de-a dreptul amețitoare. La ICPE harta sinoptică este mereu nouă, mereu remodelată după necesitățile unei economii naționale în plină dezvoltare.

Concepții de milioane prind contur în doar câteva luni, sferile cu realizări de vîrf se extind continuu.

Aflați în imposibilitatea de a vă prezenta toate elementele de noutate pe care le etalează ICPE-ul chiar într-un singur an, ne vom opri la un exemplu, cel al motoarelor electrice — și nu doar pentru popularitatea lor, de necontestat.

Dialogul cu dr. ing. Vasile Nicolae, șeful colectivului „Mașini electrice speciale de curent alternativ” îți dezvăluie un salt în domeniu aproape incre-

dibil. Colectivul în sine ar putea fi privit ca un „nou născut” — a luat ființă în 1986 — dacă n-ar prezenta, după doar un an de viață, realizări de-a dreptul spectaculoase. Ne vom explica. În ICPE, preocuparea în domeniul motoarelor cu curent continuu dăinuie de peste treizeci de ani. Pe plan mondial se înregistrează în anii din urmă tendința dezvoltării unor noi tipuri de mașini — cele de curent alternativ — motivația fiind perfect întemeiată. În realizarea acestor servomotoare se distigă atât prin creșterea performanțelor tehnice, cât și prin obținerea unor avantaje economice referitoare la reducerea consumurilor materiale. Nu în ultimul rînd, înlocuirea mașinilor de curent continuu cu cele de curent alternativ conduce la obținerea unui spor de fiabilitate, prin eliminarea contactelor alunecătoare. În plus, o serie de noi domenii ce presupun condiții de exploatare mai dificile, fac aceste mașini de neînlocuit. Mașina de rectificat, pompele de vid sau frezele dentare — cu număr extrem de mare de turații — se găsesc în imposibilitatea de a utiliza vechile motoare de curent continuu.

Obişnuți să pătrundă, fără

teamă, în domenii de pionierat, cercetătorii de la ICPE și-au constituit un colectiv de oameni a căror pasiune este, fără exagerare, mașina de tip nou. Un exemplu elocvent îl constituie însuși șeful colectivului, Vasile Nicolae, atras de acest tărîm necunoscut încă de pe băncile facultății. Lucrarea de diplomă, teza de doctorat ale tinărului inginer, toate cercetările sale vizează aceste tipuri de servomotoare. Și cum pasiunea împletită cu înaltul profesionalism își spun întotdeauna cuvîntul bilanțul unui singur an de activitate este extraordinar. Laboratorul nou creat s-a specializat în motoare electrice pentru acționări cu turație reglabilă de tipul celor utilizate în domeniul mașinilor unelte cu comandă numerică, roboți industriali, echipamente periferice pentru calculatoare etc. România fiind la ora actuală singura producătoare din țările socialiste de astfel de motoare, foarte aproape de performanțele mondiale.

Cercetările vizează motoare sincrone cu magneti permanenți ca și motoare asincrone specializate, toate adaptate funcționării în sisteme cu frecvență variabilă. Sînt deja în curs de

asimilare o serie de astfel de servomotoare cu rotor cilindric cuprinzînd nu mai puțin de 10 tipodimensiuni, dintre care jumătate au fost concepute de la începutul anului în curs. Este un început, afirmă specialiștii ICPE-ului, un început promițător care permite dezvoltarea și diversificarea unei noi serii de servomotoare fără perii cu rotor-disc și creșterea performanțelor prin utilizarea magnetilor permanenți de energie ridicată. Această largă gamă de produse a creat de pe acum posibilitatea realizării unor roboți și mașini — de la cele mai mici, utilizate în industria electronică, pînă la marile mașini unelte ale industriei grele. Solicitate la export, sînt în curs de testări pentru Uniunea Sovietică, Republica Democrată Germană, Cehoslovacia, Polonia și Bulgaria.

„Am avut o perioadă foarte plină”. Este singurul comentariu al inginerului Vasile Nicolae referitor la anul care a trecut, an în care, colectivul pe care-l conduce, „noul născut” al ICPE-ului, a crescut precum volnicul din povești.

LIANA MOLNAR ■

La ora cînd apare revista, pentru mulți bucureșteni imaginile din această pagină nu vor mai constitui, cum era intenția noastră, o informație de ultimă oră. Și aceasta pentru că, deși deschis doar de două zile, de două zile și jumătate mai exact, noul magazin universal „Titan”, amplasat la intersecția a două importante artere, Bulevardul Leontin Sălăjan și strada Liviu Rebreanu, din cartierul-orăș Balta Albă, este deja un reper familiar, înscris în traectoria preocupărilor gospodărești cotidiene nu doar de către locuitorii zonei ci și de locuitorii din alte părți ale Capitalei noastre.

Prestigioasă prezentă în buchetul atât de bogat de înfăptuiri prin care bucureștenii cinstesc a 43-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, complexul comercial Titan se impune atenției, sub toate aspectele, ca o realizare remarcabilă în efortul de permanentă dezvoltare a rețelei de instituții, așezăminte, de spații și alte dotări menite să ridice necontenit calitatea vieții oamenilor. Edificiul, în a cărui realizare meritele proiectanților și constructorilor de la Întreprinderea antrepriză generală de construcții industriale București ca și ale specialiștilor de la Institutul de proiectări pentru lucrări comerciale din Capitală ne-au fost, pe bună dreptate, subliniate, constituie, exterior și interior, ca aspect și ca funcționalitate, o reușită racordată la tendințele și soluțiile cele mai moderne ale domeniului.

Nu voi stărui asupra plăcutei și armonioasei vederi generale pe care ți-o oferă această clădire — parter și 4 etaje — un cub de beton și sticlă, aceasta, preponderent fiind, asigură interiorului lumina cea mai favorabilă; nu-mi asum nici ambiția

unei descrieri interioare, varietatea și ingeniozitatea soluțiilor adoptate în decorarea, fiecărui etaj, în amenajarea spațiilor de vânzare și prezentare, în conceperea, realizarea și dispunerea mobilierului etc., implicînd riscul multor omisiuni. Și apoi, nici o descriere nu-ți poate oferi bucuria și plăcerea pe care ți le oferă propria privire la fața locului.

„Titan” este un magazin universal. Universul său — în exclusivitate produsele industriale.

Sub presiunea obișnuinței aș fi în-

Ați fost la Titan?

demnat să spun că ne-am numărat printre cei dinții vizitatori ai noului magazin, numai că expresia, pentru a fi exactă, cere în acest caz o precizare: cei dinții vizitatori au fost cîteva mii. „Titan”, iată o excelentă justificare de nume, le-a făcut față cu succes. Și cum reclama cea mai bună, cea mai eficientă o fac chiar clienții atunci cînd părăsesc magazinul mulțumiți și încințați de ceea ce le-a oferit și de felul cum le-a oferit, iată că a doua zi numărul celor care au trecut pragurile celor trei uși larg deschise ale „Titanului” a fost de și mai multe mii. Care mii, constituind tot atitea pretenții și gusturi, au fost, o spun cu certitudinea pe

care mi-au dat-o și chipurile mulțumite ale oamenilor, și vorbele de apreciere la adresa magazinului și a mărfurilor, cit mai ales brațele și sacosele lor purtînd cumpărăturile făcute, pe de-a-ntregul satisfăcute.

Există desigur o fascinație și o febră a începutului; cine nu-l atras de avantajele indiscutabile ale alegerii dintr-un raft sau depozit plin. Urmarindu-l la lucru pe tovarășul Marian Bogdan, energicul director adjunct de la „Bucur-Obor”, întreprindere din rețeaua căreia face parte și „Titan”, ca și pe ceilalți colegi de muncă dintr-un comandament instalat aici, într-un birou încă neamenajat, sau luînd cunoștință, din prezența prelungită în unitate a tovarășei Adriana Tașu, director general adjunct la Direcția comercială a Capitalei, de atenția pe care autoritățile municipiului au dat-o și o dau realizării și bunei funcționări a noului obiectiv, am înțeles că pentru specialiștii comerțului care au în grijă „Titanul”, astfel de subtilități de psihologie a cumpărătorului nu sînt deloc subtilități și că ei s-au pregătit corespunzător. Răfurile tuturor celor 32 de raioane care structurează cei peste 9000 de metri pătrați ai magazinului au fost bine încărcate, iar depozitele aferente, aflate, datorită soluțiilor constructive bine chibzuite, chiar în preajma locurilor de desfacere, le vor menține, se speră și se acționează în acest sens, în permanentă la fel de imbietoare și promițătoare oricît de mare ar fi volumul de vânzări.

Nu poți să nu constăți că noul magazin are un colectiv extrem de tînăr. Însăși alcătuirea lui reprezintă o performanță demnă de toate laudele. Și mai ales de deviza care-l animă: La „Titan” oricînd bine primiiți. La „Titan”, totdeauna mulțumiți.

Fotografii de ELENA GHERA ■

România — Țară a Păcii

Președintele Nicolae Ceaușescu — Erou al Păcii

În aceste zile de puternică efervescență politică, în care întreaga noastră națiune sărbătorește împlinirea a 43 de ani de la istoricele evenimente de la 23 August 1944, moment de cotitură în istoria poporului român, început al unei noi ere de progres și civilizație, constituie un motiv de legitimă mândrie patriotică și deosebită satisfacție faptul că România socialistă se bucură astăzi de un prestigiu fără egal în întreaga ei istorie, având numeroși prieteni pe toate meridianele globului, conlucrând activ cu cvasitotalitatea popoarelor lumii, pe baza unor principii ferme și drepte, promovind o politică umanistă de pace și largă colaborare internațională.

Acțiunile ample și consecvente întreprinse pe plan extern în aceste peste patru decenii, dar mai ales strălucita serie de inițiative lansate de la București în perioada de după Congresul al IX-lea al P.C.R., epocă intrată în conștiința națiunii sub denumirea de „Epoca Nicolae Ceaușescu”, au făcut din România socialistă un factor important în eforturile de democratizare a vieții internaționale, un apărător ferm și statornic al independenței, suveranității și libertății popoarelor, un promotor clarvăzător și consecvent al cauzei supreme a contemporaneității: Pacea.

Angajarea constantă a României în dezbaterile responsabile a marilor probleme ale lumii de azi, în găsirea unor soluții urgente și realiste acestor probleme, are ca punct de plecare necesitatea instaurării unui climat de pace, securitate și bună înțelegere pe plan mondial, singurul în măsură să asigure progresul și independența popoarelor, să ofere întregii omeniri o perspectivă de dezvoltare în siguranță, la adăpost de pericolul unei conflagrații pustiitoare. Având permanent ca obiectiv fărâșirea unor condiții cât mai prielnice pentru afirmarea păcii și stabilității, într-o epocă dominată de tensiune și încordare, România a prezentat comunității mondiale o strălucită serie de propuneri care s-au cristalizat într-un program complex de dezarmare, care are în centrul lui dezarmarea nucleară, eliminarea armelor chimice, reducerea trupelor și armamentelor convenționale și a cheltuielilor militare ale statelor, alocarea resurselor astfel eliberate în slujba dezvoltării și progresului. Ca țară europeană, România acționează constant pentru edificarea securității și dezvoltarea cooperării în Europa, pentru transformarea Balcanilor într-o zonă liberă de arme nucleare. Altit în cadrul Organizației Națiunilor Unite, al unor reuniuni internaționale, cit și pe plan bilateral, țara noastră s-a pronunțat și a acționat ferm și consecvent în favoarea unei politici de dialog și conlucrare pe plan mondial, pentru abolirea oricăror practici imperialiste, colonialiste și neocolonialiste, de forță și dictat, de amestec în treburile interne ale altor popoare, pentru edificarea unei noi ordini politice și economice internaționale.

Ampla deschidere a României spre lume a constituit o coordonată fundamentală a politicii externe românești, găsindu-și expresia în dialogul permanent purtat de președintele Nicolae Ceaușescu cu șefi de stat și de guvern din țări de pe toate continentele, cu conducători de partide și mișcări de eliberare națională, cu alte personalități ale vieții politice, economice și cultural-științifice din întreaga lume.

Politica externă realistă și constructivă promovată de partidul și statul nostru, concepția științifică, profund novatoare care stă la baza ei, apelurile și inițiativele de mare răsunet internațional lansate de la București au făcut ca România de astăzi să fie cunoscută și prețuită mai mult ca oricând în rindul națiunilor lumii, numele țării și al președintelui ei regăsindu-se frecvent în coloanele presei internaționale, în emisiunile radioului și televiziunii de pretutindeni, în relatări care exprimă admirația și respectul pentru o țară care prin tot ceea ce întreprinde se dovedește a fi ȚARA A PACII, având în fruntea sa o personalitate de prim rang a lumii contemporane, ctitorul Epocii de Aur a României, președintele Nicolae Ceaușescu.

O politică de mare deschidere

Politica externă a României socialiste a cunoscut în ultimii 22 de ani un dinamism fără precedent ilustrat, între altele, și de continuă extindere a relațiilor sale externe cu aproape toate statele lumii.

● Dacă în 1965 România avea relații diplomatice cu numai 67 de țări, în prezent întreține relații diplomatice și economice cu 155 de state.

● Partidul Comunist Român întreține relații de colaborare cu peste 200 de partide comuniste și muncitorești, socialiste și social-democrate, partide de guvernământ din țările în curs de dezvoltare și nealiniate, alte forțe democratice și progresiste.

● Țara noastră a construit sau participă la construirea în cooperare a peste 180 obiective economice de interes național în țările în curs de dezvoltare.

● Mii de specialiști români acordă asistență tehnică în 60 de țări în curs de dezvoltare, în cele mai variate domenii de activitate; peste 20 000 de tineri din aceste țări studiază în institute de învățământ superior din România.

Prodigioasă activitate consacrată făuririi unei lumi mai bune și mai drepte

● Mesajul de pace al poporului român, dorința sa de colaborare fructuoasă cu toate popoarele lumii, demersurile și acțiunile președintelui Nicolae Ceaușescu s-au aflat la loc de frunte pe agenda de lucru cu prilejul celor peste 200 de vizite oficiale la nivel înalt întreprinse de tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, în țări din întreaga lume.

● Promotor al dialogului amplu cu statele lumii, președintele Nicolae Ceaușescu a avut pe pământul țării întâlniri și convorbiri cu peste 300 de șefi de state și de guverne.

● Cu aceste prilejuri au fost semnate peste 100 Declarații solemne și Declarații comune și circa 600 de alte documente oficiale care au deschis ample perspective dezvoltării colaborării României cu aceste state pe plan bilateral, cit și pe arena internațională, pentru promovarea intereselor păcii, destinderii și progresului general.

● Înalta prețuire și admirație pe plan mondial față de personalitatea președintelui Nicolae Ceaușescu și-au găsit expresia în acordarea de către diferite state și prestigioase organizații naționale și internaționale a 130 înalte distincții, ordine și medalii.

● Ca expresie a înaltei aprecieri față de gândirea novatoare a președintelui Nicolae Ceaușescu, renunțate instituții de învățământ superior de peste hotare au conferit șefului statului român titlul de „Doctor Honoris Causa”. Printre acestea se numără: Universitatea din Nisa, Universitatea Centrală din Ecuador, Universitatea Națională San Marcos din Peru, universitățile din Buenos Aires și Sud-Bahia Blanca,

Universitatea Filipineză, Universitatea Yucatan-Mexic și altele.

● Opera de inestimabilă valoare a președintelui Nicolae Ceaușescu este tipărită în limbi străine și răspândită pe toate meridianele, consemnându-se apariția a circa 160 de volume, în 30 de țări, din Europa, America de Nord și de Sud, Asia, Africa și Oceania.

Pentru o lume a păcii, fără arme și fără războaie

● Ca urmare a unei inițiative a României, Adunarea Generală a O.N.U. a proclamat „Deceniul dezarmării 1970—1980”.

● Istoricile inițiative de pace și dezarmare ale tovarășului Nicolae Ceaușescu au fost sprijinite cu entuziasm de întregul nostru popor, printr-o suită de mari adunări populare ce au avut loc în întreaga țară, precum și prin Apelul poporului român însumând 18 milioane de semnături, trimis celei de-a doua sesiuni speciale a Națiunilor Unite consacrate dezarmării.

● Ca urmare a strălucitei inițiative a președintelui Nicolae Ceaușescu, România a trecut, în mod unilateral, la reducerea cu 5 la sută, în 1986, a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare, hotărâre aprobată unanim de întregul popor prin referendumul de la 23 noiembrie.

Pentru progresul tuturor națiunilor

● În perioada 1965—1967, România a inițiat la O.N.U. o serie de rezoluții vizând promovarea cooperării internaționale în sprijinul țărilor în curs de dezvoltare.

● În 1975, la sesiunea specială a Adunării Generale a O.N.U. a fost prezentat documentul „Poziția României cu privire la instaurarea unei noi ordini economice internaționale” în care era formulat imperativul ca toate statele lumii, înțelegând consecințele grave ale inaportării economice pe întinse spații geografice, să contribuie activ la lichidarea subdezvoltării, la instaurarea unor noi relații economice, care să ducă la edificarea unei noi ordini economice internaționale.

● În anul 1983 este prezentat la sesiunea UNCTAD de la Belgrad un document privind poziția, propunerile și acțiunile României, inițiativă cu profund ecou menită să contribuie la găsirea căilor vizând lichidarea decalajelor dintre țările bogate și cele sărace, rezolvarea problemei datoriei externe etc. Aceste prețioase idei aveau să fie reafirmate în Mesajul președintelui Nicolae Ceaușescu adresat sesiunii UNCTAD VII desfășurată anul acesta la Geneva.

Largă apreciere internațională

● PRAVDA (U.R.S.S.): „Făcând o analiză a drumului parcurs, poporul român are cu ce se mândri. În

aceste înfăptuiri s-au vădit marile potente ale sistemului economic descătușat de robia proprietății private, avântul în muncă al oamenilor liberi de exploatare, colaborarea frățească și intrajutorarea țărilor socialiste. Din punct de vedere științific și practic, o însemnătate excepțională au avut conjugarea legităților generale, elaborate de întreaga istorie a socialismului, privind evoluția lui ca orinduire socială și ca sistem mondial, cu particularitățile naționale, condiționate de dezvoltarea economică, politică și culturală a țării, cu istoria și tradițiile ei”.

● LA CAPITAL (ARGENTINA): „România, țară europeană străjuită de Munții Carpați și scaldată de apele fluviului Dunărea și ale Mării Negre și-a legat destinul de mai bine de două decenii de numele conducătorului său. Mereu și pretutindeni se vorbește de «România și președintele Nicolae Ceaușescu». Imaginea României de azi a ajuns până în cele mai îndepărtate colțuri ale Pământului, datorită acestui om de excepție, personalitate proeminentă a vieții internaționale contemporane”.

● THE MINARET (S.U.A.): „Românii și-au asumat partea lor de răspundere, acționând cu fermitate și perseverență pentru destinul pașnic al Europei. Președintele Nicolae Ceaușescu reafirmă hotărârea țării sale de a face totul pentru a dezvolta colaborarea cu toate statele europene, pentru realizarea unei unități noi între toate popoarele bătrânului continent”.

● JORNAL DE ANGOLA (R.P. ANGOLA): „Se spune, pe drept cuvânt, în toate limbile pământului, că prietenul la nevoie se cunoaște. Adevărul este că România, președintele Nicolae Ceaușescu se afirmă ca prieteni devotați ai țărilor în curs de dezvoltare. Prietenii care, prin fermitatea exemplului și prin prestigiul în lume, sprijină cu generozitate una din cele mai importante cauze ale epocii noastre”.

● IL CORRIERE DI ROMA (ITALIA): „Conștiința contemporană reține numele României cu recunoștința contribuției sale constante la afirmarea și la realizarea idealurilor celor mai bune ale umanității. Este o contribuție direct legată de gândirea și activitatea președintelui țării, Nicolae Ceaușescu, apreciat continuu pentru valoarea ideilor sale, de către toate națiunile care prețuiesc pacea, libertatea, independența. Deschiderea geografică și politică de care se bucură contribuția românească este reprezentativă prin ea însăși și se regăsește în mediile politice și sociale cele mai diferite, în țări cu regimuri social-politice diverse, în curs de dezvoltare sau industrializate, în toate reuniunile internaționale”.

● FLASHES (BRAZILIA): „Drumul străbătut de România în întreaga sa istorie demonstrează eforturile și realizările unei națiuni dornice să trăiască în pace cu toate popoarele lumii, corolar al politicii externe a României socialiste, tot mai activ prezentă în viața internațională”.

Grupaj realizat de ION VIRGIL ■

● Sesizări, propuneri, soluții — un dialog fructuos între cetățeni și autorități ●

Constatănd cu satisfacție că sprijinul acordat cetățenilor de către diversele foruri, instituții, organizații obștești și altele — cărora ne adresăm în vederea soluționării problemelor ridicate în scrisori — este tot mai activ, că grija față de om și nevoile sale se manifestă pregnant și sub acest aspect, ne-am propus ca în cuprinsul paginii de astăzi să inserăm o serie de răspunsuri reprezentând rezolvări concrete privind problemele semnalate.

■ **Direcția Comercială a județului Brăila:** „Urmare notei apărută în revista dumneavoastră nr. 30, din 24 iulie a.c., referitoare la unele deficiențe ce se manifestă încă în privința aprovizionării cu apă minerală și băuturi răcoritoare vă facem cunoscut că, încă din data de 4 august 1986, prin adresa nr. 2428 am înaintat Ministerului Comerțului Interior tabelul cuprinzând necesarul de produse alimentare, inclusiv pentru apă minerală. Furnizorii, însă, care urmau să asigure cantitățile de apă minerală stabilite au rămas în restanță cu 728 000 litri, fapt ce a determinat absența acestora de pe piață în unele perioade. Pentru recuperarea restanțelor și normalizarea graficelor de livrare am organizat deplasarea lucrătorilor noștri la furnizorii respectivi — unitățile din Sincraeni, Vatra Dornei, Bîrborțeni și Borsec — de la care au și preluat 380 000 litri, astfel încât se prevede ca în cel mai scurt timp întreaga cantitate restantă să fie recuperată. În privința băuturilor răcoritoare vă informăm că în zilele viitoare va fi dată în funcțiune o nouă linie de imbuteliere a sucurilor, care va permite sporirea cantităților și a sortimentelor de băuturi răcoritoare livrate comerțului, precum și eliberarea unei linii pentru imbutelierea apei carbogazoase, care va suplini insuficiența apei minerale. În continuare, vom acorda o atenție deosebită organizării desfacerii băuturilor răcoritoare în condiții civilizate, păstrării permanente a calităților acestora. Nota apărută în revista dumneavoastră ne-a fost de un real folos și vă mulțumim.”

La rîndul nostru, mulțumim pentru acest răspuns prompt, cuprinzător, la obiect!

■ **Consiliul popular al județului Satu Mare:** „Referitor la scrisoarea semnată de Gheorghe Moisa din satul Sărvăzel, județul Satu Mare, prin care solicită încadrarea fiului său — Sorin Silvășan la Asociația economică intercooperativă Chereușa, vă comunicăm că începând cu data de 1 august 1987 susnumitul a fost încadrat și lucrează la unitatea amintită.”

■ Pentru Niculina Vulcan din Capitală, Alea Valea Prahovei nr. 2, bl. 7, apart. 91, Sector 6, care sesiza întreruperea funcționării postului său telefonic, un răspuns favorabil din partea Direcției de Telecomunicații a municipiului București — Secția cabluri-dezvoltare-montaaj: „Întreruperea constatată s-a datorat unui deranjament apărut la un cablu telefonic de mare capacitate, cablu care, în prezent a fost înlocuit. Pentru perioada de nefuncționare a postului dumneavoastră telefonic vi se va acorda scăderea de taxă corespunzătoare.”

■ **Consiliul popular al Sectorului 5 București — Comitetul executiv:** „Urmare scrisorii grupului de locatari al imobilului din strada Felicia Racoviță nr. 8, prin care se sesizează faptul că imobilul vecin, situat la nr. 10, prezintă pericol de prăbușire, s-a procedat la verificări care au confirmat sesizarea. Prin urmare, în ședința Comitetului executiv al Consiliului popular al Sectorului 5 s-a stabilit evacuarea familiei Dădălu din locuința respectivă, acestea atribuindu-i-se un apartament cu două camere, confort I, în blocul 12 Ferentari — Sectorul 5.”

■ **Direcția județeană Vrancea pentru probleme de muncă și ocrotiri sociale,** răspunzând cu promptitudine solicitării Gabrielei-Lăcrămioara Munteanu din Focșani, str. Bucegi nr. 25, sc. 1, apart. 1, care, împreună cu fratele său minor se afla într-o situație deosebită, ne informează că semnatara scrisorii a fost repartizată să lucreze la

I.J.P.I.P.S. Focșani ca muncitoare, iar fratele său, elev, va fi sprijinit în vederea obținerii pensiei de urmas.

■ Mai mulți cititori, printre care se află și Dinu Cojocaru din comuna Voluntari, Sectorul Agricol Ilfov, ne sesizau cu ceva timp în urmă faptul că, pentru a-și ridica lemnele de foc și cărbunii pentru iarnă, la depozitele de combustibil li se pretinde să-și asigure cum vor putea transportul, acestea de-zangajându-se de orice obligații în acest sens. Adresându-ne întreprinderii pentru distribuirea combustibililor solizi și materialelor de construcție-București, am fost asigurați că s-a renunțat la această măsură, iar cetățenilor le vor fi puse la dispoziție și mijloacele de transport necesare, bineînțeles, contra cost.

■ **Consiliul popular al Sectorului 2 al Capitalei:** „Verificându-se aspectele semnalate în scrisoarea semnată de Mariana Pavel din București, Str. Amurgului nr. 28, bl. P 7, sc. 1, et. 3, apart. 66, care se referă la o serie de defecțiuni de construcție la apartamentul situat pe str. Alexandru cel Bun nr. 12 — repartizat de curind — s-a constatat că acestea se confirmă. Ca urmare a intervențiilor făcute de către I.C.R.A.L. Colentina la constructorul blocului — I.A.C.P.B. — acesta a executat toate remediile ce-i reveneau în sarcină conform legii în vederea asigurării funcționalității normale a apartamentului.”

■ **Direcția Comercială a județului Bacău,** referindu-se la scrisoarea Niculinei Ungureanu din Bacău, str. Bicăz nr. 136, în care se evidențiază comportamentul necorespunzător al lucrătoarei Mariana Murărescu de la unitatea de încălziminte a Cooperativei „Progresul”, din localitate, ne confirmă cu promptitudine rezultatul cercetărilor întreprinse, în urma cărora lucrătoarea respectivă a fost sancționată. Desigur, normele firești de conduită trebuie respectate și de către lucrătorii comerciali!

■ **Ministerul Sănătății — Direcția asistenței medicale:** „Urmare scrisorii adresată dumneavoastră de Florin Budileanu din comuna Vama Buzăului, județul Brașov, și trimisă nouă spre rezolvare și facem cunoscut că petentul — conform dorinței sale — a fost programat pentru internare în Clinica de neurologie a spitalului Colentina. Documentele necesare internării i-au fost întocmite de către Direcția sanitară a județului Brașov, care a primit dispoziție în acest sens.”

■ Marin Duță din satul Cornățel, comuna Poboru, județul Olt, își exprima nu demult nemulțumirea față de faptul că nu poate beneficia de publicațiile la care este abonat, solicitând soluționarea acestei situații. În această privință, iată și răspunsul Direcției județene de poștă și telecomunicații-Olt: „Aspectele sesizate de petent se confirmă. Lucrătorul vinovat a fost sancționat conform prevederilor legislației în vigoare, iar cazul a fost prelucrat cu întregul colectiv de lucrători ai oficiului P.T.T.R. Poboru, în vederea evitării pe viitor a unor situații asemănătoare.”

■ Un răspuns de mai larg interes cetățenesc, vizind îmbunătățirea condițiilor de transport pentru navetiștii care circulă pe ruta Buzău-Mărășești, primim din partea Departamentului Căilor Ferate — Serviciul circulație, ca urmare a scrisorii semnate de Toma Popescu din Rimnicu Sărat, str. Zorilor nr. 42, județul Buzău. Astfel am fost informați că, de curind, avându-se în vedere necesitățile de transport ale oamenilor muncii, au fost repuse în circulație trenurile 5011 și 5040 pe distanța Buzău — Mărășești și retur.

■ **Ministerul Justiției:** „În legătură cu articolul intitulat „O regulă care n-are nevoie de excepție” publicat în numărul 27 (1672) din 3 iulie 1987 al revistei dumneavoastră, vă facem cunoscut că, în urma verificării aspectelor semnalate, au rezultat următoarele: referitor la dosarul nr. 14903/1986 al Judecătoriai Craiova, rezultă că sentința acestuia prin care s-a respins plîngerea făcută de Popa Petru împotriva hotărârii comisiei de judecată de pe lângă

Consiliul popular al comunei Celaru, este nelegală și netemeinică, nefiind administrate probele necesare pentru stabilirea vinovăției sau nevinovăției făptuitorului Gird Gheorghe. Ca urmare, dosarul a fost trimis Procuraturii Generale cu propunerea de a se declara recurs extraordinar împotriva sentinței pronunțate, în vederea desființării acesteia și rejudecării procesului, cu care prilej instanța ar urma să efectueze toate dovezile pentru stabilirea adevărului și sancționarea celor vinovați.”

■ Și câteva soluționări privind clarificarea situației profesionale a acelor care ni s-au adresat în acest sens: **Direcția județeană Dolj pentru probleme de muncă și ocrotiri sociale** ne informează că Valerica Constantin din comuna Malu Mare-Dolj a fost încadrată la Întreprinderea „Electroputere” din Craiova; **Consiliul popular județean Iași,** referitor la solicitarea formulată de Bogdan-Dragoș Panțiru din Iași, Șoseaua Națională nr. 46 A, de a obține un loc de muncă, i-a oferit un post la Cooperativa „Prestarea”, unde în prezent își desfășoară activitatea; **Direcția județeană Dimbovița pentru probleme de muncă și ocrotiri sociale** ne-a comunicat că Vasile Drăguțoiu din satul Valea Voievozilor a fost repartizat la secția din Tirgoviște a I.R.I.D.G.N. București.

■ Cu promptitudine, ne-a răspuns din partea Ministerului Sănătății, **Direcția farmaceutică și a aparatului medical** cu privire la scrisoarea semnată de piteșteanul Florea Stochineci, cartier Războieni, bl. 3, sc. E, apart. 20: „În legătură cu scrisoarea adresată dumneavoastră de F.S. prin care acesta solicită sprijin pentru procurarea unor medicamente, vă facem cunoscut că am dispus livrarea lor prin Oficiul farmaceutic Pitești, care, la sosirea lor va comunica petentului farmacia de la care le va ridica pe baza prescripției medicale, contra cost.”

■ **Consiliul popular al județului Neamț:** „Referitor la scrisoarea adresată redacției de către Radu Agachi din comuna Roznov, prin care acesta solicită sprijin pentru repartizarea în muncă, vă informăm următoarele: numitul este în vîrstă de 29 ani, absolvent al Liceului de cultură generală; s-a luat legătura cu cooperativa „PRESTAREA” din Piatra Neamț, și cu dispoziția nr. 3626 a fost repartizat ca muncitor la sectorul de construcții al respectivei cooperative.”

■ **Direcția de Telecomunicații a municipiului București:** „Urmare sesizării Otiliei Georgescu, domiciliată în strada Vergului nr. 7, blocul 18, scara A, apartamentul 31, Sectorul 2 — cu privire la taxarea exagerată a convorbirilor adiționale efectuate în conținutul postului său telefonic — s-au efectuat verificări în rețea constatîndu-se un deranjament care afecta conținutul. Față de această situație, numitei i s-a comunicat, în scris, scăderea sumei de 910,50 lei, sumă ce-i va reglementa conținutul postului telefonic.”

■ **Consiliul popular județean Olt:** „Privind rezolvarea scrisorii adresată redacției de către Maria Băluță din comuna Orlea, care solicita sprijin cu privire la încadrarea în muncă, vă aducem la cunoștință că în baza dispoziției de repartizare nr. 1347, numita a fost încadrată ca vinzător la A.S. Loto-pronosport, Agenția Corabia, loc de muncă acceptat de către M. B.”

■ În legătură cu scrisoarea semnată de Tasia Rusu din Iași, Bulevardul Dacia nr. 31, bl. DC 2, et. 4, apart. 14, ne răspunde **Consiliul popular al municipiului Iași:** „Din verificările întreprinse s-a constatat că Rusu Tasia este într-adevăr bolnavă, că a fost spitalizată frecvent și că a lucrat în 1986 la Întreprinderea „Tehnoton” în cadrul secției bobinaj

— formația lamelaj. Din cauza bolii, dat fiind și zgomotul mare existent în această secție de producție, i s-a schimbat de către comisia socială locul de muncă la atelierul presă, unde nu este necesar să depună efort fizic, nu este zgomot. Pentru a fi sprijinită în continuare să-și desfășoare activitatea în bune condiții, comisia medicală a stabilit să i se asigure program de lucru redus.”

■ **Consiliul popular al județului Mehedinți:** „În scrisoarea sa, Petre Lepădat din comuna Butoiești, județul Mehedinți, solicită să fie exonerat de plata contribuției bănești, motivînd că are în întreținere încă trei membri de familie și că starea sănătății sale este precară. În vederea soluționării scrisorii sale s-a discutat atît cu membrii Biroului executiv și președintele Consiliului popular comunal, cit și cu Petre Lepădat, constatîndu-se că aspectele relatate corespund realității. Drept urmare, s-a aprobat scutirea petentului de plata contribuției în bani.”

■ **Consiliul popular al municipiului Tirgu Mures:** „Urmare scrisorii nr. 305/1987, adresată dumneavoastră de Tudoran Maria, domiciliată în Tirgu Mures, Bulevardul 1 Decembrie 1918, bl. 224, apart. 1, vă comunicăm următoarele: conducerea Antreprizei nr. 7 din Tirgu Mures și Truștii antrepriză generală de instalații și automatizări București a aprobat, începînd cu data de 1 august a.c., detașarea soțului său, Tudoran Ioan, de la brigada din Uricani în municipiul Tirgu Mures unde urmează să-și desfășoare în continuare activitatea. Prin readucerea soțului său, Tudoran Maria va avea posibilitatea să fie ajutată în creșterea și educarea celor patru copii.”

■ Am înaintat propunerile formulate de inginerul Ion Molnar din Oradea, str. Sălcimilor nr. 22, bl. X 179, apart. 9, județul Bihor, referitoare la asigurarea aprovizionării corespunzătoare a magazinelor de specialitate cu piese de schimb pentru autoturismele de tipul Dacia-1300, **Întreprinderii de difuzare a materialelor sportive — București,** care ne răspunde: „Lipsa din magazine a unor reperi necesare acestui tip de autoturism este cauzată de nerespectarea, de către unele dintre unitățile producătoare, a contractelor stabilite, termenele de livrare a acestora fiind de multe ori depășite. În această situație, pentru a veni în sprijinul petentului am dispus ca la prima aprovizionare cu piese de schimb, magazinul nostru situat pe Bd. Gh. Dimitrov nr. 141 — București să-i expedieze prin ramburs poștal piesele solicitate.”

■ În legătură cu scrisoarea adresată de Margareta Copciug din Piatra Neamț, Alea Ulmiilor, bl. 37-D, apart. 21 — **Consiliul popular al municipiului Piatra Neamț** — ne comunică următoarele: Avînd în vedere situația deosebită în care se află această familie, Consiliul oamenilor muncii de la C.P.L. Piatra Neamț a hotărît acordarea cu prioritate acestei familii a unui apartament cu două camere din fondul locativ de stat, apartament situat în blocul 45 de pe str. 1 Decembrie 1918.”

■ Întotdeauna ne face plăcere — am mai spus-o nu odată — atunci cînd sintem în măsură să transmitem vesti bune acelor care ni se adresează. Și iată, o asemenea veste și pentru Georgeta Iacob din satul Movileni, comuna Vadu Moldovei, județul Suceava: **Direcția județeană Suceava pentru probleme de muncă și ocrotiri sociale** ne precizează că, în conformitate cu preferința exprimată în scrisoarea sa, G. Iacob a fost încadrată la secția din Fălticeni a Întreprinderii de producție și industrializare a legumelor și fructelor — Suceava.

■ Din nou, un răspuns din

partea Ministerului Sănătății — **Direcția farmaceutică și a aparatului medical,** de această dată adresat Virginiei Ion din Capitală, str. Danubiu, nr. 1, bl. 20 E, apart. 17, Sect. 3: „Urmare scrisorii dumneavoastră transmisă spre soluționare Ministerului Sănătății, privind procurarea acumulatorilor pentru proteza auditivă, vă facem cunoscut că cererea dumneavoastră a fost luată în evidență de către Oficiul Central Farmaceutic cu sediul în str. Aviator Sănătescu nr. 48, Sect. 1 București. În consecință, vă invităm să vă adresați unității menționate, care vă va repartiza piesele solicitate.”

Pagină realizată de CONSTANTIN BALACCIU ■

Poșta redacției

Băloi Vasilica — satul Budișteni, com. Leordeni (Argeș): Deși sinteti ajutat permanent de către Consiliul popular comunal, vă sfătuim să vă încadrați în muncă. Gîndiți-vă că va veni și vremea cînd drepturile de pensionar C.A.P. vă vor prinde bine. ■ **Dăescu Nicolae** — com. Copăceni (Vilcea): Imputația a fost făcută nu pentru că dețineți teren în plus, ci pentru că nu munciți deloc în C.A.P. pentru a beneficia de acest drept. ■ **Ducu Ion** — satul Bălțățeni, com. Tomșani (Vilcea): Nu știm cui ați adresat cererile, dar e sigur că nici în județul Constanța, nici în alt județ nu există o comună **Peșteri**. ■ **Barbu Aurelian** — Roșiori de Vede: hotărîrea Adunării oamenilor muncii, ca organ de conducere colectivă, de desfacere a contractului de muncă, este definitivă și nu poate fi anulată de instanța de judecată (art. 64 lit. t din Legea nr. 5/1978 cu privire la organizarea și conducerea unităților socialiste de stat). ■ **Răchiteanu Ruja** — com. Traian (Bacău): Ajutorul social nu se transmite urmașilor. ■ **Manciulea Rusalim** — oraș Victoria: Cererea nu este întemeiată, pentru că fiul dv. nu locuiește și nici nu are intenția să se stabilească în orașul Victoria (ca și mama vecinei dv., dealtfel). ■ **Alexandru Cristian** — Motru: Numai cu aprobarea dosarului de către Comisia Guvernamentală. ■ **Badea Ion** — satul Ungureni, com. Valea Iașului (Argeș): Executorul judecătoresc nu a săvîrșit nici un abuz, ci a acționat pentru asigurarea drepturilor recunoscute creditorului Bucureșcu Nicolae printr-o hotărîre judecătorească, pe care dv. trebuia s-o respectați. ■ **Murea Gheorghe** — com. Sita Buzăului (Covasna): Informația care vă interesează va fi inserată în presă și la radio la timpul respectiv. ■ **Chiper Simion** — Birlad, **Ioncel Ion** — Alexandria: Conform Ordinului nr. 8/320/1976 al Ministerului Comerțului Interior, nu întruniți condițiile pentru aprobare, avînd casă cu coș de fum. ■ **Cipu Ioana** — com. Grivița (Ialomița): Primiți pensie de urmaș conform prevederilor legale, adică de la vîrsta de 55 ani. ■ **Gavrila Vasile** — Slatina: 1. Subsolvul tehnic al blocului este parte de folosință comună care se întretine de către asociațiile de locatari. 2. Nu au intervenit modificări în baza de calcul a listelor de plată a întreținerii (Decret 387/1977). 3. Administratorului Ciumpăvu Nicolae i s-a atras atenția să respecte metodologia legală. ■ **Axinel Ion** — Bacău: Ați fost invitat la Oficiul forței de muncă pentru a fi repartizat la cooperativa „Sporul” în meseria pentru care sinteti calificat. ■ **Serban Elena** — com. Nușoara (Argeș): Dacă nu îndepliniți condițiile de studii cerute de Decretul 313/1983, ar fi bine să acceptați locurile de muncă oferite.

REGHINA VĂRVICI ■

● „Flacăra” nu ia în considerare scrisorile anonime și nu primește acte originale. Scrieți-ne cit mai concis. Și nu uitați să vă iscăliți. Precizați eventual telefonul unde vă putem găsi. Audiențele se țin zilnic între orele 11—14.

„Eretici“ fără voce

Inchipuți-vă patru ființe omeneste cu miinile încheiate de copastie, sub imboldul voinței de a trăi, ori făcând pe rind „ghiordel“ din palmele-căuș, încercând să... golească micuța lor navă de apă ce se prăvălea asupra ei ca un Amazon vertical. Ce subiect pentru Hemingway, dacă ne-am limita doar la acest splendid refuz de a se da bătăuți, cind nu mai exista nici o șansă, dar absolut nici una!

Această senzațională, dramatică încheiere dintre omul cel firav și natura dezlanțuită — adevărat simbol al cutezanței — avea să fie făcută cunoscută lumii, în vara aceasta, doar în limbajul impersonal al telegramelor agenților de presă, ca un fapt divers, deși numai divers nu e: „Patru pescari din puțin cunoscutul atol Oli au sosit în Insulele Fiji după ce au răstăcit în derivă pe ocean timp de 21 de zile la bordul unei bărci grav avariate de tifunul ce a bintuit în zona din estul Noii Zeelande. Cind au fost salvați de o navă din Vanua Levu ei se aflau într-o stare de extremă epuizare căci în trei săptămâni cit au răstăcit în nemărginirea oceanului, singura lor sursă de existență au fost peștii cruzi și... apa sărată“.

Acestel uluitoare aventuri i se cuvine, firește, mai mult decit câteva rinduri strecurate în fluviul de știri cotidiene. Ea readeuce în actualitate călătoria intrată în legendă a regretatului medic francez Alain Bombard care, vrind să demonstreze că omul poate supraviețui timp îndelungat unui naufragiu, fiind lipsit de apă dulce și de alimente, cu condiția să-și învingă teama, a străbătut, timp de 65 de zile, singur la bordul unei mici ambarcațiuni, fără apă dulce și alte alimente decit cele „ferite de mare, „drumul“ Canare-Antile! Fin cunosător al firii omeneste, dr. Bombard a adresat un patetic dar lucid mesaj, străbătut totodată de o mare iubire pentru semenii lui, tuturor celor ce călătoresc pe mările și oceanele Terrei: „Voi, cei 200 000 de oameni din lumea întreagă, care pieriți anual — în timp de pace! — în naufragii, știu că n-ați murit din cauza mării, că n-ați murit de foame; că n-ați murit de sete; aruncați de colo până colo, sub tipătul pescărușilor, ați murit de frică“. Impotriva sfaturilor onora (printre acestea numărându-se fiziologi reputați) care afirmau că testul la care se supune este pur și simplu o erezie, Alain Bombard a pornit, totuși, în temerara lui călătorie, demonstrând în mod strălucit că omul, această plăpindă ființă, poate fi mai tare decit stihile. Cu omenescă și îndreptățită maliție la adresa neîncrezătorilor în voința lui și, implicit, în voința omului, Bombard și-a botezat micuța navă „Ereticul“.

În cartea sa „Naufragiat de bunăvoie“, celebrul medic propune ca pe fundul bărcilor de salvare să se afle o hartă a vinturilor și curenților pentru toate mările globului. Cu gândul de a-i îmbărbăta pe naufra-

giat, de a le goni teama, de a-i îndrji în fața mării furioase, însufindu-le încrederea că un naufragiat poate ajunge, bind suc de pește, hrănindu-se cu plancton, de pe coastele Africii pînă în America, el propune ca pe fiecare asemenea hartă să fie imprimate cuvintele: „Amintiți-vă că un om a făcut acest lucru în 1952“.

Este puțin probabil că cei patru pescari dintr-o insuliță netrecută pe nici o hartă, pierdută în nemărginirea Pacificului să fi auzit de doctorul Bombard și de sfaturile sale. Ei au acționat însă — potrivit unui ziarist din Christchurch — de parcă navigatorul de pe „L'Eretique“ ar fi făcut echipaj cu ei. O dată în plus, logicele indemnuri ale acestui mare prieten al oamenilor care a fost doctorul Bombard și-au arătat viabilitatea. Asemenea lui, cei patru răstăcitori între cer și abisul lichid, s-au hrănit cu peștii zburători ce li se ofereau singuri, au băut apă de ploaie și, în absența acesteia, chiar puțină apă de mare, așa cum spune că n-ar fi total neindicat chiar medicul francez. Ei au fost activi tot timpul, instinctiv, simțind de conservare spunându-le că munca, oricare ar fi ea, le întretine speranța, le abate gândul de la situația critică în care se aflau, în '99 la sută din cazuri încheiată în chip tragic.

Parafrazind vorbele celebrului lor înaintaș, atit de înreazător în capacitatea semenilor săi de a rezista încercărilor, de orice natură ar fi ele, în posibilitățile de desăvîrșire ale ființei umane și acești temerari pescari ar putea spune unor prezumtivi naufragiați pe mare: „Nu vă dați bătăuți; ridicați-vă deasupra fricii. Amintiți-vă că patru oameni obișnuți au făcut acest lucru în iunie 1987“.

MIHAI VASILIU

Prietenii la telefon

O mină se ridică tremurînd să apuce paharul cu whisky. Ezită. Omul luptă cu viciul și, pentru că e singur și părăsit, ridică receptorul și formează unul din numerele liniilor de urgență care funcționează, se spune, 24 de ore din 24. Îi răspunde o voce înregistrată: „Ne pare rău dar din lipsă de voluntari în acest moment nu vă putem răspunde. Reveniți mine între 9 și 17...“ Un ziarist din New York, unul din orașele cele mai violente, solitare și disperate din lume, a avut ciudata idee de a lua la rînd numerele de telefon de pe „Hot line“, adică „linia fierbinte“ care, în principiu, au o menire umanistă. În principiu...

Primul telefon la 2,30 noaptea — linia de informații pentru SIDA (să nu uităm că New York-ul este orașul cu cea mai mare concentrare de bolnavi de această necruțătoare maladie). Răspunde o voce de pe o casetă care-l invită pe interlocutor să revină a doua zi după ora 9 dimineața. Al doilea telefon — alcoolism. Nu răspunde nimeni, cu toate repetațele încercării. Al

treilea — violuri. 20 de apeluri în zadar. Al patrulea — violență asupra minorilor. O voce înregistrată anunță în engleză și spaniolă că momentan toate posturile sînt ocupate și cere să se aștepte puțin. După 5 minute vine tonul. Al cincilea telefon — victime ale criminalității — nimeni la capătul firului. Al șaselea — dureri de dinți. Miracol! Răspunde! Dar tot o voce înregistrată pentru a informa că numărul format e valabil doar ziua și indică un alt număr pentru noapte. Răspunde aceeași voce care precizează că numărul în cauză este valabil doar pînă la 8 seara și dă adresele celor mai apropiate spitale. Se revine la „Rope Hot Line“, adică la violuri. De astă dată o caldă voce feminină arată că în cursul dimineții un consilier va fi disponibil. Dacă este însă vorba de o urgență (?), precizează vocea, se poate apela la alt număr. Aici răspunde o voce bărbătească în carne și oase care ascultă povestea înăbușindu-și un căscat și recomandă alt număr pentru a doua zi dimineață. Urmează un număr care pare foarte solicitat. În fine, răspunde cineva la apelul pentru sinucigași. Și ce credeți, recomandă aspirantului sinucigaș să revină a doua zi pentru sfaturi! Și totuși sînt „linii calde“ care funcționează cu adevărat non-stop. Pentru că nu sînt servite de voluntari și pentru că aduc profit. Logic, ca un manual al acestei discipline. Este vorba de „National Cocaine Hotline“ care poate fi chemat din toată țara gratuit. Își are sediul la Fair Oakes Hospital New Jersey. Este un spital particular condus de National Medical Enterprises, o societate a medicilor din Los Angeles. Celor cinci telefoane date li s-a răspuns invariabil recomandîndu-se trei din cele mai scumpe (și particulare) spitale ale orașului unde se pot urma cure de dezintoxicare. Vocea prietenoasă de la aparat a furnizat o multime de detalii dar a ocolit cu diplomatie să spună care este prețul unei asemenea internări. Ultimul număr — stress și relaxare. O voce suavă (înregistrată, se-nțelege) ține un scurt și elocvent discurs: „New York este un oraș cu înalt grad de stress. Competiția este acerbă. Vă întoarceți acasă după ce ați înfruntat tot felul de tensiuni. Aveți dificultăți cu somnul. Urmați exercițiile pe care vi le indicăm și veți fi în stare să vă asigurați singur un somn odihnitor. Întindeți-vă și încheideți ochii. Concentrați-vă asupra piciorului drept. Simțiți cum tensiunea pe care o purtați coboară în picior? Relaxați-vă! Ce plăcere! Simțiți piciorul sting greu, tot mai greu. Acum treceți din nou la dreptul. Relaxați-vă, relaxați-vă...“

IOAN ROȘCA

Ozonul ca un șvaiter

Pe la mijlocul anilor '70 cercetătorii britanici au identificat în stratosfera Antarcticii un fe-

nomen alarmant: măsurătorile au dus la concluzia că la altitudinea de 20-25 kilometri există o zonă în care nu mai există stratul de ozon care protejează planeta de radiațiile ultraviolete venite din Cosmos. Deasupra Polului Sud se formează treptat, pînă în luna octombrie, o uriașă „gaură“ în stratul de ozon, pentru ca la sfîrșitul lunii octombrie ea să dispară din nou. Și anterior se mai constataseră schimbări inexplicabile în stratul de ozon. De pildă procentul de ozon se diminuea pe rutele străbătute de avioanele supersonice. În anul 1985 la Viena a fost încheiată o convenție internațională pentru protejarea stratului de ozon și ținerii lui sub observație. Deși au fost avansate mai multe ipoteze, pînă acum enigma „gării“ din stratul de ozon nu a fost încă elucidată. La o reuniune a cercetătorilor sovietici și americani, desfășurată în luna februarie la Moscova au fost prezentate diferite teorii privind fenomenul respectiv. Unii specialiști au apreciat că oamenii sînt vinovați de dispariția ozonului protector, datorită faptului că poluează atmosfera cu tot felul de substanțe nocive — de pildă cu clor, brom și oxizii acestora sau cu freon. Aceste substanțe sînt foarte active în contact cu ozonul, și, ca urmare a acestui fapt, la mari înălțimi deasupra Pămîntului au loc reacții chimice prin care ozonul este transformat în compuși chimici avînd cu totul alte proprietăți.

Adversarii acestei ipoteze au pus, pe bună dreptate, o întrebare logică: de ce „gaura“ în stratul de ozon apare tocmai în Antarctica, regiune în care nu există fabrici și zone foarte populate? Și de ce în luna octombrie? S-a găsit o ipoteză și asupra acestor aspecte: la mari înălțimi, în această regiune domnește acalmia și în cursul nopții polare o serie de substanțe se acumulează în stratul de ozon, devenind active abia în cursul perturbațiilor de primăvară, cind sub influența soarelui se declanșează intense reacții fotochimice. Pînă la sfîrșitul lunii octombrie însă masele de aer se amestecă și se omogenizează, astfel încît „gaura în ozon“ dispăre.

Alte teorii susțin că dispariția ozonului se datorează unor cauze naturale. La mijlocul anilor '70 la altitudinea de 25 000 metri s-ar fi înregistrat o inexplicabilă anomalie de temperatură, ceea ce a dus la răcirea maselor de aer. Datorită răcirii puternice a stratosferei, condițiile formării stratului de ozon s-au modificat. Alte explicații leagă schimbările din stratul de ozon de activitățile solare ale căror ciclicitate este de 11 ani. Cind au loc erupții solare, radiația crește și aceasta ar putea duce la modificări în compoziția atmosferei. Oamenii de știință nu au găsit pînă acum o explicație satisfăcătoare și unanim acceptată a formării stratului de ozon din atmosferă. Există mai multe modele explicative, dar nici unul nu este complet. Firește, o serie de publicații nu au pierdut prilejul de a evidenția catastrofa care ar avea loc în cazul dispariției definitive a stratului de ozon

din atmosferă. Savanții nu contestă că în cazul cind această breșă în stratul de ozon ar apărea la ecuator sau într-o zonă temperată consecințele ar fi destul de grave. Prin faptul că fenomenul se înregistrează în Antarctica, el nu are nici o influență asupra altor zone geografice și nici la Polul Sud nu s-a soldat cu pagube sensibile. Cercetătorii sovietici au ajuns la concluzia că nu s-a înregistrat un regres în ce privește cantitatea de ozon pe ansamblul atmosferei. Savanții din U.R.S.S. și S.U.A. au încheiat anul acesta un acord privind elaborarea unui program comun de cercetare a „gării din ozon“ și a tuturor proceselor și consecințelor legate de aceasta. Vor fi utilizate rețelele de sateliți de observații și stațiile terestre. În curînd și această enigmă își va găsi desigur dezlegarea științifică.

ION VIRGIL

O chitară cînta

„Acest tînăr stupid face eforturi inutile ca să transforme chitara — cu a ei natură dionisiacă — într-un instrument al lui Apollo. Chitara corespunde exaltării pasionante a folclorului andaluzian, dar nu preciziei, ordinii și structurii muzicii clasice.“ Acestea au fost cuvintele scrise de un sceptic cu ocazia debutului de la Madrid, în anul 1910, a celui care avea să devină cel mai mare maestru al chitarei: Andrés Segovia! În ciuda pesimismului pe care l-a avut de înfruntat, Segovia a reușit să aducă instrumentul său preferat pe aceeași treaptă cu pianul, vioara și violoncelul ca solist al instrumentelor de concert.

Născut la Linares, un sat din sudul Spaniei, Andrés a luat câteva lecții de vioară, dar a renunțat curînd sub imperiul pasiunii pentru cele 6 coarde. Poate că a contribuit și o improvizație a unchiului său: „Să cîntă la chitară / N-ai nevoie de 'știință' / Doar de brațe tari / Și perseverență“. Segovia nu a avut nevoie decit de cîteva lecții de la un interpret de flamenco, în rest fiind un autodidact care a interpretat muzică clasică de spanioli Fernando Sor și Francisco Tarrega, barocă de Bach și Purcell și contemporană de Benjamin Britten și Heitor Villa-Lobos (unele bucăți scrise special pentru el).

L-a deranjat muzica rock cu ale ei chitare electrice; chitara rece însemna pentru el „regina“. Chiar și la 90 de ani exersa circa 5 ore pe zi și susținea 60 de concerte pe an în diverse colțuri ale lumii.

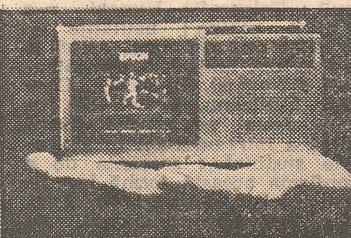
A fost un profesor neobosit, unul dintre cei mai buni elevi ai săi numindu-se Julian Bream. (De fapt în prezent numai în S.U.A. sînt 1 600 de școli în care se studiază chitara).

Acum, cind omul Segovia ne-a părăsit, să ne aducem aminte de o remarcă a compozitorului Igor Stravinski: „Chitara lui Segovia nu sună tare, dar se aude departe!“

DAN DĂNUȚ DORU

Minitelevizor

Miniaturizarea televizoarelor se pare că se îndreaptă azi în două direcții, respectiv în a se crea ecrane ale căror diagonale să fie cuprinse între 4 și 15 centimetri și a căror greutate să fie din ce în ce mai mică. Televizorul în culori, din imagine, numit „Epson“, ce a fost construit în S.U.A., are ecranul format din 240 000 puncte, fiecare fiind alimentat de un tranzistor. De mărimea palmei, cu diagonala de 10 centimetri și o imagine deosebit de clară, noul aparat are o greutate de 200 de grame. Un model similar, cu diagonala de 5 centi-

metri, o greutate de 360 de grame și al cărui ecran este format din 52 800 de celule, a fost realizat în Japonia.

Electul Doppler

In medicină

Pe măsură ce distanța dintre sursa unui sunet sau a luminii și observator crește ori descrește, frecvența undelor recepționate crește sau descrește. Acest fapt, cunoscut sub numele de „efectul Doppler“, a fost utilizat și în unele domenii ale medicinei. Astfel, în R.F.G. a fost realizat un aparat, care folosind ultrasunetele și aplicînd efectul de mai sus, indică debitul sîngelui în vene și artere. Undele ce pleacă din emițător sînt reflectate de sînge cu o frecvență diferită, corespunzătoare vitezei acestuia și captate de receptor, care le face auzibile prin intermediul unui difuzor, sau vizibile pe un oscilograf. Astfel, se poate stabili un diagnostic rapid, efectuîndu-se totodată și o măsurare mai precisă a tensiunii arteriale. Emițătorul și receptorul sînt plasate într-un dispozitiv, în formă de țigară, ce se aplică, cu o ușoară presiune, pe suprafața pielii, deasupra vasului sanguin ce se controlează. Un aparat cu bandă magnetică și un înregistrator pot fi, de asemenea, racordate la indicatorul vascular.

Breviar științific

Ambalaj după dorință

Noua cutie, ce se prezintă sub forma unui rului, permite împachetarea a tot felul de produse, inclusiv a textilelor. La

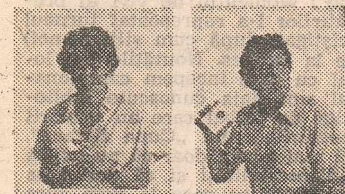
nevoie se pot executa și cutii rigide de dimensiunea dorită. Ușor de realizat și de depozitat, noul ambalaj este format din fișii subțiri de plastic, de forma unor stînghii, așezate paralel pe o bandă adezivă. Ele se pot îmbina unele cu altele și îndoii obținîndu-se o cutie de formă poligonală. Fișiele aflate la colțuri, ce sînt așezate transversal, sînt amovibile și se pot fixa în cîteva șanțuri mici.

La marc

A merge pe apă nu constituie un miracol. Dovadă este prima cursă releu de schi pe apă, care a avut loc în Franța în localitatea Pornichet — la Baule. Conurenții au fost dotați cu un fel de schi, numit „Aquadode“, format din două flotoare, ce se umflă, legate prin armături metalice tubulare, sub care, în cîte un buzunar, scufundat în apă, se introduce picioarele. În fiecare mină, cite un baston dotat cu flotoare și ele gonflabile, asigură stabilitatea sportivului sau a unui navigator ce se deplasează de plăcere, pe apă. Dezumflat și pliat, „Aquadode“ se poate transporta ușor în mină sau în portbagajul autoturismului, așezat „discret“ într-un colț,

Mesaje electronice

Micuța cutie „magică“ din imagine, numită „Memo-Tec“, poate înregistra și reda, în orice moment, un mesaj cu o durată de cel mult 15 secunde. Pentru înregistrare este suficient de a se apăsa pe un buton de culoare roșie și a se vorbi în fața aparatului, iar redarea, prin simpla lui ridicare. Înregistrarea se face pe o bandă fără sfîrșit, deci operația de rebobinare nu mai este necesară. Un nou mesaj se imprimă pe aceeași ban-

dă, ștergerea făcîndu-se automat ca la orice casetofon. Aparatul este folosit în Franța pentru comunicări în familie, cind unul din membri este absent pentru un timp scurt sau cind la birou șeful are de transmis dispoziții celor din subordine, în lipsa acestora.

AUREL DIANU

Campionatul 70 • Campionatul 70 • Campionatul 70

Spiritul jocului

Campionatul se reia în aceeași haină competițională. Dar parcă nu forma contează, ci mai ales conținutul. Din acest punct de vedere, ediția precedentă a lăsat mult de dorit, inversând serios balanța între prevăzută și neprevăzută în desfășurarea jocurilor. Pe acest fundal, marșul triumfal al Stelei a fost și o demonstrație a forței acestei echipe, dar și o probă a neglijenței celorlalte competitive, care n-au fost pregătite pentru un asemenea sprint. Acum se pare că fiecare din echipele cu pretenții și-a luat toate măsurile, astfel încât ne putem aștepta la o desfășurare mai echilibrată a campionatului. Ca într-o cursă de fond, fiecare alergător știe acum stilul și ambițiile celui-lalt, acordând importanța cuvenită elementului tactic de-a lungul desfășurării întregului maraton fotbalistic. Și că lucrurile așa stau, o dovedește însăși programarea jocurilor din primele etape — programare asupra căreia vom reveni.

Așadar, ștergem și-o luăm de la capăt. Mingi noi, jocuri noi, speranțe noi. Mai mult sau mai puțin în secret, fiecare echipă și-a propus, desi-

gur, obiective cât mai ambițioase. Steaua s-ar fi putut gândi, de pildă, nu numai să termine iarăși neînvingă, dar chiar să primească să zicem, doar cinci goluri în tot campionatul! Dinamo — să câștige titlul, ca dovadă a eforturilor de reconstrucție din ultimii doi ani, și să se apropie de finala Cupei U.E.F.A. Victoria să confirme pe plan internațional și să joace din nou, la anul, într-o cupă europeană. Acolo unde, nu va surprinde pe nimeni dacă va fi prezentă și Flacăra Moreni, al cărei lot actual este peste valoarea pe care au avut-o la vremea când jucau într-o astfel de cupă Baia Mare, Corvinul sau Râmnicu Vilcea. Ambiții sînt de așteptat și din partea Craiovei, unde continuă debarcarea vechilor matrozi și imbarcarea altora, mai tineri, mai proaspeți și nu mai puțin dornici de afirmare. La fel, Sportul studentesc își consolidează culoarul său de alergare, conținând din ce în ce mai puțin în vreun sprijin tactic la turnantă și mai mult în forța propriului sprint.

Indiferent, însă, de cite calcule se vor fi făcut în liniș-

tea eliberată de povara amintirilor campionatului trecut, toate echipele, și îndeosebi cele fruntașe au marea obligație de a veghea mai mult la promovarea și respectarea spiritului jocului de fotbal. Sînt cunoscute schismele pe care le cunoaște în prezent fotbalul de pe continent. Dosarul spectatorilor englezi e cunoscut în toată lumea. Permitea președintelui federației portugheze, Silva Reyede, salvează, de asemenea, un principiu, chiar dacă naționala lusitană face 2-2 acasă, cu Malta. La fel, în Iugoslavia, atențiile unor echipe la spiritul jocului au găsit un ferm veto, materializat în omologarea așa, și nu altfel, a rezultatelor din campionat. Toate aceste exemple ilustrează preocuparea cvasi-generală de a aminti „actorilor” și „regizorilor” că spectacolele sînt destinate unui public ce dorește să cunoască și să iubească numai latura frumoasă, curată și adevărată a fotbalului. Un public ce peste tot gîndește și poate reacționa precum cel japonez, de pildă, care, asistînd complet dezinteresat (în plan afectiv) la finala intercontinentală dintre o echipă europeană și alta sud-americană, însoțea într-un crescendo sonor acțiunile fiecărei echipe, alternînd încurajările în funcție de cea care se afla în atac. Lumea vine la stadion pentru a savura un spectacol, investind

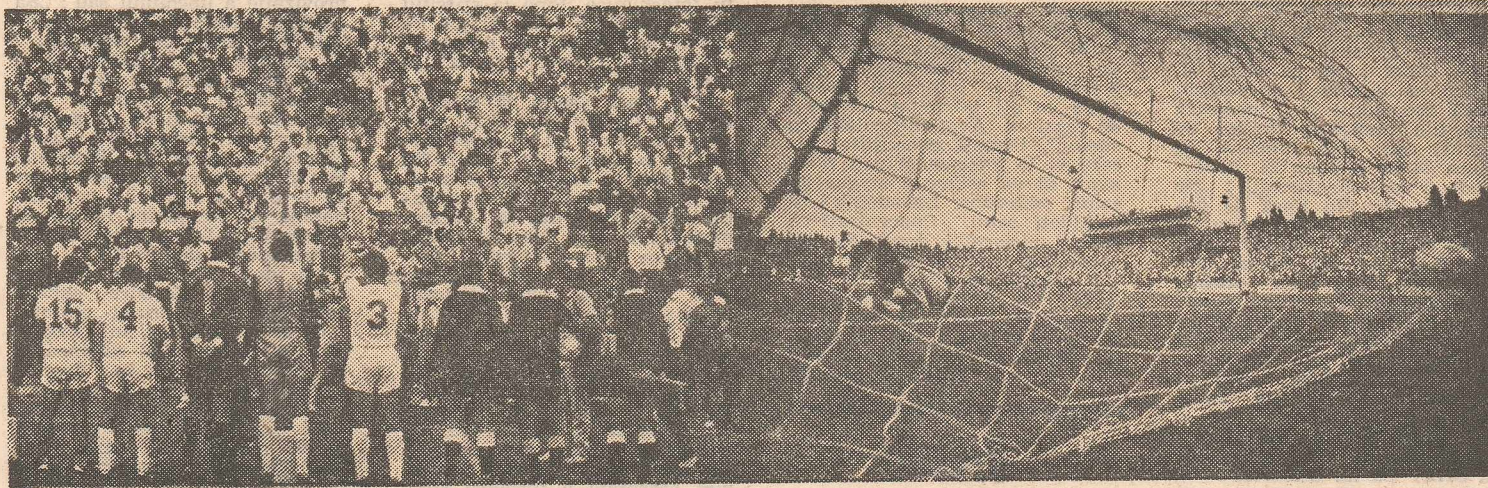
odată cu acest gest sinceritate, încredere, speranță și chiar bani în toți cei 25 de actori chemați mai degrabă să întrețină o stare de spirit decît să umple un timp liber — al lor și al celor care-i asistă. De aceea, izbînzile din arenă nu pot fi concepute decît ca triumfuri pur sportive — idea care trebuie întreținută și protejată ca un adevărat cult. În numele unei asemenea idei, de pildă, delegația engleză prezintă la recenta tragere la sorți pentru cupele europene a fost singura care a adresat felicitări delegației noastre pentru faptul că un român a devenit golgeter european, această performanță avînd în leagănul de naștere al fotbalului o semnificație clară și intactă, lipsită de orice interpretare.

Spectatorii așteaptă de la fotbal tot atît cît așteaptă și fotbalul de la spectatori. Numai că unitățile de măsură ale acestor așteptări sînt adesea incompatibile: fotbalul așteaptă mai ales sprijin și resurse materiale, spectatorii așteaptă mai degrabă etalarea unor virtuți sportive și morale. Convergența acestor orizonturi de așteptare este singura cale care poate duce la progresul fotbalului, la creșterea credibilității sale în fața opiniei publice, la stimul și respect reciproc.

Cum se spune de obicei la începutul fiecărui sezon, în

fața fotbalului nostru stau examene severe. Un viraj cam brusc ne aduce din vacanță direct în fața meciului revanșă cu echipa olimpică a Danemarcei, pe 3 septembrie, la Bacău. Cu o zi înainte, prima echipă reprezentativă va susține un joc de verificare în Polonia, repetiție înaintea celor două mari deplasări ale acestei toamne, în Albania și Austria, unde vom juca pentru cele patru puncte ale calificării la europene. Apoi, peste două săptămîni, start pe cele cinci culoare ale pistei cupelor europene, în acest răstimp consumîndu-se, desigur, primele secvențe ale strategiilor, orgoliului și gîndurilor cu care fiecare din cele 18 echipe a pornit la drum în cea de-a 70-a ediție a campionatului național. Indiferent, însă, de tensiunile care vor apărea de-a lungul acestor curse, de măreția victoriilor și amărăciunea înfrîngerilor, ne exprimăm speranța că echipele noastre și cei care se ocupă de ele vor veghea mai mult la spiritul jocului, la spiritul tutelar al acestui fenomen social care este fotbalul, la rațiunile ultime care l-au generat, ca și la finalitățile prime ce-l mențin pe mai departe în atenția opiniei publice. Tuturor sportivilor angajați în marea întrecere fotbalistică, succes!!

OCTAVIAN ȘTIREANU

Ce spun căpitaniii divizionarelor A

După nenumărate apeluri telefonice — tot atîtea prilejuri de a afla că toți fotbalistii care au să apară duminică pe stadioanele unde va avea loc prima etapă a noului campionat național de fotbal, divizia A, se află alături de antrenori și de conducerea cluburilor, în plină febră a pregătirilor — am reușit să aflăm opiniile celor 18 purtători ai banderolei de căpitan de echipă, opinii ce se referă, așa cum veți vedea, la acumulările din perioada de vară, la componența loturilor și — nici nu s-ar putea altfel — la speranțele pe care le nutresc acum, înainte de începutul marii întreceri. Le dăm cuvîntul.

● **TUDOREL STOICA** (Steaua): Momentul de vîrf al pregătirilor l-a reprezentat turneul (cîștigat, după cum știți, de noi) de la Bruges. Noutățile din lotul cu care începem campionatul sînt deja cunoscute iubitorilor de fotbal care au urmărit meciurile din „Cupa Steaua”. Să mai adaug doar că nu există indisponibilități și că dorim ca meciurile pe care le vom juca să fie tot atîtea trepte spre cele mai înalte performanțe. Colegii mei de echipă și, firește, eu însumi, dorim să atacăm cu aplomb fiecare întîlnire, pe plan intern și internațional, să ne aducem o cit mai însemnată contribuție la mult dorita calificare a echipei naționale în turneul final al Campionatului european.

● **MIRCEA REDNIC** (Dinamo): Speranțele care ne animă acum sînt de a juca mai bine decît în precedentul campionat și, în consecință, de a cîștiga ceea ce n-am putut cîștiga atunci. După plecările lui Dohot, Văidean și Stănescu (la Flacăra Moreni) și venirea la Dinamo a lui Timiș și Teodorescu (de la Buzău), Stoica (Progresul) și Dumitrașcu (Craiova), prima problemă aflată în fața antrenorului Mircea Lucescu este aceea de a găsi cea mai fericită formulă de echipă. Formulă pe care, după buna pregătire făcută, în țară și în străinătate, o va afla, sper, din chiar primul minut al primului meci oficial pe care-l vom disputa. În plus, vom face tot ce e posibil pentru a evita și a face

uitate din amintirea suporterilor contraperformanțele din ultimele două ediții ale competițiilor europene la care am participat.

● **ION ZARE** (Victoria): Venim după o perioadă de pregătiri intense, în condițiile foarte bune pe care ni le-a oferit conducerea clubului. S-a reușit transferarea unor jucători de valoare (cum ar fi Costel Solomon, Vaiscoviți sau Cojocaru, de la Reșița) și a altora (precum Stere de la Constanța și încă vrea cîțiva) de certă perspectivă. Obiectivele noastre ferme sînt confirmarea rezultatului bun din campionatul '86-'87 și trecerea de primul tur (și nu numai de el!) în Cupa UEFA. Avem suficiente forțe — fotbalistice și morale — pentru a aspira la performanțe deosebite, atît pe plan intern, cît și în competițiile internaționale în care sîntem angrenați.

● **GINO IORGULESCU** (Sportul studentesc): Pornim la drum cu gîndul la marile obligații pe care le avem față de public și pe care va trebui să le onorăm. Asta însemnînd să fim permanent în grupul primelor trei-patru echipe din campionat. Lucru perfect posibil dacă ne gîndim că avem un lot valoros (așa plecat Terheș, la Brașov, și Șerbănică, la U.T.A., dar au venit Sorin Răducanu, Mihai Tîrlea, Achim și au revenit Clucă și

Polega), că am făcut un lung și util stagiul de pregătire în Olanda și Italia și că ne concentrăm eforturile în vederea dublei întîlniri, în Cupa UEFA, cu una dintre cele mai competitive reprezentanțe ale fotbalului polonez.

● **SILVIU LUNG** (Universitatea Craiova): Numai dacă ar fi să prezint lunga listă a jucătorilor care au plecat și a celor veniți la noi aș avea nevoie de cîteva minute bune. Un lucru mi se pare foarte important: să alcătuiți o adevărată echipă, demnă de renumele clubului nostru. Sigur, sînt și probleme, între care accidentările lui Zamfir și Rada, sau plecarea, fără dezlegare, a lui Bicu. Dar, așa cum am dovedit-o de atîtea ori, știm să ne stringem rîndurile și să dovedim că, prin voință și dragoste de fotbal, orice devine posibil, inclusiv marea performanță.

● **CONSTANTIN STANCU** (F.C. Argeș): Foarte pe scurt, vrem doar să jucăm, pe parcursul întregului campionat care începe, așa cum am făcut-o în turul campionatului trecut. Faptul că am ratat pătrunderea în competițiile europene intercluburi ne-a mîhnit, dar ne-a și ambiționat. Noutăți deosebite nu sînt, în afară de plecarea lui Achim ori de revenirea lui Ignat. Au mai evoluat în pregătiri, alături de cunoscuții titulari ai echipei, Gheocă, de la Tirgoviște, Nedelcu, de la M.E.C.O.M. București, și cîțiva juniori pitesteni. Radu II și-a reluat antrenamentele, dar, în ultimul moment, află că portarul Speariatu, convocat, cu lotul olim-

pic, la Bacău, s-a accidentat, fapt pentru care nu-l vom putea folosi în prima etapă. Noi, însă, rămînem optimiști!

● **NICOLAE LAURENTIU** (F.C. Olt): Condițiile foarte bune de antrenament, felul în care s-a comportat întregul lot, sub conducerea antrenorului Paul Popescu, ne îndeamnă să sperăm că în acest nou campionat ne vom număra printre cei de sus. Experiența acumulată de mulți dintre componenții lotului nostru, precum și dorința de perfecționare continuă a stilului de joc — tot mai viguros și mai eficient — ne conferă dreptul de a promite suporterilor evoluții pe măsura iubirii și încrederii de care ne simțim în permanentă încoajurați.

● **DUMITRU JIPA** (Petroșul Ploiești): Ne așteptăm un început de campionat extrem de greu, primele cinci meciuri disputîndu-le în compania unor echipe valoroase (cu Dinamo, Rapid și Corvinul — în deplasare — iar acasă — cu U. Cluj și Steaua!). Dar pregătirile efectuate sub bagheta antrenorului C. Moldoveanu ne-au adus într-o formă bună. Petroșul dorește să încezeze a mai fi doar campioana la meciurile nule (asta, poate, numai în deplasare!), vînd să-și construiască un joc ofensiv, care să placă publicului. Noi venim în echipă — Bărbulescu (Steaua), Drăgan (Brasov), Ruse și Nicolae Ion (Mizil), Călin (Moreni), Purcăreață (Constanța) — ni s-au alăturat, nouă, celor mai vechi, în imprimarea unui ritm mai rapid jocului de atac, mai eficient, astfel încît — repet — deși avem un început de campionat care ne va ridica mari probleme, să facem meciuri și, desigur, să obținem rezultate bune.

● **MICHAEL KLEIN** (Corvinul): Telegrafic. Nimeni n-a părăsit echipa; noutățile — dacă se mai pot numi astfel la noi — sînt juniorii foarte talentați (Hanganu, Bulgaru, Chezan, Tetileanu, Postolache) pe care i-am promovat; formă bună a întregului lot în amicalele sustinute; speranța de a confirma această formă în primul meci, de fapt cel mai greu, din întregul campionat, cu Steaua, pe Ghencea.

● **SEPTIMIU CIMPEANU** (Universitatea Cluj-Napoca): S-a muncit, pe parcursul verii,

Campionatul 70 • Campionatul 70 • Campionatul 70

La cote ridicate de încărcătură. Am jucat mult — și în țară, dar și în Ungaria, unde am pierdut o singură dată. La capitolul pierderi de efectiv să-i notăm pe Stoica (plecat la Tg. Mureș) și pe Fișic (pornit, fără dezlegare, pe drumul Bacăului). Sintem în continuare în tratative cu Cadar de la Brașov, dar lucrurile încă nu s-au clarificat. Durerea mare este indisponibilitatea lui Sabău, operat zilele trecute, și care ne va lipsi mai mult de două luni. Sint convins că echipa noastră, tină și ambițioasă, va reuși să refacă aceste handicapuri.

● **NICOLAE BURCEA** (Oțelul Galați): Se pot remarca lesne eforturile depuse de antrenorul Costică Rădulescu în direcția întineririi echipei. Au plecat portarul Dinu, Mihai, Rotaru, Stamate, Bejenaru și Vaiscovici și au venit numai jucători tineri, din eșaloanele inferioare. Vom întâmpina, desigur, ceva greutăți, dar nu de durată. Alături de Drăgoi (de la Brăila), Mingiu (de la Cimpulung Moldovenesc), Chivu și Domsa (de la Dunărea Galați), am apelat la colegii noștri de la tineret — Ion Giği și Mastacan (cel mai bun jucător al echipei în turneul de la Brăila, mijloc de care se va auzi în curând). Primele trei etape — când vom evolua în deplasare, pe Giulești și la Hunedoara, și vom întâlni pe Steaua la Galați — se anunță dificile.

● **GHEORGHE VISCREANU** (S.C. Bacău): Avem o serie de argumente care să ne îndreptățescă a spune că vom păși cu dreptul în acest campionat: rezultatele turneului din Polonia, repriza foarte bună pe care am făcut-o în compania lotului olimpic și noii colegi care ni s-au alăturat — Agachi, Verigeanu și Fișic în primul rând —, capabili, fără îndoială, să suplinească absența lui Costel Solomon, plecat la Victoria.

● **IOAN NAGHI** (F.C.M. Brașov): Sint convins că anul acesta vom alina o echipă mai bună decât pînă acum, mai competitivă, mai ofensivă. Asta și grație componenței lotului, din care fac parte, acum, Pătru, Terheș și Kramer. Vrem ca din primul meci, acela de la Suceava (deloc ușor, dată fiind dorința fierbinte de victorie a noii promovate, mai ales pe propriul ei teren) să facem dovada unor importante acumulări, în plan fizic și tactic — rezultate din munca depusă pe parcursul verii.

● **MARIAN GRIGORE** (Rapid): Aspirăm, în acest campionat, la un loc fruntaș. Asta numai jucind tot mai bine, de la meci la meci, cu gândul la inimoșii noștri suporteri. Am

procedat, ca și pînă acum, la aducerea în lot a unor tineri necunoscuți în prezent, dar care pot deveni nume. Nume pe măsura numelui celei mai îndrăgite echipe din țară, așa cum a fost și vrem să rămână pe mai departe Rapidul.

● **MARIN DRAGNEA** (Flacăra Moreni): Avem gânduri mult mai mari decât anul trecut. Vrem să îmbunătățim jocul și, în consecință, să obținem rezultate foarte bune. Jucătorii cu care ne-am completat lotul pot contribui decisiv la întărirea tuturor compartimentelor echipei. E vorba de Butufei (de la Petrolul), Stănescu, Dohot și Văidean (de la Dinamo), Săndoi, Purdea și Nica (de la Victoria) și Radu (de la Progresul). Turneul din R.F.G., precum și participarea la turneele de la Bistrița și Brașov (pe care le-am câștigat) ne-au sporit încrederea în propriile forțe.

● **AUREL MOISE** (Politehnica Timișoara): Dacă ar fi să privim doar prin prisma rezultatelor din meciurile de verificare, am avea toate motivele să abordăm cu seninătate primele partide din acest campionat. Iată: 1-1 cu Craiova; 1-0 cu Jiul; 2-2 și 3-0 cu Corvinul. Dar, procedînd astfel, am da

dovadă de superficialitate, uitînd că avem în față o competiție grea, de durată, în care vom întâlni adversari decizi să joace numai la victorie, cunoscînd bine greutatea fiecărui punct cîștigat sau pierdut. Or, noi avem încă probleme de omogenizare a echipei, în condițiile plecării lui Iova și Bolba (ultimul, la Satu Mare, fără vreo dezlegare) și ale sosirii multor jucători noi (Crăciun, Roșca, Stoicov, Ilcu, Foale, China, Manea), probleme pe care ne străduim a le rezolva pînă la primul fluier al arbitruului pe frumosul nostru stadion, acolo unde ne așteaptă, pusă pe lapte mari și frumoase, dornică de spectacol și de sportivitate, inimoasa noastră galerie, care va incinta, în etapele următoare, multe stadioane din țară.

● **FRANCISC JENEI** (A.S.A. Tirgu Mureș): După bucuria promovării vin întotdeauna problemele. Două accidentări care ne afectează mult (Ilie Costel și Fodor), precum și plecarea lui Soare, care vrea cu orice chip — dar cred că nu și fără dezlegare — să joace la Bistrița. Munțean a luat și el examenul de admitere la facultate și a primit dezlegare pentru Steaua. Am, în schimb, colegi noi —

veniți de la Steaua (Ivan, Craiu și Dorobanțu), de la Cluj (Aurel Stoica) sau de la Reghin. În plus, avem și un program destul de ciudat pentru o nouă promovată, cu două meciuri din primele trei de jucat în deplasare. Dar, sintem convinși că, sub conducerea lui Cornel Dinu, care pare mulțumit de felul în care noi, jucătorii, răspundem exigențelor sale, vom reuși să arătăm propriului public, dar și celui de pe celelalte 17 stadioane pe care vom evolua că avem o adevărată echipă de A.

● **FLORIN CRISTESCU** (C.S.M. Suceava): Ca echipă

proaspăt promovată, am „beneficiat” de un stagiu de pregătire cu o săptămîină mai scurt decît al fostelor divizionare A. Asta a determinat o concentrare a eforturilor în vederea stabilirii unei formule de echipă. O echipă în care, cu excepția lui Mulfescu, venit de la Jiul, contăm numai pe suceveni. Dacă este să vorbim despre proaspelii componenți ai lotului nostru, notați numele lui Nicușor Trică și Doru Breanu, ambii veniți de la Gura Humorului. Din astfel de nume acum fără rezonanță ne vom alcătui echipa cu pretenții de joc bun printre atîtea nume glorioase.

Așadar, echipele sint gata de start. Unele — pe deplin încrezătoare în propriile forțe, altele ceva mai rezervate în declarații; unele cu loturi substanțial întărite, altele preferînd să promoveze tineri; unele cu efective complete, altele avînd de suportat efectele unor accidentări de ultimă oră; unele căutînd să rezolve — încă — o serie de probleme tinînd de transferări (deși perioada anunțată oficial s-a încheiat); altele pregătindu-se asiduu pentru meciurile din cupele europene. Atmosferă firească, de pregătiri, din care am dori să ținem, încă din prima etapă, mult fotbal adevărat, multă dorință de performanță, de autodepășire, apărarea leală a șanselor, sportivitate deplină. Astfel încît, dintr-o competiție strînsă, în care să fie angrenate echipe cu stiluri de joc bine conturate, să aibă de cîștigat întregul nostru fotbal, ca și publicul aflat acum, în preajma marilor competiții internaționale, la nivelul reprezentativelor și al echipelor de club, într-o optimistă așteptare.

Anchetă realizată de DAN MUCENIC ■

Civilizația sportului

Mingea este la centrul terenului

Incepe un nou campionat de fotbal. Etapă de etapă, zeci și sute de mii de iubitori ai sportului cu balonul rotund vor asista la desfășurarea acestui „maraton” sportiv. Antrenori, jucători, arbitri, spectatori — toți cei ce îndrăgesc fotbalul — trăiesc acum emoțiile debutului. Ce așteptăm de la noul campionat?

— O imagine curată dată de conduita tuturor acelor din perimetrul fotbalului care să-și consacre timpul lor, forțele lor, inteligența lor pentru interesul general și abia apoi pentru cel personal.

— O muncă de calitate și eforturi suplimentare ale jucătorilor de elită care nu trebuie să uite nici un moment că reprezintă modele pentru cei tineri.

— Combativitate fără agresivități, voință de a învinge adversarul respectîndu-l în același timp, tactici eficiente fără a renege spiritul jocului.

— Prosperitatea cluburilor fără a cădea în greșeala grandomaniei care anulează politica firească de educare și formare a tinerilor.

— Spectatori care incurajează echipa preferată fără a-i batjocori pe adversari.

— Cronicari și comentatori care să nu creeze un climat de tensiune, de dramă, folosind termeni războinici în relatările lor.

— Arbitri care să nu mai fie unti „pete negre” pe stadioa-

nele noastre, ci să formeze o pădure cit mai puternică, fără uscături, sîndtoasă și mai ales (cu o tinută) dreaptă.

— Dispariția șmecheriei de periferie, a simulărilor, a mijloacelor perfide ce duc la situații paradoxale în care cel ce a fost mai bun să fie învins nu prin valoare, ci printr-o lovitură pe la spate dată de cine știe ce cavarma fotbalistică.

— Rezultate de care să nu ne fie rușine!

— Măsuri radicale în cazurile flagrante de truaje fotbalistice, fiindcă mai devreme ori mai tîrziu, orice compromis se plătește. (În școală, la profesorii cei mai severi, învățam cel mai mult și mai bine. Și tot pe aceștia îi prețuim cel mai sincer.)

Un consecvent cititor din Orăștie (Gheorghe Pitarca — str. Pricazului, bloc 6, ap. 50) ne scria: „Nouă, spectatorilor, ni se preînde — și pe bună dreptate — să avem o comportare civilizată în tribune. Cum putem fi însă educați în acest sens, dacă aflăm (pe căi oficiale sau mai puțin oficiale) că în sinul unei echipe există o atmosferă de muncă necorespunzătoare și niște relații care contravin spiritului sportiv? Oare n-au aceste informații o influență negativă asupra noastră? Consider că fotbalul nostru trebuie „colorat” nu cu animozități, conflicte, mașinațiuni de tot felul, ci prin meciuri de calitate, prin fair play, prin relații bazate pe respectul reciproc, printr-o moralitate ireproșabilă a jucătorilor, antrenorilor, conducătorilor, arbitrilor și prin rezultate superioare la care trebuie să tindă fiecare echipă ieșită în arena europeană”.

Să sperăm deci că acest campionat care — coincidență — începe într-una din cele mai frumoase zile din calendarul nostru va fi cel mai frumos, cel mai sportiv. Pe teren și în tribune. Poate că spectatori civilizati îi vor educa din mers pe cei recalcitranti și ne vom întâlni pe stadioane (fără să știm rezultatele dinainte) pentru a ne relaxa, a deveni mai senini, mai prietenoși și — de ce nu? — mai buni. Și cum fotbalul este un joc, care cu întâmplările sale reflectă imaginea vieții, să ne urăm ca în tribune să existe simțul umorului, de pe teren să nu dispară simțul ridicolului, iar peste tot și peste toate să guverneze bunul simț.

CRISTIAN ȚOPESCU ■

Convorbirea a decurs cam așa: „Bună don' șef. Am auzit că la unitatea dv. e fain. Asta explică prezența mea aici. Cum să vă raportez, condițiile de lucru sint nu bune, ci foarte bune, șefi cumsecade, spirit de echipă, șoferii sint băieți serioși...” Omul, care șade pe scaunul cu spătarul impletit, un tip scund, vînjos, cu fața puternic bronzată, examinînd plictisit niște hirtii, abia după ce aude perorația bărbatului înalt, îmbrăcat cu niște blugi dichisiți, își ridică privirea spre proaspătul intrat. În încăperea mai sint încă doi băbați, îmbrăcați în salopete, probabil șoferi. Așteaptă ca șeful să le permită să-și spună păsurile. Cel de la birou se uită la noul venit ca la o arătare din altă lume. „Mult contează cei șapte anișori de acasă. Mă conving pe zi ce trece mai mult. Dumneata se vede că n-ai beneficiat de prea multă instrucție, educație. Nici nu bați la ușă, dai buzna în birou. Mă iei golănește cu don' șef. Pentru dumneata probabil toți sint șefi, iar între ei pul semn de egalitate. Așa-i? Omul ca și cum a trecut printr-un duș rece își dă seama de gafa făcută. Lasă spășit capul în pămînt și nu răspunde nimic. „Treci cu ușurință peste faptul că mai sint doi oameni în birou care și ei ar vrea să stea de vorbă cu mine. Doar vezi bine cum oameni cuvincoși, simții, așteaptă să mă eliberez. Faci aprecieri gratuite la adresă unității. De unde știi dumneata ce și cum e la noi?”. Bărbatul, care

o face pe inibatul, intimidatul, rostește cu o voce sîrșită. „Așa zic toți”. Cel de la birou face un gest a lehamite, neonorîndu-l cu nici un răspuns. „Ia zi Dobrescule care-i baiul?”. „Păi tot cu ambreiajul, nu-l dau de hac nici cuc”. „Veniți la mine cu tot felul de fleacuri. Descurcă-te, d-afia pe fișa dumatile e scris șofer mecanic și nu doar simplu șofer. Fă stînga-împrejur. Tu Gruia ce problemă ai?”. „Nu mă lasă la poartă...”. „Să intri

neavoastră”. „Și pentru asta ai făcut atita introducere? Ai picat bine. Am nevoie acută de șoferi. Buni, răi cum or fi, numai să facă treabă. De fapt, voi sintei ai treilea fel de oameni: șoferi, după cei buni și răi sau pe la mijloc, între categoriile respective. Carnet ai?”. „Se poate don' șef? Am, cum să nu. Vi-l prezint imediat”. „Lasă, lasă, te cred pe cuvînt. Unde ai lucrat și ce-ai făcut pe acolo, te privește, răspunzi. Doar ești

bări. Ar fi aflat că timp de 30 de zile acesta nu făcuse nimic poate greșesc cînd spun că nu făcuse chiar nimic, fiindcă de fapt el se plimbase prin țară, golînd portbagajele unor mașini și cheltuînd banii prin restaurante. Avea un hobby. Să ofere mese unor cunoscuți de ocazie. Ii plăcea nespun să stea în capul mesei și să asculte laudele invitaților. Atunci era el în al nouălea cer înaintea acestui intermezzo ce durase o lună, lucra-

unde ai lucrat și ce ai făcut. La prima cursă plimbărețul care schimbare opt locuri de muncă în doi ani, a fost foarte prompt. Asta de fapt îi era obiectivul care îl urmărea. Să creeze impresie cit mai bună la început. Apoi... A adus încărcătura într-un timp atît de scurt, încît l-a mirat pe șef. „Așa oameni da, mai zic și eu. Nu ca unii care fac un asemenea transport în două zile. Omul, conștiințos, l-a realizat într-o noapte”. Cînd s-a ivit nevoia unei noi deplasări în același oraș, pentru un transport asemănător, Titirică s-a oferit voluntar. „Mai stați la îndoială don' șef. Incredințați-mi-l tot mie”. „Bine, dar ai sosit abia acum 3 ore. Dacă te simți în putere, ce să-ți spun, bravo!”. Personajul cu nume oarecum caragialesc a plecat precipitat. Era a doua noapte de nesomn. A fost oprît, i s-a recomandat să se odihnească, omul s-a conformat, dar după o oră de nesomn, s-a declarat „apt” și a plecat. A așpit exact cînd din sens contrar se apropia un autoturism. O familie. Se îndrepta spre mare. Femeia care conducea n-a mai putut face nimic, cînd s-a pomenit cu gîgantul pe traiectoria ei la doi metri în față. A fost comprimată, „împachetată”, împreună cu soțul și cei doi copii, în tabla contorsionată a fostei mașini. Ea a murit pe loc, ceilalți, deși răniți grav, cu fracturi, vor scăpa cu viață.

VICTOR BEDA ■

Cronica șoselei

Titirică bate palma

sau să ieși?”. „Să ies bineînțeles”. „Am crezut că să intri” și gura șoferului căpătă conturul unei grimase care vrea să semene a zîmbet. „Și de ce mă rog nu-ți permite ieșirea?”. „Cîrilegele obloanelor, zice că nu-s prea în regulă”. „Și ce să-ți fac eu? Ce-s eu, moașa comunală? E ora 10 și dumneata n-ai făcut nici o cursă. Pierdeți vremea cu tot felul de fleacuri. Uți pînă și de propriul dumitale interes. Doar știi, cine nu circula, nu cîștigă. Și acum, caută-mă pe-afară!”. Șoferul iese, nu înainte de a rosti un „să trăiți” ce-i drept spus fără prea multă convingere. „Acum dumneata. Ce dorești?”. „Păi cum să vă spun. Vreau să lucrez la dum-

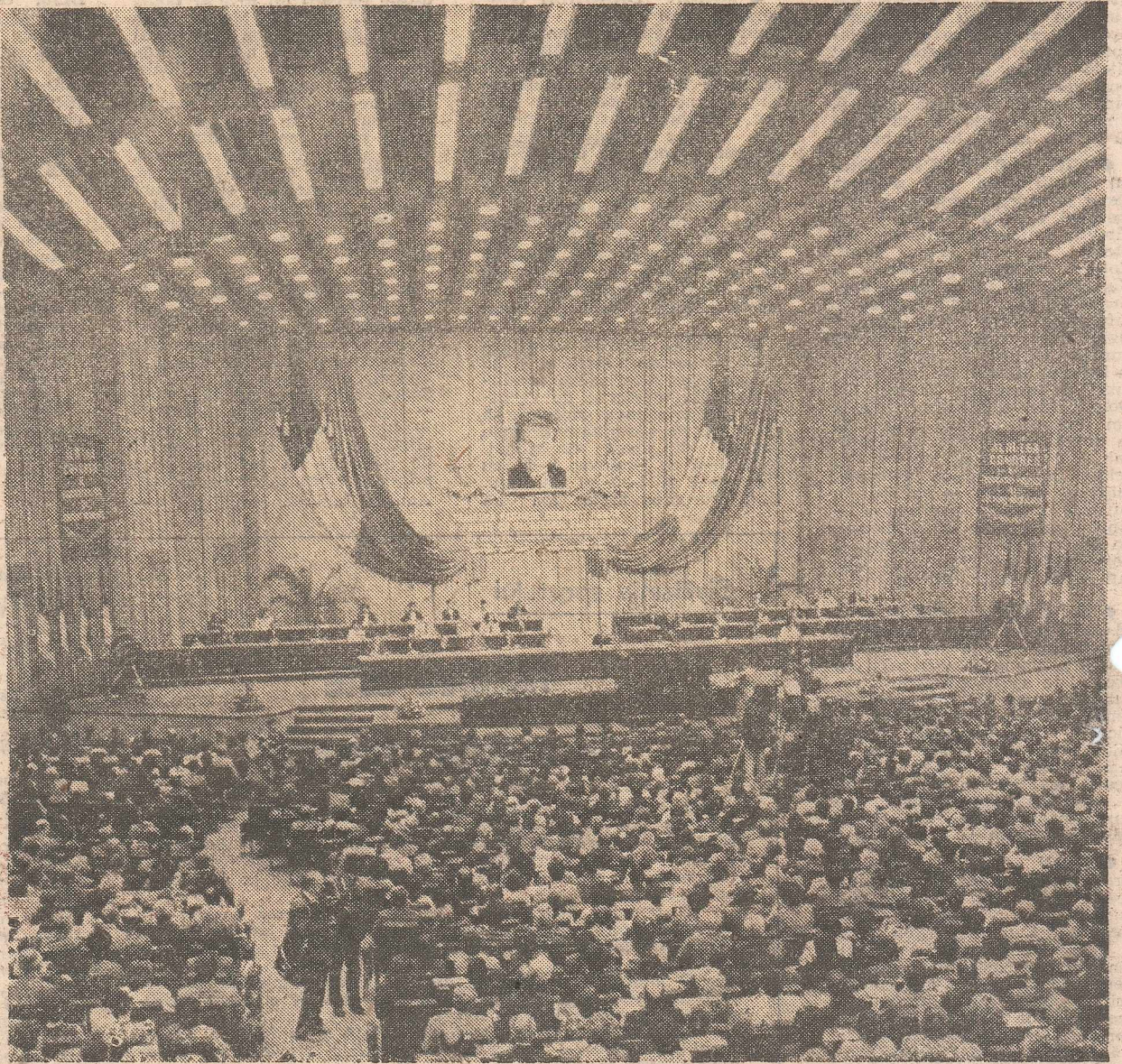
major și, cum se spune, vaccinat. Nu-mi propun să-mi încarc capul cu toate ajurele pe care probabil te pregătești să mi le debitezi. Să-ți dea deocamdată pe 5412. Spune-i șefului de coloană c-am dat ordin. Șoferul titular e în concediu. Să te ții de treabă, ne-am înțeles că de nu...”. Mai mult decît mulțumit șoferul aproape că strigă „Să trăiți don' șef. Vă rămîn recunoscător. Am un zaiber clasa întâi. O să-l gustați”. „Termină cu prostiile și șterge-o”. Era totuși bine dacă „șeful” manifesta „nițică răbdare” vorba lui nea Iancu Caragiale dintr-o „Scrisoare pierdută” și-l asculta pe șofer ori mai bine zis, dacă îi puneia niște elementare între-

se la un șantier cu profil asemănător. Abandonase ditamai mașina în mijlocul curții, nu ceruse nimănui vreo aprobare pentru plecare. Nu-și luase nici măcar cartea de muncă. Ar fi fost folositor și studiul permisului de conducere aparținînd lui Titirică. Pe el figurau trei însemnări deloc lipsite de interes. Două pentru conducere sub influența alcoolului și una pentru defecțiuni tehnice. Cum a ajuns la unitatea cu pricina? Foarte bine. A aflat că personajul denumit în povestirea noastră „don' șef” e un om mai mult decît culant. Te cam ia la rost, dar e „băiat bun”. Nu-ți cere nimic. Nici cartea de muncă, nici permisul, nu îl interesează

În apărarea dreptului suprem al oamenilor la existență, la viață, la libertate și independență, la pace

APELUL Congresului al III-lea al educației politice și culturii socialiste din România pentru dezarmare nucleară și generală, pentru pace

Participanții la cel de-al III-lea Congres al educației politice și culturii socialiste, dezbătând problemele generale ale dezvoltării pașnice a României, ale formării omului nou, înaintat al societății noastre socialiste, conștient de marile răspunderi ce-i revin în epoca noastră, și-au exprimat, și cu acest prilej, profunda îngrijorare față de evoluția, deosebit de gravă și complexă a situației internaționale, de pericolele tot mai mari pe care înarmările, îndeosebi înarmările nucleare, le creează la adresa păcii și civilizației întregii omeniri, a dreptului fundamental al tuturor oamenilor la viață, la existență liberă și demnă.

Congresul, larg și reprezentativ forum al democrației noastre muncitorești revoluționare, susținând intru totul inițiativele de amplu răsunet internațional ale ilustrului conducător al națiunii noastre, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, dând expresie voinței ferme de pace a întregului popor, adresează oamenilor de cultură, artă și știință, creatorilor de valori spirituale din Europa și din întreaga lume, tuturor oamenilor politici, popoarelor de pretutindeni, chemarea de a ne uni eforturile și de acționa cu toată responsabilitatea — acum, până nu este prea târziu — pentru oprirea cursei înarmărilor și trecerea la măsuri concrete de dezarmare, în primul rând de dezarmare nucleară, pentru eliminarea primejdiei unui război nimicitor.

Cu sentimentul marii răspunderi ce ne revine prin însăși misiunea noastră socială, noi, oamenii de cultură, artă și știință, să ne punem întreaga noastră putere de creație în slujba apărării omenirii de amenințarea unui război nuclear distrugător, să milităm, cu mijloacele noastre specifice, pentru dezarmare nucleară și convențională, pentru triumful rațiunii și păcii.

Conștienți de pericolul grav pe care-l reprezintă pentru omenire continuarea cursei înarmărilor, producerea și experimentarea de noi tipuri de arme nucleare, de alte mijloace de distrugere în masă,

să facem totul pentru ca să se ajungă cât mai curând la un acord între Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii privind eliminarea rachetelor cu rază medie de acțiune de pe continentul european, ca un prim pas spre realizarea de noi înțelegeri care să ducă la eliminarea și lichidarea totală a armelor nucleare din Europa și din lume.

Ca oameni de cultură, artă și știință, care cunoșc și înțeleg cel mai bine puterea distructivă a atomului, să ne opunem cu toată hotărârea politicii absurde, lipsite de sens, prin care o bună parte din strălucitele creații ale minții umane, ale revoluției tehnico-științifice contemporane sînt deeturnate de la rosturile lor firești, fiind folosite împotriva progresului și civilizației, a vieții pe Pământ.

În epoca celui mai mare avînt al gândirii științifice, a unor descoperiri cu adînci implicații în toate laturile existenței umane, avem răspunderea deosebită de a determina folosirea numai și numai în scopuri pașnice a energiei nucleare și a substanțelor chimice, punerea acestora exclusiv în folosul progresului și al prosperității tuturor popoarelor.

Cultura, știința și arta nu pot înflori și nu se pot dezvolta decît în condiții de pace și colaborare. Nici un popor nu-și poate asigura progresul și bunăstarea decît în condiții de pace și securitate deplină.

Reflectînd cu toată răspunderea la evoluția situației internaționale, la pericolul nuclear, chemăm pe toți slujitorii artei, științei și culturii ca, prin puterea de influențare a creației noastre, să deschidem drum larg spre inimile oamenilor și să-i facem să înțeleagă că acum, în epoca atomică, toate popoarele sînt amenințate de distrugerea nucleară, că, în ciuda marilor sale diversități, umanitatea este una. Toți locuitorii planetei au îndatorirea de a fi mereu pe baricadele luptei pentru pace, pentru dezarmare, pentru eliminarea definitivă a războiului din viața omenirii. Toți, avem datoria de a veghea ca niciodată glasul tunurilor,

al bombelor și rachetelor nucleare să nu suprimă munca făuritorilor de bunuri materiale și spirituale, să nu reducă la tăcere vocea creatorilor de frumos!

Să acționăm uniți, să punem mai presus de orice interesele apărării păcii, ale vieții și civilizației pe Pământ! Să facem totul pentru ca Europa — care a dat omenirii importante valori ale civilizației umane, dar pe care se află astăzi cele mai mari arsenale de arme nucleare și mijloace de distrugere în masă ultraperfecționate — să devină un continent al deplinei securități, al colaborării, înțelegerii și păcii, fără nici un fel de rachete și arme nucleare!

Noi, participanții la cel de-al III-lea Congres al educației politice și culturii socialiste, însușindu-ne pe deplin aprecierile de excepțională însemnătate teoretică și practică ale președintelui Nicolae Ceaușescu cu privire la evoluțiile și tendințele vieții internaționale, ne exprimăm, împreună cu întregul nostru popor, deplina convingerea că națiunile lumii, forțele înaintate de pretutindeni — în rândurile cărora oamenii de cultură, știință și artă reprezintă un puternic detașament al luptei pentru pace și progres — dispun de forța și capacitatea necesare pentru a curma mersul evenimentelor spre încordare și război și pentru a asigura generațiilor de astăzi și de mâine o lume a păcii și înțelegerii, fără arme și războaie.

Acționînd într-o strînsă unitate cu toți creatorii de bunuri materiale și spirituale, cu toți cei cărora le sînt scumpe pacea și viața, sîntem hotărîți să contribuim energetic, pe măsura puterilor noastre, la afirmarea politicii de dezarmare, colaborare și pace, la crearea unui climat internațional de liniște, încredere și respect reciproc între oameni și națiuni!

Prin acțiunea noastră strîns unită, prin lupta și eforturile popoarelor noastre, să asigurăm triumful politicii de dezarmare, de colaborare și încredere, să cucerim pacea — bunul cel mai de preț al omenirii!